

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске, Бања Лука, Вељка Млађеновића бб Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341 E-mail: slglasnikrs@blic.net slgl.finance@blic.net slgl.oglasi@blic.net	Уторак, 25. децембар 2012. године БАЊА ЛУКА Број 121 Год. XXI www.slglasnik.org	Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука 555-007-00001332-44 НЛБ Развојна банка а.д. Бања Лука 562-099-00004292-34 Volksbank а.д. Бања Лука 567-162-10000010-81 UniCredit Bank а.д. Бања Лука 551-001-00029639-61 Комерцијална банка а.д. Бања Лука 571-010-00001043-39 Нуро-Alpe-Adria Bank а.д. Бања Лука 552-030-00026976-18
--	---	--

2571

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О БУЏЕТСКОМ СИСТЕМУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о буџетском систему Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет трећој сједници, одржаној 13. децембра 2012. године, а Вијеће народа 24. децембра 2012. године констатовало да усвојеним Законом о буџетском систему Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-4104/12
25. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О БУЏЕТСКОМ СИСТЕМУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

І - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се буџетски систем Републике Српске (у даљем тексту: Република), припрема, планирање, начин израде, доношење и извршење буџета Републике Српске (у даљем тексту: буџет Републике), буџета општина, градова и фондова, задуживање и отплата дуга, рачуноводство, извјештавање и контрола буџета Републике, општина, градова и фондова.

Члан 2.

Појмови употребљени у овом закону имају сљедеће значење:

а) буџет је процјена буџетских средстава и буџетских издатака за једну фискалну годину,

б) фискална година обухвата период од 12 мјесеци, који почиње 1. јануара, а завршава се 31. децембра календарске године,

в) буџетски корисници су органи, организације и други субјекти јавног сектора (осим јавних предузећа) који се финансирају из буџета Републике, општина, градова и

фондова и који су под њиховом контролом у складу са законом,

г) фондови у смислу овог закона су: Фонд за пензијско и инвалидско осигурање Републике Српске, Фонд здравственог осигурања Републике Српске, Јавни фонд за дјечију заштиту Републике Српске и Завод за запошљавање Републике Српске,

д) рачун јавних прихода је рачун на који се врше уплате јавних прихода Републике, општина, градова и фондова и са кога се врши расподјела на рачуне корисника јавних прихода,

ђ) Јединствени рачун трезора је рачун на који се врше уплате средстава на име Републике, општина, градова и фондова са рачуна јавних прихода или директно, као и све исплате у име Републике, општина, градова и фондова, а систем Јединственог рачуна трезора састоји се од рачуна јавних прихода, инвестиционих рачуна, трансакционих рачуна, те рачуна за посебне намјене,

е) рачун посебних намјена је рачун који на захтјев буџетског корисника отварају трезор Републике и трезори општина, градова и фондова на који се врше уплате средстава посебних намјена, као и све исплате по намјенама или пројектима,

ж) јединствени рачун за индиректне порезе који води Управа за индиректно опорезивање БиХ (у даљем тексту: Јединствени рачун УИО) је рачун на који се уплаћују индиректни порези и

з) јавне инвестиције представљају дио планираних средстава буџета Републике који се не распоређује унапријед, већ на основу посебних одлука Владе Републике Српске (у даљем тексту: Влада), а подразумијевају улагања у значајно повећање вриједности нефинансијске имовине кроз стицање инфраструктуре општег значаја, локалне инфраструктуре, грађевинских објеката, земљишта и опреме.

ІІ - БУЏЕТСКИ СИСТЕМ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 3.

Буџетски систем Републике чине буџет Републике, буџети општина и градова и буџети - финансијски планови фондова (у даљем тексту: буџети фондова).

Члан 4.

У складу са овим законом, јединственост буџетског система Републике обезбјеђује се заједничким правним уређењем, јединственом буџетском класификацијом, употребом јединствене буџетске документације за израду буџета Републике, општина, градова и фондова, јединствене

ним системом буџетског рачуноводства, јединственим критеријумима за буџетску контролу и јединственим принципима на којима се заснива буџетски поступак.

Члан 5.

(1) Буџетска средства у једној фискалној години чине буџетски приходи и примици за нефинансијску имовину, примици од финансијске имовине и задуживања текуће фискалне године, неутрошена намјенска средства буџетских грантова и трансфера из ранијих периода и суфицит распоређен одлуком надлежног органа.

(2) Буџетска средства се користе за финансирање функција буџетских корисника, за извршавање њихових задатака и остале намјене које су у складу са Уставом и законом, као и прописима органа јединица локалне самоуправе и фондова.

(3) Буџетске приходе чине јавни приходи, текући и капитални грантови из земље и иностранства и трансфери примљени од других буџетских јединица.

(4) Јавни приходи су приходи утврђени у складу са законом и остварени по основу пореза, такса, доприноса, накнада и других прихода којима се финансирају права и дужности Републике, општина, градова и фондова.

(5) Буџетски грантови су бесповратна финансијска средства добијена од домаћих или страних физичких и правних лица, која су укључена у приходе буџета.

(6) Финансирање представља начин покрића планираног или оствареног буџетског дефицита, односно начин расподеле планираног или оствареног буџетског суфицита.

(7) Нето финансирање представља разлику између примитака од финансијске имовине и задуживања и издатака за финансијску имовину и отплату дугова.

Члан 6.

(1) Планирана буџетска средства и планирани буџетски издаци морају бити у равнотежени.

(2) Буџетске издатке чине буџетски расходи, издаци за нефинансијску имовину и издаци за финансијску имовину и отплату дугова.

(3) Буџетске расходе чине расходи за лична примања, расходи по основу коришћења робе и услуга, расходи финансирања и други финансијски расходи, субвенције, грантови, дознаке на име социјалне заштите и трансфери другим буџетским корисницима.

(4) Појам буџетских прихода и буџетских расхода није еквивалентан појму прихода и расхода који је дефинисан у Међународним рачуноводственим стандардима за јавни сектор и који је релевантан за израду финансијског извјештаја на одређеном нивоу власти у Републици.

Члан 7.

(1) Буџетска средства која припадају буџету Републике и која се дијеле између буџета Републике и буџета општина и градова уплаћују се са рачуна јавних прихода.

(2) Буџетска средства која у цијелости припадају буџету општине или града, а која представљају њихове изворне приходе, уплаћују се са рачуна јавних прихода општине, односно града.

Члан 8.

Приходи буџета Републике су:

а) дио прихода од индиректних пореза уплаћен у буџет Републике са Јединственог рачуна УИО, утврђен у складу са принципима расподеле дефинисаним овим законом, који након расподеле са другим корисницима у Републици припадају буџету Републике;

б) порез на добит;

в) порез на доходак:

1) порез на дохотке од ауторских права, права сродних ауторским правима и права индустријске својине,

2) порез на приходе од капитала,

3) порез на приходе од капиталних добитака;

г) порези на употребу, држање и ношење добара:

1) порез на употребу моторних возила,

2) порез на употребу чамаца, пловених постројења и јахти,

3) порез на употребу ваздухоплова и летјелица,

4) порез на држање и ношење оружја;

д) таксе:

1) републичке административне таксе,

2) републичке судске таксе,

3) посебна републичка такса;

ђ) накнаде:

1) концесионе накнаде за коришћење природних и других добара од општег интереса, изузев концесионих накнада за коришћење минералних сировина,

2) накнаде, односно средства за заштиту околине,

3) накнаде за коришћење природних и других добара од општег интереса,

4) накнаде за приређивање игара на срећу;

е) новчане казне, изузев казни утврђених актима града, односно општине;

ж) приходи од незаконито стечене имовине и имовинске користи;

з) приходи од грантова;

и) приходи које буџетски корисници остваре вршењем редовне и допунске дјелатности у складу са законом, у проценту утврђеном законом којим се уређује извршење буџета и

ј) остали приходи буџета Републике.

Члан 9.

Приходи који се дијеле између буџета Републике, буџета општина и градова и других корисника су:

а) приходи од индиректних пореза, уплаћени у буџет Републике са Јединственог рачуна УИО, који се након издвајања дијела средстава за сервисирање спољног дуга Републике дијеле на сљедећи начин:

1) буџет Републике 72%,

2) буџети општина и градова 24%,

3) ЈП "Путеви Републике Српске" 4%;

б) приходи од пореза на доходак:

1) порез на приходе од самосталне дјелатности, који се дијели између буџета Републике и буџета општина и градова у сразмјери 75 : 25,

2) порез на лична примања, који се дијели између буџета Републике и буџета општина и градова у сразмјери 75 : 25;

в) приходи од накнада за промјену намјене пољопривредног земљишта, који се дијеле између буџета Републике и буџета општина и градова у сразмјери 30 : 70;

г) приходи од закупнине земљишта у својини Републике, који се дијеле између буџета Републике и буџета општина и градова у сразмјери 50 : 50;

д) приходи од концесионих накнада за коришћење минералних сировина, који се дијеле између буџета Републике и буџета општина и градова у сразмјери 30 : 70;

ђ) приходи од посебних водних накнада:

1) накнаде за хватање површинских и подземних вода, које се дијеле између буџета Републике и буџета општина и градова у сразмјери 70 : 30,

2) накнаде за производњу електричне енергије добијене коришћењем хидроенергије, које се дијеле између буџета Републике и буџета општина и градова у сразмјери 70 : 30,

3) накнаде за вађење материјала из водотока, које се дијеле између буџета Републике и буџета општина и градова у сразмјери 70 : 30,

4) накнаде за заштиту вода, које се дијеле између буџета Републике, буџета општина и градова и Фонда за заштиту животне средине Републике Српске у сразмјери 55 : 30 : 15 и

е) одузета имовинска корист и средства добијена од продаје одузетих предмета из надлежности Републичке управе за инспекцијске послове, која се дијели између буџета Републике и буџета општина и градова у сразмјери 70 : 30.

Члан 10.

(1) Појединачно учешће општина и градова у расподјели прихода из члана 9. тачка а) овог закона врши се у складу са сљедећим критеријумима:

- а) 75% на основу броја становника општине и града,
- б) 15% на основу површине општине и града и
- в) 10% на основу броја ученика у средњим школама.

(2) Средства дозначена општинама и градовима сматрају се општим трансфером, тако да их општине и градови користе у складу са својим буџетом.

(3) Систем расподјеле између општина и градова из члана 9. тачка а) овог закона спроводи се до 2016. године, према формули:

1. година: $X(i) = a(i) \cdot 0,85 + b(i) \cdot 0,15$
2. година: $X(i) = a(i) \cdot 0,80 + b(i) \cdot 0,20$
3. година: $X(i) = a(i) \cdot 0,70 + b(i) \cdot 0,30$
4. година: $X(i) = a(i) \cdot 0,60 + b(i) \cdot 0,40$
5. година: $X(i) = a(i) \cdot 0,50 + b(i) \cdot 0,50$
6. година: $X(i) = a(i) \cdot 0,40 + b(i) \cdot 0,60$
7. година: $X(i) = a(i) \cdot 0,30 + b(i) \cdot 0,70$
8. година: $X(i) = a(i) \cdot 0,20 + b(i) \cdot 0,80$
9. година: $X(i) = a(i) \cdot 0,10 + b(i) \cdot 0,90$
10. година: $X(i) = b(i) \cdot 1$

при чему је:

$X(i)$ - удио који општина и град имају у износу средстава одређеном за општине и градове у складу са чланом 9. тачка а) овог закона,

$a(i)$ - историјски удио који је одређена општина и град имала у приходима од пореза на промет и акцизама у 2005. години,

$b(i)$ - удио који одређена општина и град имају у износу средстава одређеном за општине и градове након пријемне критеријума из става 1. овог члана.

(4) Коэффициенти расподјеле у складу са формулом из става 3. овог члана утврђују се одлуком Владе.

Члан 11.

Приходи буџета општина и градова су:

- а) порез на имовину, односно непокретности;
- б) новчане казне изречене у прекршајним поступцима за прекршаје утврђене актима градова, односно општина;
- в) општинске административне таксе;
- г) комуналне таксе;
- д) посебне водне накнаде - накнаде за заштиту од вода;
- ђ) општинске накнаде за коришћење природних и других добара од општег интереса;
- е) порез на добитке од игара на срећу;
- ж) боравишне таксе;
- з) остали приходи, као што су:

1) приходи од грантова, трансфера и приходи које буџетски корисници остваре обављањем редовне и допунске дјелатности у складу са законом, у проценту који је утврђен одлуком о извршењу буџета и

2) остали општински приходи.

Члан 12.

Приходи буџета фондова су:

- а) доприноси,
- б) трансфери из буџета,
- в) грантови и
- г) остали приходи.

Члан 13.

Увођење нових, укидање постојећих и измјена критеријума за расподјелу прихода буџета Републике, општина, градова и фондова из чл. 8, 9, 11. и 12. може се вршити само у складу са законом.

Члан 14.

(1) Буџетски оквир представља износ буџетских издатака у једној фискалној години планираних у сврху финансирања буџетских расхода и издатака за нефинансијску имовину, увећан за износ негативног нето финансирања.

(2) Буџетски суфицит представља позитивну разлику између збира буџетских прихода и примитака за нефинансијску имовину и збира буџетских расхода и издатака за нефинансијску имовину.

(3) Буџетски дефицит представља негативну разлику између збира буџетских прихода и примитака за нефинансијску имовину и збира буџетских расхода и издатака за нефинансијску имовину.

(4) Годишњим буџетом одређује се начин коришћења планираног буџетског суфицита, односно начин финансирања планираног буџетског дефицита.

(5) Није дозвољено предлагање буџета који садржи планирани непокривени буџетски дефицит или планирани нераспоређени буџетски суфицит.

(6) Остварени нераспоређени суфицит буџета из претходних фискалних година може се распоређивати само на основу одлуке Народне скупштине Републике Српске (у даљем тексту: Народна скупштина), односно одлуке скупштине општине, града или надлежног органа управе фонда, тек након спроведене анализе којом се утврђује износ средстава стварно расположивих за расподјелу, на коју је Министарство финансија (у даљем тексту: Министарство) дало сагласност.

(7) Одлука о расподјели нераспоређеног буџетског суфицита из претходних фискалних година представља измјену структуре и/или проширење буџетског оквира.

(8) Непокривени буџетски дефицит утврђен у току фискалне године може се покрити смањењем текуће буџетске потрошње, смањењем издатака за нефинансијску имовину, задуживањем у земљи или иностранству или на други начин у складу са законом.

(9) Измирење обавеза непокривеног буџетског дефицита утврђеног у претходним фискалним годинама у текућој фискалној години исказује се као отплата дуга.

III - ПРИПРЕМА И ДОНОШЕЊЕ БУЏЕТА

Члан 15.

(1) Буџет се припрема, доноси и извршава на основу стандардних буџетских класификација.

(2) Стандардне буџетске класификације обухватају фондовску, организациону, економску, подекономску (субаналитичку), функционалну и програмску (пројектну) класификацију.

(3) Министар финансија (у даљем тексту: министар) доноси правилник којим се дефинишу стандардне буџетске класификације.

(4) Буџет Републике, општина, градова и фондова обавезно се доноси на нивоу општег рачуноводственог фонда, буџетских организација или потрошачких јединица, синтетичких економских кодова и одјела функционалне класификације.

Члан 16.

(1) Припрема и израда буџета заснива се на Документу оквирног буџета (у даљем тексту: ДОБ).

(2) ДОБ је акт који садржи макроекономске пројекције и прогнозе буџетских средстава и издатака за сљедећу годину и наредне двије фискалне године.

(3) ДОБ усваја Влада.

Члан 17.

(1) Програм јавних инвестиција је акт који садржи преглед јавних инвестиција у Републици за сљедећу годину и наредне двије фискалне године, а обухвата:

а) инвестиције које су у току, за чију су реализацију обезбијеђени извори финансирања,

б) приоритетне инвестиције за чије финансирање је извјесно да ће средства бити обезбијеђена и

в) приоритетне инвестиције за које нису обезбијеђени извори финансирања у моменту израде програма.

(2) Влада доноси одлуку којом се усваја Програм јавних инвестиција.

Члан 18.

У поступку иницирања, предлагања и доношења законских, подзаконских и других аката, потписивања споразума и уговора и планирања других активности, предлагачи су дужни да имају у виду реалне могућности финансирања наведених активности, у складу са планираним буџетским оквиром за текућу фискалну годину, те пројекцијама за наредне двије године датим у ДОБ-у.

Члан 19.

(1) У поступку предлагања законских, подзаконских и других аката, предлагач је дужан да сачини образложење које обавезно садржи процјену финансијских ефеката које ће на буџет имати реализација предложеног акта.

(2) Процјена из става 1. овог члана обавезно садржи податке о томе да ли се предложеним законским, подзаконским и другим актом повећавају или смањују буџетска средства.

(3) Процјена из ст. 1. и 2. овог члана обавезно садржи:

а) предвиђене промјене у буџетским средствима за текућу годину и наредне двије фискалне године,

б) приједлоге за обезбјеђење извора средстава за повећане издатке и

в) приједлоге за обезбјеђење извора финансирања у случају смањења буџетских средстава, које је резултат предложеног акта из става 1. овог члана.

Члан 20.

Буџет се припрема и доноси према буџетском календару.

Члан 21.

Припрема и доношење буџета Републике врши се према сљедећем буџетском календару:

а) 15. фебруар - Министарство буџетским корисницима доставља инструкцију о начину и елементима израде ДОБ-а,

б) 30. април - буџетски корисници достављају Министарству приједлоге приоритета за израду ДОБ-а,

в) 30. јун - Влада усваја ДОБ,

г) 1. јул - Министарство доставља ДОБ општинама, градовима и фондовима,

д) 1. јул - Министарство буџетским корисницима доставља инструкцију о начину и елементима израде нацрта буџета за сљедећу фискалну годину,

ђ) 1. септембар - буџетски корисници Министарству достављају буџетске захтјеве за наредну фискалну годину,

е) 15. октобар - Министарство доставља Влади нацрт буџета Републике за наредну фискалну годину,

ж) 5. новембар - Влада утврђује нацрт буџета Републике за наредну фискалну годину и доставља га Народној скупштини,

з) 15. новембар - Народна скупштина се изјашњава о нацрту буџета Републике за наредну фискалну годину,

и) 1. децембар - Влада утврђује приједлог буџета Републике за наредну фискалну годину и доставља га Народној скупштини и

ј) 15. децембар - Народна скупштина доноси одлуку о усвајању буџета Републике за наредну фискалну годину.

Члан 22.

Поступак припреме и доношења буџета Републике почиње достављањем инструкције о начину и елементима израде ДОБ-а, која садржи:

а) основне економске претпоставке и смјернице за припрему ДОБ-а,

б) табеле прегледа приоритета буџетских корисника и

в) динамику и рокове припреме ДОБ-а.

Члан 23.

У складу са ДОБ-ом, Министарство буџетским корисницима доставља инструкцију о начину и елементима израде нацрта буџета Републике, која садржи:

а) основне економске претпоставке и смјернице за припрему буџета Републике,

б) процјену средстава буџета Републике за наредну фискалну годину,

в) приједлог оквирног износа буџетских издатака за сваког буџетског корисника у наредној фискалној години и

г) поступак и динамику припреме буџета Републике и израде буџетских захтјева буџетских корисника за наредну фискалну годину.

Члан 24.

(1) Буџетски корисници који у својој надлежности имају ниже буџетске јединице обавезни су да им прослиједи инструкције из чл. 22. и 23. овог закона.

(2) Буџетски корисници из става 1. овог члана обавезни су да израде збирни буџетски захтјев за све буџетске јединице у својој надлежности, а према инструкцији Министарства.

Члан 25.

(1) На основу инструкције из члана 23. овог закона, буџетски корисници израђују буџетски захтјев који се састоји од:

а) захтјева за буџетске издатке, са подацима о постојећим активностима и услугама буџетског корисника и

б) захтјева за додатна средства за буџетске издатке чије финансирање не може да се усклади са ограничењима садржаним у инструкцијама Министарства, са приједлогом приоритета који треба да буду размотрени у поступку доношења буџета за наредну фискалну годину.

(2) Уз захтјев из става 1. овог члана обавезно се доставља образложење у писаној форми које садржи податке о организационој структури буџетског корисника, његовим активностима и услугама, преглед средстава и запослених који су неопходни за обављање активности и пружање услуга у оквиру буџетских издатака, као и опис и разлоге обављања активности за које се траже додатна средства.

Члан 26.

Министарство разматра захтјеве буџетских корисника, имајући притом у виду расположива средства и планиране издатке, као и податке и образложења прибављена у складу са чланом 25. овог закона, по потреби обавља консултације са буџетским корисницима и припрема нацрт буџета Републике за наредну фискалну годину.

Члан 27.

Утврђивање нацрта и приједлога буџета Републике врши се према сљедећој процедури:

а) Министарство доставља Влади нацрт буџета Републике за наредну фискалну годину,

б) Влада, по потреби, од Министарства тражи додатне информације или објашњења која се односе на нацрт буџета Републике,

в) Влада утврђује нацрт буџета Републике за наредну фискалну годину и са усвојеним измјенама просљеђује га Народној скупштини на разматрање,

г) Народна скупштина се изјашњава о нацрту буџета Републике за наредну фискалну годину,

д) Влада утврђује приједлог буџета Републике за наредну фискалну годину и доставља га Народној скупштини на разматрање и усвајање и

ђ) Народна скупштина доноси одлуку о усвајању буџета Републике за наредну фискалну годину.

Члан 28.

Припрема и доношење буџета општина и градова врши се према сљедећем буџетском календару:

а) 5. јул - општине и градови анализирају ДОБ,

б) 20. јул - општински и градски орган управе надлежан за финансије буџетским корисницима доставља упутство за припрему нацрта буџета за наредну фискалну годину,

в) 15. септембар - буџетски корисници општинском и градском органу управе надлежном за финансије достављају буџетске захтјеве за наредну фискалну годину,

г) 15. октобар - општински и градски органи управе надлежни за финансије припремају нацрт буџета, водећи рачуна о смјерницама садржаним у ДОБ-у,

д) 1. новембар - надлежни извршни општински и градски органи управе утврђују нацрт буџета и достављају га Министарству ради добијања препорука,

ђ) 15. новембар - скупштине општина и градова се изјашњавају о нацрту буџета,

е) 20. новембар - извршни општински и градски органи управе Министарству достављају приједлог буџета на сагласност,

ж) 5. децембар - приједлог буџета општине и града за наредну фискалну годину усаглашен са Министарством извршни орган општине и града доставља скупштини општине и града на усвајање,

з) 15. децембар - скупштина општине и града доноси одлуку о усвајању буџета за наредну фискалну годину и

и) 24. децембар - општински и градски органи управе Министарству достављају усвојени буџет, одлуку о усвајању и одлуку о извршењу буџета за наредну фискалну годину.

Члан 29.

Општински орган управе надлежан за финансије, у складу са ДОБ-ом, доставља буџетским корисницима упутство за припрему буџета општина и градова за наредну фискалну годину, које садржи:

а) основне економске претпоставке и смјернице за припрему нацрта буџета општина и градова за наредну фискалну годину,

б) опис планиране политике јединица локалне самоуправе,

в) процјене буџетских средстава и издатака општина и градова за наредну фискалну годину,

г) приједлог оквирног износа буџетских издатака за сваког корисника средстава општинских и градских буџета у наредној фискалној години и

д) поступак и динамику припреме буџета општина и градова.

Члан 30.

Одредбе из чл. 25. и 26. овог закона које се односе на припрему нацрта буџета Републике сходно се примјењују и на поступак доношења буџета општина и градова.

Члан 31.

Утврђивање нацрта и приједлога буџета општина и градова спроводи се према сљедећој процедури:

а) општински и градски орган управе надлежан за финансије доставља нацрт буџета општине, односно града надлежном извршном органу општине и града,

б) надлежни извршни орган општине и града по потреби од општинског и градског органа управе надлежног за финансије захтијева додатне информације или образложења која се односе на нацрт буџета општине и града за наредну фискалну годину,

в) надлежни извршни орган општине и града утврђује нацрт буџета општине и града и доставља га Министарству,

г) Министарство даје препоруке на достављени нацрт буџета општине и града,

д) надлежни извршни орган општине и града доставља скупштини општине и града нацрт буџета општине и града на изјашњавање,

ђ) скупштина општине и града се изјашњава о нацрту буџета општине и града,

е) надлежни извршни орган општине и града утврђује приједлог буџета и доставља га Министарству са уграђеним препорукама,

ж) Министарство даје сагласност на достављени приједлог буџета општине и града и

з) скупштина општине и града, након прибављене сагласности од Министарства, доноси одлуку о усвајању буџета општине и града за наредну фискалну годину.

Члан 32.

(1) Народна скупштина може да промијени предложени буџет Републике, а скупштине општина, односно градова предложене буџете општина, односно градова у складу са сљедећим принципима:

а) приједлози о повећању буџетских издатака морају да садрже мјере за повећање буџетских средстава или за смањење осталих буџетских издатака за исти износ и

б) повећање буџетских средстава мора да буде усклађено са општим макроекономским оквиром.

(2) Ако скупштине општина и градова изврше промјену предложеног буџетског оквира на који је Министарство претходно дало сагласност, општине и градови су дужни да посебно образложе настале промјене предложеног буџета и да их, заједно са образложењем, доставе Министарству.

Члан 33.

(1) На приједлог Владе, Народна скупштина доноси закон о извршењу буџета Републике Српске.

(2) На приједлог извршног органа општине или града, скупштина општине или града доноси одлуку о извршењу буџета општине или града.

Члан 34.

Буџет фонда припрема се и доноси према сљедећем буџетском календару:

а) 5. јул - фонд анализира ДОБ,

б) 15. новембар - фонд припрема нацрт буџета за наредну фискалну годину, имајући у виду смјернице дате у ДОБ-у и доставља га Министарству на мишљење,

в) 1. децембар - заједно са утврђивањем приједлога буџета Републике, Влада даје сагласност на приједлог буџета фонда за наредну фискалну годину и

г) 15. децембар - надлежни орган фонда доноси одлуку о усвајању буџета за наредну фискалну годину.

Члан 35.

(1) Ребалансом буџета Републике, општине, града или фонда, који на приједлог Владе, односно надлежног извршног органа општине, града или фонда усваја Народна скупштина, скупштина општине или града, односно надлежни орган фонда, врши се усклађивање буџетских средстава и издатака на нижем, вишем или истом нивоу.

(2) Ребаланс из става 1. овог члана спроводи се по поступку идентичном поступку за доношење буџета.

Члан 36.

Израда Програма јавних инвестиција реализује се према следећем календару:

а) 15. фебруар - Министарство буџетском кориснику доставља информацију о пројекту,

б) 30. април - буџетски корисници Министарству достављају попуњене обрасце за израду нацрта Програма јавних инвестиција,

в) 30. јун - Влада усваја нацрт програма јавних инвестиција,

г) од 1. до 25. септембра - обављају се консултације између Министарства и буџетских корисника у вези са израдом приједлога програма јавних инвестиција,

д) 1. новембар - буџетски корисници достављају ревидиране обрасце за израду приједлога програма јавних инвестиција и

ђ) 30. децембар - Влада усваја приједлог програма јавних инвестиција.

Члан 37.

(1) Народна скупштина доноси одлуку којом усваја буџет Републике за сваку фискалну годину.

(2) Скупштина општине, односно града и надлежни орган фонда доноси одлуку којом усваја буџет за сваку фискалну годину.

(3) Буџет Републике објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске", а буџет општине и градова објављује се у службеним гласилима општине и градова.

(4) Одлука о давању сагласности на приједлог буџета фондова објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 38.

(1) Буџет се доноси за период од једне фискалне године и важи за годину за коју је донесен.

(2) У случају да буџет не буде усвојен прије почетка наредне фискалне године, Народна скупштина, скупштина општине или града, односно надлежни орган фонда доноси одлуку о привременом финансирању, а најдуже за период од 1. јануара до 30. јуна текуће фискалне године.

(3) Уколико одлука из става 2. овог члана не буде донесена до истека текуће фискалне године, 1. јануара наредне фискалне године на снагу ступа привремено финансирање првог квартала текуће године, у висини једне четвртине буџета усвојеног за претходну фискалну годину.

(4) Привремено финансирање у смислу става 2. овог члана врши се највише до висине укупних буџетских прихода остварених у истом периоду претходне фискалне године, умањених за примљене грантове у том периоду.

(5) Структура и врста расхода у периоду привременог финансирања пропорционално морају одговарати структури и врсти остварених расхода у истом периоду претходне године, осим у мјери у којој промјене броја или статуса појединачних буџетских корисника чије финансирање се врши из буџета могу да утичу на структуру и врсту расхода у периоду привременог финансирања.

(6) Уколико извршни орган општине или града, односно надлежни орган фонда, у складу са процедуром утврђеном овим законом, најкасније до 31. марта текуће фискалне године не припреми и не достави приједлог буџета на усвајање скупштини општине или града, односно овлашћеном органу фонда, скупштина општине или

града, односно овлашћени орган фонда може у складу са процедуром утврђеном овим законом самостално да припреми и усвоји буџет за текућу фискалну годину.

(7) Ако буџет не буде усвојен до 30. јуна текуће фискалне године, средства са трансакционих рачуна Републике, општине, градова и фондова не могу се користити све до усвајања буџета.

IV - ИЗВРШЕЊЕ БУЏЕТА

Члан 39.

(1) Извршење буџета у једној фискалној години обухвата буџетска средства и буџетске издатке остварене до 31. децембра текуће фискалне године, као и средства и издатке остварене након тог датума, али не после истека рока за израду и достављање годишњих финансијских извјештаја, ако су испуњени законски услови да се износ тих средстава, односно издатака укључи у буџет текуће фискалне године.

(2) Буџетска ликвидност се планира на основу буџетских средстава и издатака, у оквиру оперативних финансијских планова за извршење буџета.

(3) Оперативни финансијски планови за извршење буџета представљају прегледе планираних буџетских средстава и издатака у одређеном периоду крајем од једне фискалне године.

(4) Извршење буџета Републике спроводи се на основу Закона о извршењу буџета, а извршење буџета општине, градова и фондова на основу одлуке о извршењу буџета.

Члан 40.

(1) Буџетским корисницима и фондовима, дефинисаним овим законом, дозвољено је да стварају обавезе и да користе средства само за намјене и до висине расположивих средстава утврђених буџетом.

(2) Буџетски корисници са планираним буџетским средствима располажу према приоритетима утврђеним оперативним финансијским планом.

(3) Корисници буџетских средстава дужни су да средства утврђена у буџету користе руководећи се начелима рационалности и штедње.

(4) Министар доноси правилник којим се уређују критеријуми за стицање статуса буџетског корисника у смислу праћења намјенског трошења одобрених буџетских средстава, те припреме и објављивања одговарајућих извјештаја.

Члан 41.

(1) Изузетно од одредаба члана 40. овог закона, Законом или одлуком којима се уређује извршење буџета може бити предвиђена могућност прерасподјеле (реалокације) буџетских средстава у оквиру буџетског корисника и између буџетских корисника.

(2) У случајевима из става 1. овог члана, Законом, односно одлуком о извршењу буџета обавезно се утврђују прецизна ограничења у погледу висине и намјене средстава која могу бити реалоцирана.

Члан 42.

(1) Ако се у току фискалне године издаци повећају или средства смање, Влада на приједлог Министарства, односно надлежни извршни орган општине, града и фонда, на приједлог органа надлежног за финансије, могу донијети одлуку о привременом обустављању извршења буџета у периоду који није дужи од 45 дана.

(2) Одлуком о привременом обустављању извршења може се:

а) зауставити стварање дијела краткорочних обавеза,

б) предложити продужење уговорног рока за плаћање,

в) зауставити давање одобрења за закључивање уговора и

г) зауставити пренос средстава према планираним износима за тромјесечје или неки други период.

(3) Мјере привременог обустављања извршења морају бити примијењене на све буџетске кориснике.

(4) О одлуци из става 1. овог члана Влада обавјештава Народну скупштину, а надлежни извршни орган општине, града или фонда обавјештава скупштину општине и града, односно надлежни орган фонда.

Члан 43.

(1) Буџетска резерва представља дио планираних средстава буџета који се распоређује на основу посебних одлука Владе, односно извршног органа општине, градова и фондова.

(2) Средства буџетске резерве могу се користити за:

а) покривање непредвиђених издатака за које нису планирана средства у буџету,

б) буџетске издатке за које се у току године покаже да планирана буџетска средства нису била довољна,

в) привремено извршавање обавеза буџета услед смањеног обима буџетских средстава и

г) изузетно за остале намјене, у складу са одлукама Владе, односно извршног органа општине, градова и фондова.

Члан 44.

(1) Буџетска резерва планира се у износу до 2,5% од укупно планираних буџетских прихода, умањених за планиране грантове за текућу фискалну годину.

(2) Извјештај о утрошку средстава буџетске резерве полугодишње се доставља Влади, надлежном извршном органу општине или града, односно надлежном органу фонда.

Члан 45.

(1) Министарство извјештава Владу тромјесечно о извршењу буџета Републике за текућу фискалну годину.

(2) Министарство је обавезно да Влади до 31. маја текуће фискалне године поднесе извјештај о извршењу буџета Републике за прво тромјесечје текуће фискалне године.

(3) Министарство је обавезно да Влади до 30. новембра текуће фискалне године поднесе извјештај о извршењу буџета Републике у периоду од 1. јануара до 30. септембра текуће фискалне године.

(4) Извјештај о извршењу буџета Републике од 1. јануара до 31. марта, односно од 1. јануара до 30. септембра текуће фискалне године обавезно садржи:

а) приказ фискалног стања и макроекономских кретања,

б) паралелни приказ планираних и остварених буџетских средстава и издатака, те објашњења могућих разлика,

в) приказ задуживања Републике,

г) приједлог мјера за побољшање стања, ако то захтијевају околности,

д) податке о коришћењу буџетске резерве и

ђ) податке о извршеним реалокацијама.

Члан 46.

(1) Министарство је обавезно да Влади до 31. августа текуће фискалне године поднесе извјештај о извршењу буџета Републике за прво полугодиште текуће фискалне године.

(2) Министарство је обавезно да Влади до 30. априла текуће фискалне године поднесе извјештај о извршењу буџета Републике за претходну фискалну годину.

(3) Влада полугодишње и годишње Народној скупштини подноси извјештај о извршењу буџета Републике.

(4) Влада је обавезна да Народној скупштини до 30. септембра текуће фискалне године поднесе извјештај о извршењу буџета Републике за прво полугодиште текуће фискалне године.

(5) Влада је обавезна да Народној скупштини до 31. маја текуће фискалне године поднесе извјештај о извршењу буџета Републике за претходну фискалну годину.

Члан 47.

(1) Извјештај о извршењу буџета Републике из члана 46. овог закона обавезно садржи:

а) преглед буџетских средстава и издатака које је Народна скупштина одобрила у буџету Републике у претходној години,

б) преглед остварених буџетских средстава и издатака у току претходне фискалне године, који су приказани тако да се јасно може видјети разлика између одобреног и извршеног буџета,

в) објашњење већих одступања,

г) податке о задуживању и управљању дугом,

д) податке о коришћењу буџетске резерве,

ђ) податке о гаранцијама датим у току претходне фискалне године,

е) почетно и завршно стање јединствених рачуна трезора и рачуна посебних намјена и

ж) податке о извршеним реалокацијама.

(2) Осим података и информација из става 1. овог члана, у извјештају о извршењу буџета Републике за претходну фискалну годину обавезно морају бити приказани и подаци о почетном и завршном стању имовине, обавеза и извора средстава.

(3) Министар доноси правилник којим се уређују форма и садржај буџета и извјештај о извршењу буџета.

Члан 48.

(1) Одредбе чл. 45, 46. и 47. овог закона сходно се примјењују и на општине, градове и фондове.

(2) Извјештаји о извршењу буџета општине и градова за свако тромјесечје текуће фискалне године достављају се Министарству у року од 15 дана од дана њиховог доношења.

(3) Извјештаји о извршењу буџета фондова достављају се Министарству и надлежном министарству у року од 15 дана од дана њиховог доношења.

(4) Надлежно министарство тромјесечно информише Владу о извршењу буџета фондова.

(5) Поред извјештаја из ст. 2. и 3. овог члана општине, градови и фондови дужни су да достављају и друге извјештаје, у складу са актима које донесе Министарство.

Члан 49.

(1) За извршење буџета Републике Влада је одговорна Народној скупштини.

(2) За извршење буџета општине и градова, извршни органи општине и градова одговорни су скупштинама општине и градова.

(3) За извршење буџета фондова, фондови су одговорни Влади.

(4) Извјештај о извршењу буџета подноси се на начин који је одређен овим законом.

V - ЗАДУЖИВАЊЕ И ОТПЛАТА ДУГА

Члан 50.

(1) Задуживање представља реализацију уговорених кредита и зајмова, емитовање хартија од вриједности и издавање гаранција у току фискалне године.

(2) Сервисирање дуга обухвата отплату главнице, камате и сервисних трошкова по основу кредита и зајмова, обавеза по основу емитованих хартија од вриједности, активираних гаранција, финансијског лизинга, других финансијских обавеза, те измирење обавеза непокривеног дефицита утврђеног у претходним фискалним годинама.

(3) У буџету Републике, општина, градова и фондова планирају се средства по основу новог задуживања и средства за сервисирање главнице дуга, камате и сервисних трошкова, за сваку фискалну годину на коју се односе, укључујући и процијењени износ активираних датих гаранција.

Члан 51.

Министарство доставља Влади најкасније до 30. јуна текуће фискалне године информацију о дугу за претходну годину, коју Влада доставља Народној скупштини.

Члан 52.

Отплата главнице, камата и сервисних трошкова по основу дуга Републике врши се са Јединственог рачуна трезора и подрачуна за сервис спољног дуга у Централној банци Босне и Херцеговине.

Члан 53.

Начин и поступак задуживања, издавања гаранција и емисије хартија од вриједности Републике, општина, градова и фондова, обезбјеђење средстава за отплату главнице дуга, камате и сервисних трошкова, вођење евиденције о дугу, гаранцијама и хартијама од вриједности, као и друга питања која се односе на дуг, гаранције и хартије од вриједности уређују се посебним законом.

VI - БУЏЕТСКИ И РАЧУНОВОДСТВЕНИ ПРОПИСИ И ИЗВЈЕШТАЈИ, БУЏЕТСКА ИНСПЕКЦИЈА, ИНТЕРНА КОНТРОЛА И ИНТЕРНА РЕВИЗИЈА

Члан 54.

(1) Појединачни буџетски корисници и фондови обавезни су да годишњи финансијски извјештај припреме до краја фебруара текуће године за претходну фискалну годину.

(2) За истинитост и тачност информација презентованих у годишњим финансијским извјештајима, као и тачност и благовременост припреме финансијских извјештаја појединачних буџетских корисника одговорни су руководиоци тих буџетских корисника и лица задужена за рачуноводство код тих буџетских корисника.

Члан 55.

(1) Министарства, општине, градови и фондови обавезни су да консолидовани годишњи финансијски извјештај за одређени ниво власти у Републици припреме до 31. марта текуће године за претходну фискалну годину.

(2) За тачност и благовременост припреме и презентације консолидованих годишњих финансијских извјештаја за одређени ниво власти у Републици одговорни су министар, начелници општина, односно градоначелници, директори фондова и лица задужена за припрему тих извјештаја.

Члан 56.

Општине, градови и фондови обавезни су да Министарству доставе консолидовани годишњи финансијски извјештај до 5. априла текуће за претходну фискалну годину.

Члан 57.

Министарство је обавезно да изради консолидовани годишњи финансијски извјештај корисника буџета Републике, консолидовани годишњи финансијски извјештај корисника буџета општина и градова и консолидовани годишњи финансијски извјештај фондова до 30. априла текуће године за претходну фискалну годину.

Члан 58.

Свеобухватни консолидовани годишњи финансијски извјештај корисника буџета Републике, општина, градова и фондова израђује Министарство до 20. маја текуће године за претходну фискалну годину.

Члан 59.

(1) Ради спровођења одредаба овог закона које се односе на презентовање информација, рачуноводство и рачуноводствене политике, буџетске класификације, финансијско извјештавање и друго, министар доноси:

а) правилник којим се уређују начела и принципи припреме и презентовања информација за потребе овлашћених екстерних корисника,

б) правилник о рачуноводству, рачуноводственим политикама и рачуноводственим процјенама буџетских корисника,

в) правилник о буџетским класификацијама, садржини рачуна и примјени контног плана за кориснике прихода буџета Републике, општина и градова и фондова,

г) правилник о финансијском извјештавању за кориснике прихода буџета Републике, општина и градова и фондова и

д) наредбу о уплаћивању одређених прихода буџета Републике, општина и градова и фондова.

(2) Министар доноси упутства, инструкције, наредбе, процедуре и остала подзаконска акта од значаја за спровођење овог закона.

Члан 60.

(1) Буџетски корисници дужни су да успоставе систем интерне контроле у складу са општеприхваћеним стандардима и смјерницама интерне контроле, којим треба да се обезбједи законито, ефикасно, ефективно, одговорно и транспарентно трошење јавних средстава.

(2) Праћење и оцјењивање система интерних контрола врши интерна ревизија, у складу са прописима којима се уређује област интерне ревизије.

(3) Накнадну контролу законитости трошења буџетских средстава врши буџетска инспекција.

(4) Рад буџетске инспекције заснива се на годишњем плану рада и одвија се континуирано у току године.

(5) Буџетска инспекција дужна је да најмање два пута годишње сачини извјештај о раду и достави га надлежном органу.

(6) Министар доноси правилник којим се уређује рад буџетске инспекције.

Члан 61.

(1) Министар доноси рјешење о инспекцијској контроли намјенског и законитог коришћења средстава буџетских корисника за одређени период.

(2) Инспекцијску контролу из става 1. овог члана врши буџетски инспектор, коме буџетски корисници имају обавезу да дају на увид сву расположиву документацију од значаја за спровођење инспекцијске контроле у складу са рјешењем министра.

(3) Након извршене инспекцијске контроле код буџетског корисника, буџетски инспектор сачињава записник о утврђеном стању.

(4) Ако записником о извршеној инспекцијској контроли констатује повреде, односно неправилности у примјени закона, буџетски инспектор је обавезан да у року од десет дана од дана достављања записника буџетском кориснику донесе рјешење којим му налаже отклањање утврђених повреда закона, односно неправилности и одреди рок за њихово отклањање, као и да утврди друге законом предвиђене мјере.

Члан 62.

(1) Против рјешења буџетског инспектора може се поднети жалба у року од осам дана од дана пријема рјешења.

(2) Жалба се подноси министру, посредством буџетске инспекције.

(3) Министар именује чланове Одбора за жалбе, којем буџетска инспекција просљеђује примљену жалбу са комплетним предметом.

(4) Министар, на основу мишљења Одбора за жалбе сачињеног у писаној форми, доноси рјешење које је коначно у управном поступку.

(5) Против рјешења из става 4. овог члана може се покренути управни спор пред надлежним судом.

Члан 63.

(1) Ако се наложене мјере по коначном рјешењу не отклоне у остављеном року, министар, за буџетске кориснике који не посједују рачуне отворене код банака које имају дозволу за обављање послова платног промета у Републици (буџетски корисници који су у потпуности у систему трезорског пословања), доноси рјешење о забрани располагања буџетским средствима и средствима осталих извора финансирања.

(2) Ако се наложене мјере по коначном рјешењу не отклоне у остављеном року, министар за буџетске кориснике који посједују рачуне отворене код банака које имају дозволу за обављање послова платног промета у Републици (буџетски корисници који су дјелимично или потпуно изван главне књиге трезора) доноси рјешење о забрани располагања новчаним средствима са трансакционих рачуна и рачуна посебних намјена.

(3) Рјешење о забрани располагања средствима из става 1. овог члана доставља се буџетском кориснику, Ресору за буџет и јавне финансије, Ресору за трезор и надлежној служби за финансије јединица локалне самоуправе и фондова.

(4) Рјешење о забрани располагања средствима из става 2. овог члана доставља се буџетском кориснику, Ресору за буџет и јавне финансије, Ресору за трезор и надлежној служби за финансије јединица локалне самоуправе и фондова и банкама код којих су отворени рачуни буџетских корисника.

(5) Забрана располагања средствима из ст. 1. и 2. овог члана траје до отклањања утврђених неправилности.

Члан 64.

(1) Новчаном казном од 300 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај одговорно лице:

а) ако приходе које остваре буџетски корисници у законском прописаном проценту и у прописаном року не уплати у буџет Републике у складу са одредбама члана 8. овог закона,

б) које уведе нове или промијени постојеће приходе буџета Републике, општина, градова и фондова супротно одредби члана 13. овог закона,

в) које се у припреми и доношењу буџета не придржава одредаба чл. 21. до 38. овог закона,

г) ако не осигура да буџет буде припремљен у складу са одредбама члана 15. овог закона,

д) које не обезбиједи да извјештаји о извршењу буџета садрже дијелове прописане одредбама чл. 45. и 47. овог закона,

ђ) ако извјештаји о извршењу буџета не буду достављени у роковима прописаним одредбама чл. 45. и 46. овог закона,

е) које изврши или одобри задуживање супротно одредбама члана 53. овог закона,

ж) које се не придржава одредаба садржаних у прописима донесеним у складу са овим законом и

з) које у остављеном року не отклони неправилности утврђене у складу са чл. 61. до 63. овог закона.

(2) Новчаном казном од 4.000 КМ до 20.000 КМ казниће се за прекршај одговорно лице ако се при извршењу буџета не придржава одредаба чл. 39. до 44. овог закона.

VII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 65.

(1) Приходи наплаћени по основу пореза на промет производа и услуга и других јавних прихода остварених примјеном закона који су били на снази до 31. децембра 2005. године и наплаћени приходи по репрограмима јавних прихода распоређиваће се у складу са прописима и правилима расподеле који су се примјењивали до доношења овог закона.

(2) Приходи по основу пореза на доходак грађана остварени примјеном закона који је био на снази до 31. децембра 2006. године распоређиваће се у складу са прописима и правилима расподеле који су се примјењивали до доношења Закона о порезу на доходак.

Члан 66.

До доношења подзаконских аката прописаних овим законом примјењиваће се прописи који су важили до дана ступања на снагу овог закона, ако нису у супротности са одредбама овог закона.

Члан 67.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о буџетском систему Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 96/03, 14/04, 67/05, 34/06, 128/06, 117/07, 126/08 и 92/09).

Члан 68.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1891/12
13. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

2572

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ И СПАСАВАЊУ У ВАНРЕДНИМ СИТУАЦИЈАМА

Проглашавам Закон о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет трећој сједници, одржаној 13. децембра 2012. године, а Вијеће народа 24. децембра 2012. године констатовало да усвојеним Законом о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-4105/12
25. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ И СПАСАВАЊУ У ВАНРЕДНИМ СИТУАЦИЈАМА

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се систем заштите и спасавања у ванредним ситуацијама, снаге и субјекти заштите и спасавања, права и обавезе републичких органа управе и других органа, органа јединица локалне самоуправе, привредних друштава и других правних лица, права и дужности грађана, ванредне ситуације и поступање у ванредним ситуацијама, организација и дјелатност цивилне заштите у систему заштите и спасавања и отклањања посљедица елементарних непогода и других несрећа, планирање и финанси-

рање система заштите и спасавања, надзор, признања и награде и друга питања од значаја за организовање и функционисање система заштите и спасавања.

Члан 2.

Систем заштите и спасавања је обједињени облик управљања и организовања снага и субјеката система заштите и спасавања на спровођењу превентивних и оперативних мјера и извршавању задатака заштите и спасавања људи и добара од посљедица елементарних непогода, техничко-технолошких несрећа, катастрофа, епидемија, посљедица ратних дејстава, посљедица тероризма и других опасности и несрећа које могу угрозити становништво, материјална и културна добра и животну средину, укључујући и мјере опоравка од насталих посљедица.

Члан 3.

(1) Заштита и спасавање у ванредним ситуацијама је дјелатност од посебног интереса за Републику Српску (у даљем тексту: Република).

(2) Дан заштите и спасавања - Дан цивилне заштите Републике Српске је 1. март - Међународни дан цивилне заштите.

Члан 4.

Начела заштите и спасавања заснивају се на сарадњи, солидарности, правовременом и усклађеном дјеловању субјеката система заштите и спасавања, а то су:

а) начело заштите, према којем свако има право на заштиту од несрећа и катастрофа проузрокованих елементарном непогодом и другом несрећом, а заштита и спасавање људских живота има предност над свим другим заштитним и спасилачким активностима,

б) начело солидарности, према којем свако учествује у заштити и спасавању у складу са својим могућностима и способностима,

в) начело јавности, према којем су подаци о опасности и дјеловању републичких органа управе и других органа, органа јединица локалне самоуправе и других субјеката заштите и спасавања јавни, а како би се обезбиједило правовремено обавјештавање становништва о опасности које може погодити елементарна непогода или друга несрећа,

г) начело превенције, према којем републички органи управе и други органи, органи јединице локалне самоуправе и друга правна лица, приликом обезбјеђења заштите од елементарне непогоде и друге несреће, приоритетно спроводе превентивне мјере заштите у складу са својим надлежностима,

д) начело одговорности, према којем је свако физичко и правно лице, у складу са законом, одговорно за спровођење мјера заштите и спасавања од несрећа и катастрофа изазваних елементарном непогодом и другом несрећом и

ђ) начело супсидијарности, према којем се у заштити и спасавању првенствено користе снаге и средства са подручја јединице локалне самоуправе, а уколико су те снаге и средства недовољне, употребљавају се снаге и средства са територије Републике и Босне и Херцеговине.

Члан 5.

Изрази употребљени у овом закону имају сљедеће значење:

а) ванредна ситуација је ситуација у којој су ризици и пријетње или посљедице катастрофа, ванредних догађаја и других опасности за становништво, животну средину и материјална добра таквог обима и интензитета да њихов настанак или посљедице није могуће спријечити или отклонити редовним дјеловањем надлежних органа и служби, због чега је за њихово ублажавање и отклањање неопходно употребити посебне мјере, снаге и средства уз појачан режим активности,

б) ванредни догађај је несрећа изазвана елементарном непогодом и другом несрећом која може да угрози здравље

и живот људи и животну средину, а чије је посљедице могуће спријечити или отклонити редовним дјеловањем,

в) катастрофа је природна или друга несрећа и догађај која величином, интензитетом и неочекиваности угрожава здравље и живот људи, материјална добра и животну средину, а чији настанак није могуће спријечити или отклонити редовним дјеловањем надлежних служби, републичких органа управе и органа јединица локалне самоуправе, као и несрећа насталих ратним разарањем или тероризмом,

г) елементарна непогода је догађај хидрометеоролошког, геолошког или биолошког поријекла проузрокован дјеловањем природних сила, као што су: земљотрес, поплава, бујица, олуја, јаке кише, атмосферска пражњења, град, суша, одрон или клизање земљишта, снијезни наноси и лавина, екстремне температуре ваздуха, залеђивање водотокова, епидемија заразних болести и појава штеточина и друге природне појаве већих размјера које могу да угрозе здравље и живот људи или причине штету већег обима,

д) друга несрећа је несрећа у друмском, жељезничком, ваздушном или ријечном саобраћају, пожар, рударска несрећа, рушење брана, техничко-технолошка несрећа и друга несрећа коју проузрокује човјек својим активностима, ратна дејства, ванредно стање или други облик масовног уништавања људи или материјалних добара,

ђ) техничко-технолошка несрећа (у даљем тексту: удес) је догађај који је измакао контроли код обављања дјелатности или управљању средствима за рад и рад са опасним материјалима, нафтом и њеним дериватима и енергетским гасовима приликом њихове производње, прераде, употребе, складиштења, претовара, превоза или уклањања чија је посљедица угрожавање људи и материјалних добара,

е) објекти и средства за заштиту и спасавање обухватају склопишта и друге заштитне објекте, складишта, заштитну и спасилачку опрему и оруђа, опрему за оспособљавање и обуку, превозна средства, телекомуникационе и алармне уређаје и другу опрему и средства који се користе за заштиту и спасавање,

ж) средства помоћи су намирице, вода за пиће, одјећа, обућа, лијекови и други предмети, односно средства намијењена угроженом и настрадалом становништву као помоћ ради ублажавања посљедица елементарне непогоде и друге несреће,

з) отклањање посљедица су све активности које се предузимају у току и послје елементарне непогоде и друге несреће ради хитне нормализације живота и спречавања ширења посљедица на подручју на којем се несрећа догодила,

и) лична, узајамна и колективна заштита је најмасовнији облик припремања и организованог учешћа грађана у заштити и спасавању која обухвата мјере и поступке њихове непосредне заштите и спасавања у пословним и стамбеним зградама, другим објектима и мјестима гдје живе и раде,

ј) збрињавање угрожених, настрадалих, избјеглих и евакуисаних лица у ванредним ситуацијама обухвата пружање хитног смјештаја, здравствену заштиту, снабдијевање храном и водом, спајање раздвојених породица, психолошку подршку и стварање потребних услова за живот,

к) заштита и спасавање од поплава и несрећа на води и под водом подразумева спровођење заштите и спасавања људи и материјалних добара који могу бити угрожени поплавама изазваним излијевањем ријека из корита, бујичним водама, леденим баријерама, подземним водама, као и оштећењем или рушењем брана, насипа, јаловина и других водозащитних објеката и других несрећа на води и под водом,

л) неексплодирана убојна средства (у даљем тексту: НУС) су заостала експлозивна средства и остаци из рата, припремљена за коришћење или коришћена, са или без упаљача, испалена, избачена, поринута, лансирана, напуштена или одбачена, а нису експлодирала, као и средства заостала послје експлозија складишта убојних средстава,

одбачена и убојна средства из нелегалног посједа, а што не подразумева неексплодиране импровизоване диверзантско-терористичке направе у складу са прописима из ове области,

љ) опасне материје су хемикалије и друге материје које имају штетне и опасне карактеристике, у складу са прописима из ове области и

м) оперативно-комуникативни центар 112 (у даљем тексту: оперативно-комуникативни центар) је центар за прикупљање података о свим врстама опасности које могу угрозити људе, животну средину, материјална и културна добра и који о томе обавјештава надлежне органе и грађане.

Члан 6.

Систем заштите и спасавања у смислу овог закона подразумева:

а) планирање, припремање и спровођење мјера и активности на заштити и спасавању,

б) заштиту као скуп превентивних мјера усмјерених на јачање отпорности друштва, отклањање могућих узрока угрожавања, смањење утицаја и спречавање елементарне непогоде и друге несреће и у случају да до њих дође, умањење њихових посљедица,

в) координацију при успостављању, изradi и реализацији Програма за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће у Републици,

г) спасавање и пружање помоћи кроз организовање цивилне заштите, као превентивне и оперативне активности које се предузимају у циљу спасавања људи, материјалних и културних добара и животне средине,

д) предузимање мјера и активности на ублажавању и отклањању непосредних посљедица усљед елементарне непогоде и друге несреће и стварање неопходних услова за живот људи на угроженом подручју,

ђ) организовање, опремање и оспособљавање снага заштите и спасавања, републичких органа управе и других органа, привредних друштава, других правних лица и предузетника за заштиту и спасавање,

е) организовање и оспособљавање грађана за све видове заштите,

ж) управљање, руковођење и координацију субјектима и снагама система заштите и спасавања у ванредним ситуацијама,

з) пружање, тражење помоћи и сарадњу са другим земљама и међународним организацијама и

и) друге послове и задатке заштите и спасавања.

II - СИСТЕМ ЗАШТИТЕ И СПАСАВАЊА

1. Субјекти и снаге заштите и спасавања

Члан 7.

Субјекти система заштите и спасавања су:

а) Министарство унутрашњих послова (у даљем тексту: Министарство) и Републичка управа цивилне заштите (у даљем тексту: Управа цивилне заштите),

б) други републички органи управе и органи јединица локалне самоуправе,

в) привредна друштва, друга правна лица, предузетници и

г) грађани, удружења, професионалне и друге организације.

Члан 8.

Снаге за заштиту и спасавање су:

а) Републички штаб за ванредне ситуације и специјализоване јединице заштите и спасавања које формира Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада),

б) штабови за ванредне ситуације, јединице и тимови цивилне заштите које формирају органи јединице локалне самоуправе,

в) надлежне организационе јединице Министарства,

г) штабови за ванредне ситуације и јединице и тимови за заштиту и спасавање које формирају привредна друштва и друга правна лица,

д) јединице, тимови и екипе Црвеног крста Републике Српске,

ђ) јединице и тимови које формирају удружења грађана и друге невладине организације,

е) повјереници заштите и спасавања,

ж) професионалне и хитне службе (ватрогасци, медицинске и ветеринарске службе и друге службе) и друге организације и

з) грађани.

Члан 9.

(1) У случају ванредне ситуације, снаге из члана 8. овог закона ангажују се према сљедећем редослиједу:

а) професионалне и хитне службе (ватрогасци, медицинске и ветеринарске службе и друге службе) у оквиру својих редовних послова и задатака и надлежне организационе јединице Министарства,

б) снаге заштите и спасавања према редослиједу који је утврђен планом хитног поступања јединица локалне самоуправе, уколико снаге из тачке а) овог члана нису довољне,

в) грађани у складу са овим законом,

г) снаге сусједних и других општина, односно градова у складу са споразумима и уговорима и

д) остале снаге у Републици.

(2) У случају да снаге из става 1. овог члана нису довољне, по одлуци министра унутрашњих послова (у даљем тексту: министар), може се затражити ангажовање снага Федерације Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, а по одлуци Владе и Оружаних снага Босне и Херцеговине.

(3) Снаге за заштиту и спасавање сусједних и других држава ангажују се у складу са међудржавним споразумима.

Члан 10.

(1) У случају ванредне ситуације, у зависности од врсте и степена опасности, ангажују се расположива средства и материјална добра несрећом погођене јединице локалне самоуправе.

(2) Ако средства и материјална добра из става 1. овог члана нису довољна, ангажују се средства и материјална добра и других јединица локалне самоуправе на начин и у складу са одредбама уговора закључених између јединица локалне самоуправе, сходно одредбама Упутства о тражењу, пружању и прихватању помоћи заштите и спасавања у ванредним ситуацијама, које доноси министар на приједлог Управе цивилне заштите.

(3) Ако средства и материјална добра из ст. 1. и 2. овог члана нису довољна, ангажују се средства и материјална добра којима располаже Република, а по одлуци министра може се затражити ангажовање средства и материјалних добара Федерације Босне и Херцеговине и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, а по одлуци Владе и Оружаних снага Босне и Херцеговине.

Члан 11.

(1) Невладине и друге организације, службе и удружења грађана врше заштиту и спасавање на основу одлуке Владе или надлежног органа јединице локалне самоуправе, под условом да испуњавају прописане услове.

(2) Друге службе, удружења и невладине организације могу добровољно учествовати у заштити и спасавању, под условом да имају обучено људство и одговарајућу опрему.

Члан 12.

(1) За спровођење активности заштите и спасавања, начелник општине, односно градоначелник може одредити привредно друштво или друго правно лице, под условом да има раднике и опрему која се у ту сврху захтијева.

(2) Привредна друштва и друга правна лица дужна су успоставити властиту организацију за спровођење активности, обезбиједити обуку и спровести припреме за дјеловање у случају елементарне непогоде и друге несреће.

(3) Влада или јединице локалне самоуправе надокнађују привредном друштву или другом правном лицу које одреди за спровођење заштите и спасавања ефективне трошкове који настану као посљедица учешћа у извршењу задатака заштите и спасавања.

2. Активности заштите и спасавања

Члан 13.

Превентивне активности заштите и спасавања су:

- а) израда процјене угрожености од могућих ризика од опасности,
- б) израда планова заштите и спасавања,
- в) уређење простора и објеката у функцији заштите и спасавања,
- г) успостављање система заштите и спасавања и
- д) ангажовање лица и обезбјеђивање материјалних и других средстава за извршење планираних задатака.

Члан 14.

Оперативне активности за заштиту и спасавање су активности које се предузимају:

- а) у случају непосредне пријетње и ризика од опасности,
- б) за вријеме ризика од опасности и
- в) за отклањање посљедица у току опасности и после престанка опасности.

Члан 15.

Активности које се предузимају у случају непосредне пријетње и ризика од опасности су:

- а) прикупљање података о могућим ризицима од опасности,
- б) стављање у функцију система за јављање и обавјештавање учесника у заштити и спасавању,
- в) обавјештавање становништва, као и надлежних органа и одговорних лица задужених за заштиту и спасавање,
- г) повећање интензитета спремности и активирања надлежних органа и снага за заштиту и спасавање,
- д) обезбјеђивање јавног реда и мира на угроженом подручју и
- ђ) предузимање других мјера заштите и спасавања.

Члан 16.

Активности које се предузимају за вријеме ризика од опасности су:

- а) активирање снага за заштиту и спасавање,
- б) спровођење евакуације и збрињавање становништва и материјалних добара,
- в) спречавање ширења ризика од опасности и посљедица настале опасности и
- г) руковођење и координација активности учесника у заштити и спасавању.

Члан 17.

Активности које се спроводе приликом отклањања посљедица од настале опасности су:

- а) процјена штете и посљедица,
- б) санација подручја које је несрећа захватила,

в) обезбјеђивање и пружање неопходне помоћи угроженом и настрадалом становништву,

г) спровођење здравствених и хигијенско-епидемиолошких мјера,

д) спровођење одговарајуће заштите животиња и биљака, као и производа животињског и биљног поријекла и

ђ) организовање снабдијевања средствима за помоћ и пружања комуналних услуга ради нормализовања живота.

III - ПРАВА И ОБАВЕЗЕ РЕПУБЛИЧКИХ ОРГАНА УПРАВЕ И ДРУГИХ ОРГАНА

Члан 18.

Влада у области заштите и спасавања обезбјеђује изградњу и развој система заштите и спасавања Републике и планско повезивање дијелова система и задатака у јединственој цјелини, а нарочито:

- а) организује систем заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће,
- б) доноси Програм заштите и спасавања у Републици,
- в) доноси Програм за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће у Републици,
- г) доноси процјену угрожености од елементарне непогоде и друге несреће у Републици,
- д) доноси План заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће у Републици,
- ђ) доноси План обуке и оспособљавања снага за заштиту и спасавање у Републици,
- е) прати и усмјерава припреме за извршавање заштите и спасавања,
- ж) пружа помоћ у реконструкцији и опоравку од елементарне непогоде и друге несреће,
- з) проглашава стање елементарне непогоде и друге несреће у Републици,
- и) доноси одлуку о мобилизацији и наређује употребу снага и средстава за заштиту и спасавање,
- ј) обезбјеђује потребна финансијска средства у буџету Републике за финансирање послова заштите и спасавања,
- к) доноси методологију за израду процјене угрожености од елементарне непогоде и друге несреће на територији Републике,
- л) доноси методологију за израду Плана заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће на територији Републике,
- љ) доноси методологију за процјену штете од елементарне непогоде и друге несреће,
- м) оснива Републички штаб за ванредне ситуације,
- н) именује комисију за процјену штете већих размјера,
- њ) одређује материјална средства која се користе у функцији заштите и спасавања и
- о) врши и друге послове из области заштите и спасавања.

Члан 19.

Министарство у области заштите и спасавања има сљедеће надлежности:

- а) предлаже Програм заштите и спасавања у Републици и Програм за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће у Републици,
- б) предлаже Влади методологију за израду процјене угрожености од елементарне непогоде и друге несреће,
- в) предлаже Влади процјену угрожености од елементарне непогоде и друге несреће на територији Републике,
- г) предлаже Влади методологију за израду плана заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће,

д) предлаже Влади план заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће на територији Републике,

ђ) доноси програм опремања заштите и спасавања,

е) координира рад са субјектима система заштите и спасавања по питањима организације, планирања, припреме и спровођења мјера и активности превенције и смањења ризика,

ж) обезбјеђује учешће надлежних организационих јединица Министарства у спровођењу мјера и извршавању задатака заштите и спасавања,

з) у случају елементарне непогоде и друге несреће, обезбјеђује јавни ред и мир на угроженом подручју самостално и у координацији са надлежним штабом за ванредне ситуације,

и) припрема и спроводи безбједносну заштиту простора, инфраструктуре и објеката од значаја за предузимање мјера и извршавање задатака заштите и спасавања,

ј) организује обучавање и провјеру оперативне спремности штабова за ванредне ситуације, као и специјализованих јединица заштите и спасавања, у складу са програмима и плановима обуке (пружа стручну помоћ и инструкције за рад органа јединица локалне самоуправе, привредних друштава и других правних лица),

к) врши надзор над пословима уклањања, деактивирања и уништавања НУС,

л) издаје увјерења о оспособљености кадра за уклањање НУС, иницира и финансира истраживања у области заштите и спасавања,

љ) остварује путем надлежних органа међународну сарадњу у области заштите и спасавања и смањења ризика од катастрофа,

м) врши надзор над примјеном овог закона и прописа донесених на основу овог закона,

н) подноси једном годишње извјештај Народној скупштини Републике Српске о стању у области заштите и спасавања и

њ) обавља и друге послове одређене законом.

Члан 20.

Управа цивилне заштите у области заштите и спасавања има сљедеће надлежности:

а) израђује Програм заштите и спасавања у Републици и Програм за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће у Републици,

б) прати, усклађује и спроводи политику и смјернице и обезбјеђује извршење закона и других прописа у области цивилне заштите у систему заштите и спасавања,

в) израђује методологију за израду процјене угрожености од елементарне непогоде и друге несреће,

г) израђује методологију за израду плана заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће,

д) израђује процјену угрожености од елементарне непогоде и друге несреће на територији Републике,

ђ) израђује план заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће на територији Републике,

е) израђује програм опремања заштите и спасавања,

ж) организује, припрема и обучава службу цивилне заштите у систему заштите и спасавања на нивоу Републике,

з) врши координацију дјеловања субјеката од значаја за заштиту и спасавање у случају елементарне непогоде и друге несреће у Републици,

и) врши координацију између субјеката који учествују у заштити и спасавању на територији Републике са субјектима за заштиту и спасавање Босне и Херцеговине, Федерације Босне и Херцеговине, Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, сусједних и других земаља,

ј) прибавља и обрађује податке о свим врстама појава и опасности које могу довести до елементарне непогоде и друге несреће,

к) организује и спроводи послове осматрања, обавјештавања и узбуњивања,

л) доноси и реализује планове и програме обуке и оспособљавања у области заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће,

љ) врши избор и учествује у научноистраживачким пројектима у области заштите и спасавања,

м) пружа стручну помоћ у области заштите и спасавања,

н) доноси упутства и инструкције за рад надлежне организационе јединице цивилне заштите општине, односно града,

њ) врши уклањање и уништавање НУС и мина,

о) остварује путем надлежних органа међународну сарадњу у области заштите и спасавања,

п) учествује у акцијама заштите и спасавања у случају елементарне непогоде и друге несреће,

р) предузима превентивне, оперативне и постоперативне мјере у случају елементарне непогоде и друге несреће,

с) води евиденције у области заштите и спасавања,

т) наређује спровођење мјера приправности,

ћ) закључује уговоре о ангажовању на спровођењу мјера и задатака заштите и спасавања и

у) врши и друге послове из области цивилне заштите у систему заштите и спасавања.

Члан 21.

Републички органи управе и други органи у области заштите и спасавања имају сљедеће надлежности:

а) израђују Процјену угрожености од елементарне непогоде и друге несреће и План заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће у оквиру своје надлежности,

б) учествују у изради методологије за израду Процјене угрожености од елементарне непогоде и друге несреће у Републици, Програма за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће у Републици и Плана заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће у Републици,

в) организују и обезбјеђују спровођење превентивних мјера заштите и спасавања и предлажу мјере и активности за њихово унапређење,

г) спровode и врше контролу спровођења мјера за спречавање елементарне непогоде и друге несреће или отклањање посљедица у областима из своје надлежности,

д) врше стручне послове који се односе на ангажовање служби заштите и спасавања привредних друштава и других правних лица,

ђ) достављају Министарству податке који су од значаја за планирање, организовање и спровођење мјера заштите и спасавања и

е) врше и друге послове из области заштите и спасавања.

Члан 22.

(1) Органи јединице локалне самоуправе у области заштите и спасавања имају сљедеће надлежности:

а) скупштина општине, односно града:

1) доноси одлуку о организацији и функционисању цивилне заштите у области заштите и спасавања и обезбјеђује њено спровођење, у складу са јединственим системом заштите и спасавања на територији Републике,

2) доноси процјену угрожености од елементарне непогоде и друге несреће,

3) доноси програм развоја цивилне заштите у области заштите и спасавања,

4) доноси одлуку о формирању штаба за ванредне ситуације,

5) планира и утврђује изворе финансирања активности цивилне заштите у области заштите и спасавања,

6) разматра стање у области заштите и спасавања,

7) доноси одлуку о одређивању локације за уништавање НУС-а и мина на приједлог надлежне организационе јединице цивилне заштите општине, односно града уз консултације са Управом цивилне заштите и

8) врши и друге послове из области заштите и спасавања;

б) начелник општине, односно градоначелник:

1) предлаже доношење одлуке о организацији и функционисању цивилне заштите у области заштите и спасавања,

2) управља системом цивилне заштите у области заштите и спасавања у општини, односно граду,

3) предлаже процјену угрожености од елементарне непогоде и друге несреће,

4) предлаже програм развоја система цивилне заштите у области заштите и спасавања,

5) доноси план заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће,

6) именује штаб за ванредне ситуације и оснива јединице и тимове цивилне заштите,

7) именује и разрешава командире јединица и тимова цивилне заштите и повјеренике заштите и спасавања,

8) доноси годишњи план обуке и оспособљавања штаба за ванредне ситуације, јединица и тимова цивилне заштите и повјереника заштите и спасавања у складу са Планом обуке и оспособљавања снага за заштиту и спасавање у Републици,

9) наређује поступање по плану приправности,

10) проглашава ванредну ситуацију и стање елементарне непогоде и друге несреће,

11) наређује мобилизацију и употребу снага и средстава за заштиту и спасавање,

12) наређује узбуђивање,

13) наређује евакуацију и обезбјеђује ресурсе неопходне за хитан смјештај у случају елементарне непогоде и друге несреће,

14) доноси одлуку којом одређује привредна друштва и друга правна лица која су обавезна поступати у складу са чланом 23. овог закона,

15) доноси одлуку о формирању комисије за процјену штете проузроковане елементарном непогодом и другом несрећом,

16) подноси извјештаје скупштини општине, односно града о стању у области заштите и спасавања,

17) закључује уговоре о извршавању задатака цивилне заштите у области заштите и спасавања,

18) доноси одлуку о упућивању помоћи сусједним и другим јединицама локалне самоуправе које су погођене елементарном непогодом и другом несрећом,

19) извршава наредбе Републичког штаба за ванредне ситуације,

20) остварује сарадњу са Управом цивилне заштите и начелницима сусједних и других јединица локалне самоуправе по питањима од заједничког интереса за заштиту и спасавање и

21) врши и друге послове из области заштите и спасавања.

(2) Надлежна организациона јединица цивилне заштите општине, односно града:

а) израђује процјену угрожености од елементарне непогоде и друге несреће,

б) израђује програм развоја цивилне заштите у систему заштите и спасавања,

в) израђује план заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће,

г) припрема одлуку о организацији и функционисању цивилне заштите у систему заштите и спасавања,

д) организује, прати и реализује обуку грађана из области личне, узајамне и колективне заштите у сарадњи са штабом за ванредне ситуације општине, односно града,

ђ) организује, прати и реализује обуку снага цивилне заштите у сарадњи са штабом за ванредне ситуације општине, односно града,

е) организује и координира спровођење мјера и задатака цивилне заштите у области заштите и спасавања,

ж) врши координацију дјеловања субјеката од значаја за заштиту и спасавање у случају елементарне непогоде и друге несреће у општини, односно граду,

з) предлаже годишњи план обуке и оспособљавања штаба за ванредне ситуације, јединица и тимова цивилне заштите и повјереника заштите и спасавања,

и) предлаже програм самосталних вјежби и израду елабората за извођење вјежби заштите и спасавања, органа управе, привредних друштава и других правних лица,

ј) води евиденцију припадника цивилне заштите и врши њихово распоређивање у јединице и тимове цивилне заштите и повјереника заштите и спасавања у сарадњи са штабом за ванредне ситуације општине, односно града,

к) води евиденцију материјално-техничких средстава грађана, привредних друштава и других правних лица и служби која се могу ставити у функцију цивилне заштите,

л) учествује у набавци средстава и опреме за заштиту и спасавање за потребе јединица и тимова цивилне заштите и грађана и води бригу о њиховој исправности, чувању и употреби,

љ) даје стручна упутства грађанима, привредним друштвима и другим правним лицима по питањима заштите и спасавања,

м) информише јавност о опасностима од елементарне непогоде и друге несреће и мјерама и задацима заштите и спасавања,

н) подноси извјештаје и информације начелнику општине, односно градоначелнику и Управи цивилне заштите,

њ) води прописану базу података и друге евиденције и

о) врши и друге послове из области заштите и спасавања.

IV - ПРАВА И ДУЖНОСТИ ПРИВРЕДНИХ ДРУШТАВА И ДРУГИХ ПРАВНИХ ЛИЦА

Члан 23.

(1) Привредна друштва и друга правна лица која обављају дјелатност из области здравствене заштите, ветеринарства, стамбених и комуналних дјелатности, водопривреде, шумарства, пољопривреде, хемијске индустрије, рударства, грађевинарства, енергетике, транспорта, снабдијевања, угоститељства, вагрогаства, хидрометеорологије, сеизмологије, екологије и других области у којима се обављају дјелатности од значаја за заштиту и спасавање дужна су да:

а) израђују процјену угрожености од елементарне непогоде и друге несреће,

б) израђују план заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће,

в) организују заштиту и спасавање од процијењених опасности,

г) припремају и учествују у извршавању задатака заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће,

д) обезбјеђују услове и средства за спровођење заштите и спасавања запослених и примјењују мјере и задатке заштите и спасавања,

ђ) формирају, обучавају и опремају јединице и тимове заштите и спасавања и исте ангажују за извршавање задатака заштите и спасавања самостално и на захтјев надлежног органа јединице локалне самоуправе и Републике,

е) успостављају и одржавају систем обавјештавања и узбуњивања запослених и становништва од опасности,

ж) суфинансирају превентивне активности органа јединица локалне самоуправе, пропорционално обиму и степењу пријетње која произлази из њихове дјелатности,

з) информишу органе јединице локалне самоуправе о стању заштите и спасавања и омогућавају увид у планове и друга акта из области заштите и спасавања и

и) у складу са годишњим планом обуке и оспособљавања штаба за ванредне ситуације, јединица и тимова цивилне општине и повјереника за заштиту и спасавање у јединици локалне самоуправе, учествују у обуци и вјежбама.

(2) Начелник општине, односно градоначелник доноси одлуку којом одређује привредна друштва и друга правна лица која су обавезна поступати у складу са ставом 1. овог члана.

(3) Поред привредних друштава и других правних лица из става 2. овог члана, организације које спроводе образовне, друштвене, медицинске и друге активности које подразумевају заштиту или бригу о већем броју грађана обавезне су да израде процјену угрожености од елементарне непогоде и друге несреће, план заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће и спроводе мјере и задатке заштите и спасавања.

(4) Руководилац привредног друштва и другог правног лица одговоран је за спровођење мјера заштите и спасавања.

Члан 24.

(1) Власници и корисници стамбених и других објеката одговорни су за спровођење мјера и задатака заштите и спасавања прописаних овим законом, као и за обезбјеђење средстава неопходних за заштиту и спасавање.

(2) Власници и корисници културног наслеђа одговорни су за спровођење мјера и задатака заштите и спасавања прописаних овим законом.

(3) Власници из става 1. овог члана обавезни су на захтјев надлежне организационе јединице цивилне заштите општине, односно града доставити податке о стамбеним и другим објектима, као и податке о корисницима тих објеката.

Члан 25.

(1) Привредна друштва и друга правна лица, власници и корисници телекомуникационих и информационих система и веза стављају надлежним снагама заштите и спасавања на располагање и коришћење тих система у случају ванредне ситуације.

(2) Привредна друштва и друга правна лица, власници и корисници залиха воде, хране, медицинске опреме и лијекова, енергената, одјеће, обуће, грађевинског и другог материјала неопходног за извршавање задатака заштите и спасавања надлежним снагама заштите и спасавања стављају ова средства на располагање, ради коришћења у акцијама заштите и спасавања људи и материјалних добара.

Члан 26.

(1) У припреми и спровођењу задатака из области заштите и спасавања, у оквиру своје редовне активности, обавезно учествује Црвени крст Републике Српске, хуманитарне и друге организације и удружења грађана, у складу са овим законом, као и међународним споразумима.

(2) Организације из става 1. овог члана дужне су својим програмима рада утврдити задатке, организацију дјеловања и активности којима се обезбјеђује учешће њихо-

вих чланова, органа и служби у извршавању задатака заштите и спасавања.

Члан 27.

Високошколске установе, привредна друштва и друга правна лица која се баве научноистраживачким радом дужна су да обавјештавају снаге за заштиту и спасавање о научним сазнањима из области заштите и спасавања.

V - ПРАВА И ДУЖНОСТИ ГРАЂАНА

Члан 28.

(1) За заштиту од елементарне непогоде и друге несреће грађани имају право и дужност учествовати у заштити и спасавању, давати материјална средства и обучавати се за личну, узајамну и колективну заштиту, као и за спровођење мјера заштите и спасавања.

(2) Поред права и дужности из става 1. овог члана, грађани имају право и дужност да:

а) се у складу са планом заштите и спасавања распореде у јединице и тимове цивилне заштите као повјереници заштите и спасавања у републичким органима управе и другим органима, јединицама локалне самоуправе, привредним друштвима и другим правним лицима,

б) се одазову позиву надлежног органа заштите и спасавања у ванредним ситуацијама,

в) дају податке значајне за заштиту и спасавање које сазнају или примјете и исте одмах доставе Управи цивилне заштите или органима јединица локалне самоуправе,

г) дају податке потребне за вођење евиденција у области заштите и спасавања и

д) пријаве промјене које се односе на пребивалиште, боравиште, адресу становања, заснивање или престанак радног односа и друге податке од значаја за заштиту и спасавање, у року од осам дана од дана настале промјене.

Члан 29.

(1) У извршавању задатака заштите и спасавања дужни су да учествују радно способни грађани - мушкарци од 18 до 60 година старости, односно жене од 18 до 55 година.

(2) У јединице цивилне заштите у области заштите и спасавања не распоређују се:

а) радници Министарства,

б) припадници оперативно-комуникативних центара,

в) радници правосудних органа и установа за извршење кривичних санкција,

г) труднице, мајке и самохрани родитељи који имају једно дијете млађе од седам година живота, односно двоје или више дјеце млађе од десет година живота, као и стараоци дјеце без родитеља,

д) лица оцијењена неспособним за учешће у заштити и спасавању,

ђ) стараоци старих и изнемоглих лица,

е) радници Министарства одбране Босне и Херцеговине,

ж) лица распоређена у Оружане снаге Босне и Херцеговине и

з) страни држављани.

Члан 30.

(1) Здравствену способност грађана за обављање задатака заштите и спасавања утврђују надлежне здравствене установе у складу са посебним прописом о утврђивању способности грађана за учешће у заштити и спасавању.

(2) Министар надлежан за послове здравља и социјалне заштите доноси пропис из става 1. овог члана.

Члан 31.

У заштити и спасавању могу добровољно учествовати мушкарци и жене старији од 15 година живота са правима и дужностима припадника јединица цивилне заштите у систему заштите и спасавања.

Члан 32.

Припадницима заштите и спасавања издаје се идентификациони документ припадника јединице и тима цивилне заштите.

Члан 33.

(1) Грађани имају обавезу да, у случају ванредне ситуације, уступе на коришћење возила, машине, опрему и друга материјална средства за заштиту и спасавање од елементарне непогоде и друге несреће.

(2) Влада, на приједлог Министарства, одређује материјална средства која су грађани, привредна друштва и друга правна лица дужна уступити за потребе заштите и спасавања и утврдити сврху и начин уступања, као и накнаду за коришћења, оштећена или уништена средства.

Члан 34.

Грађани који имају право и дужност да учествују у заштити и спасавању или да уступе материјална средства дужни су да се јаве на одређено мјесто и у одређено вријеме, односно уступе материјална средства на основу позива надлежног органа заштите и спасавања.

Члан 35.

(1) Грађани који су у радном односу, а који су позвани на вршење послова заштите и спасавања из члана 28. овог закона, имају право на новчану накнаду коју обрачунава и исплаћује послодавац од основице коју чини његова просјечна мјесечна плата остварена у претходном мјесецу у односу на мјесец у којем је вршио послове заштите и спасавања, сразмјерно времену ангажовања на терет јединице локалне самоуправе или Републике.

(2) Накнада из става 1. овог члана припада и грађанима који нису у радном односу, а коју исплаћује надлежни орган који је извршио ангажовање лица за вршење послова заштите и спасавања и обрачунава се на основицу коју чини просјечна мјесечна нето плата остварена у Републици према саопштењу Републичког завода за статистику, претходног мјесеца у којем је грађанин ангажован.

Члан 36.

(1) Грађанин који је за вријеме организованог учешћа на извршавању задатака заштите и спасавања повријеђен или код којег наступи болест, односно инвалидност као непосредна посљедица вршења задатака заштите и спасавања остварује право на обавезно осигурање као осигураник у одређеним околностима у складу са законом којим се регулише пензијско-инвалидско осигурање.

(2) Члан породице грађанина који је учествујући у извршавању задатака заштите и спасавања изгубио живот као обавезни осигураник у смислу става 1. овог члана остварује права из пензијско-инвалидског и здравственог осигурања.

Члан 37.

(1) Грађанин који за вријеме организованог учешћа у извршавању задатака заштите и спасавања без своје кривице задобије повреду или из разлога везаних за заштиту и спасавање обOLI и због тога наступи тјелесно оштећење од најмање 20% има право на једнократну новчану помоћ, чија се висина утврђује према степену тјелесног оштећења.

(2) Ако грађанин из става 1. овог члана изгуби живот, право на једнократну новчану помоћ припада члановима његове породице.

(3) Једнократна новчана помоћ не може бити мања од 12 загарантованих плата у Републици остварених у календарској години која претходи години у којој су се догодиле околности из ст. 1. и 2. овог члана.

(4) Влада доноси пропис о висини и поступку остваривања права на једнократну новчану помоћ.

Члан 38.

(1) Грађанин који је позван да учествује у извршавању задатака заштите и спасавања за вријеме обуке или вјежби

има право на превоз, смјештај и исхрану за вријеме извршавања задатака заштите и спасавања.

(2) Смјештај и исхрана из става 1. овог члана обезбјеђују се под условом да је учешће у извршавању задатака заштите и спасавања трајало дуже од осам сати.

(3) Ако грађанину није обезбјеђена одговарајућа одјећа и обућа за задатке заштите и спасавања, већ у акцијама заштите и спасавања носи властиту одјећу и обућу, има право на новчану накнаду за уништenu или оштећену одјећу или обућу сразмјерно степену оштећења или уништења.

(4) Новчана средства за накнаду из става 1. овог члана обезбјеђују се из буџета Републике, односно јединице локалне самоуправе, а новчану накнаду исплаћује орган који је ангажовао грађанина.

VI - ВАНРЕДНЕ СИТУАЦИЈЕ

Члан 39.

(1) Ванредна ситуација проглашава се одмах по сазнању о непосредној опасности од наступања ванредне ситуације.

(2) Ванредна ситуација може бити проглашена и након наступања, ако се непосредна опасност није могла предвидјети или ако због других околности није могла бити проглашена одмах после сазнања за непосредну опасност од наступања ванредне ситуације.

(3) За дио подручја или подручје општине, односно града проглашава се ванредна ситуација ако постоји непосредна опасност да ће захватити или је већ захватила дио подручја или подручје општине, односно града.

(4) Ванредна ситуација за Републику, односно дио територије Републике проглашава се ако постоји непосредна опасност која ће захватити или је већ захватила најмање двије општине или ако општина нема могућности за адекватно поступање у ванредној ситуацији.

Члан 40.

За координацију и руковођење приликом заштите и спасавања у ванредним ситуацијама у складу са овим законом и другим прописима, као оперативно-стручна тијела, формирају се штабови за ванредне ситуације:

а) за територију Републике - Републички штаб за ванредне ситуације,

б) за подручје града - градски штаб за ванредне ситуације и

в) за подручје општине - општински штаб за ванредне ситуације.

Члан 41.

(1) Одлуку о проглашењу ванредне ситуације, на приједлог надлежног штаба за ванредне ситуације, доноси начелник општине за подручје општине, односно градоначелник за подручје града.

(2) Одлуку о проглашењу ванредне ситуације за територију Републике или дио територије Републике доноси Влада на приједлог Републичког штаба за ванредне ситуације.

(3) Доношењем одлуке о проглашењу стања ванредне ситуације снаге из члана 8. т. а), б), г), д), љ), е), ж) и з) овог закона стављају се под команду надлежног штаба за ванредне ситуације, осим снага из тачке в) тог члана, које дјелују у координацији са надлежним штабом за ванредне ситуације.

Члан 42.

(1) Републички, градски и општински штабови за ванредне ситуације имају команданта, замјеника, начелника и чланове штаба.

(2) Штаб за ванредне ситуације по потреби формира помоћне и стручно-оперативне тимове за специфичне задатке заштите и спасавања.

Члан 43.

(1) Команданта, замјеника, начелника и чланове Републичког штаба за ванредне ситуације именује и разрјешава Влада.

(2) Командант Републичког штаба за ванредне ситуације је председник Владе, замјеник команданта је министар, а начелник је директор Управе цивилне заштите.

(3) Чланове Републичког штаба за ванредне ситуације именује и разрјешава Влада, из реда руководиоца републичких органа управе у чијем дјелокругу су послови од значаја за заштиту и спасавање, стручних радника Министарства, Црвеног крста Републике Српске, директора јавних предузећа у области саобраћаја, шумарства и водопривреде и руководиоца других органа, организација и установа чији су послови у вези са заштитом и спасавањем.

Члан 44.

Именовање градских и општинских штабова за ванредне ситуације врши начелник општине, односно градоначелник, у складу са општим актом општине, односно града и кадровским могућностима.

Члан 45.

Штаб за ванредне ситуације обавља следеће послове:

а) руководи и координира рад субјеката и снага системе заштите и спасавања у ванредним ситуацијама на спровођењу утврђених задатака,

б) руководи и координира спровођење мјера и задатака заштите и спасавања,

в) разматра и даје мишљење на приједлог Процјене угрожености и приједлог Плана заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће,

г) прати стање и организацију заштите и спасавања и предлаже мјере за њихово побољшање,

д) наређује употребу снага за заштиту и спасавање, средстава помоћи и других средстава која се користе у ванредним ситуацијама,

ђ) ради на редовном информисању и обавјештавању становништва о ризицима, опасностима и предузетим мјерама,

е) прати организацију, опремања и обучавања јединица и тимова за заштиту и спасавање, овлашћених, оспособљених правних лица,

ж) сарађује са надлежним органима заштите и спасавања сусједних држава у ванредним ситуацијама,

з) процјењује угроженост од настанка ванредне ситуације и

и) доноси приједлоге, закључке и препоруке.

Члан 46.

Општински, односно градски штаб за ванредне ситуације, поред послова из члана 45. овог закона, обавља и следеће послове:

а) сарађује са штабовима за ванредне ситуације сусједних јединица локалне самоуправе,

б) разматра и предлаже доношење одлуке о организацији заштите и спасавања на подручју општине, односно града и

в) ангажује оспособљена правна лица и друге организације од значаја за општину, односно град.

Члан 47.

Републички штаб за ванредне ситуације, поред послова из члана 45. овог закона, обавља и следеће послове:

а) наређује штабовима за ванредне ситуације предузимање мјера и активности за заштиту и спасавање,

б) разматра и даје мишљење на Програм за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће у Републици,

в) наређује ангажовање и употребу снага и средстава заштите и спасавања са подручја неуgroжених општина или градова на подручје угрожених општина или градова,

г) предлаже Влади доношење одлуке о тражењу, прихватању, односно пружању помоћи сусједним и другим државама и

д) ангажује оспособљена правна лица и друге организације од значаја за Републику.

Члан 48.

Састав и начин формирања штаба за ванредне ситуације у привредним друштвима и другим правним лицима у којима се оснивају ови штабови уређују се општим актом привредног друштва и другог правног лица.

Члан 49.

(1) Повјереници заштите и спасавања одређују се у насељеним мјестима, у дијелу насељеног мјеста, стамбеним зградама, републичким органима управе и другим органима, привредним друштвима и другим правним лицима у којима није формиран штаб за ванредне ситуације.

(2) У привредном друштву и другом правном лицу повјереник се одређује у складу са унутрашњом организацијом и бројем запослених.

(3) Повјеренике именује и разрјешава:

а) у републичким органима управе и другим органима - руководиоца који руководи републичким органом управе и другим органом,

б) у јединицама локалне самоуправе - начелник општине, односно градоначелник и

в) у привредном друштву и другом правном лицу - директор, односно други надлежни орган одређен општим актом.

Члан 50.

(1) Повјереници у републичким органима управе и другим органима и привредним друштвима и другим правним лицима предузимају мјере и активности које омогућавају учешће радника у спровођењу личне, узајамне и колективне заштите и мјера заштите ради спасавања људи и материјалних добара у зградама и објектима за које су задужени.

(2) Повјереници у насељеним мјестима непосредно предузимају мјере за учешће грађана у спровођењу самозаштите, као и мјере заштите и спасавања које су од значаја за самозаштиту и учествују у свим активностима заштите и спасавања које се спроводе у акцијама заштите и спасавања људи и материјалних добара на одређеном подручју.

Члан 51.

Снагама за заштиту и спасавање, ангажованим у акцијама и операцијама, непосредно руководе органи из члана 40. овог закона и надлежни органи и организационе јединице јединица локалне самоуправе, а надлежним организационим јединицама Министарства руководи министар.

Члан 52.

(1) Планом заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће планирају се превентивне и оперативне мјере за спречавање и смањење последица елементарних непогода, удеса и катастрофа, као и снаге и средства субјеката система заштите и спасавања, њихово организовано и координирано дјеловање у ванредним ситуацијама у циљу заштите и спасавања људи, материјалних и културних добара и обезбјеђења основних услова за живот.

(2) План заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће израђује се на основу процјене угрожености, а Влада на основу процјене угрожености Републике утврђује за које се врсте елементарних непогода, удеса и опасности израђују планови и одређује који републички органи управе учествују у њиховој изradi.

(3) Пропис о садржају и начину израде плана заштите од елементарне непогоде и друге несреће доноси Влада.

Члан 53.

(1) На основу процјене угрожености идентификују се извори могућег угрожавања, сагледавају могуће последице, потребе и могућности спровођења мјера и задатака заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће.

(2) Процјена угрожености садржи:

а) карактеристике територије, критична постројења, критична мјеста и просторе са гледишта угрожености од елементарне непогоде и друге несреће, са евентуалним прекограничним ефектима удеса,

б) повредивост територије од елементарне непогоде и друге несреће,

в) анализу могућих последица од елементарне непогоде и друге несреће и

г) потребе и могућности за заштиту људи, материјалних добара и животне средине од последица елементарне непогоде и друге несреће.

Члан 54.

Надлежни орган јединице локалне самоуправе доноси План заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће на подручју јединица локалне самоуправе.

Члан 55.

Овлашћена и оспособљена правна лица и друге организације опремљене и оспособљене за заштиту и спасавање израђују планове према којима извршавају задатке заштите и спасавања, а на основу приједлога надлежног штаба за ванредне ситуације.

Члан 56.

(1) Органи јединице локалне самоуправе утврђују штете настале од последица елементарне непогоде и друге несреће и у року од 30 дана од дана престанка последица достављају извјештај Влади.

(2) Влада одлучује о пружању помоћи јединицама локалне самоуправе за отклањање штета већег обима изазваних елементарном непогодом и другом несрећом.

(3) Влада доноси пропис о начину утврђивања и евидентирања висине штете, врсти, висини и начину пружања и коришћења помоћи јединицама локалне самоуправе за отклањање штете већег обима изазване елементарном непогодом и другом несрећом.

VII - ОРГАНИЗАЦИЈА И ДЈЕЛАТНОСТ ЦИВИЛНЕ ЗАШТИТЕ У СИСТЕМУ ЗАШТИТЕ И СПАСАВАЊА

Члан 57.

Организација и дјелатност цивилне заштите у систему заштите и спасавања обухвата личну, узајамну и колективну заштиту, мјере и задатке, координацију и руковођење, штабове за ванредне ситуације, повјеренике заштите и спасавања, јединице и тимове цивилне заштите, јединице и тимове за заштиту и спасавање, систем осматрања, обавјештавања и узбуђивања, овлашћена и оспособљена правна лица, хуманитарне и друге организације опремљене и оспособљене за заштиту и спасавање, активности које се односе на попуно, материјално опремање, обучавање, оспособљавање, мобилизацију и активирање заштите и спасавања.

Члан 58.

(1) Ради остваривања личне, узајамне и колективне заштите, републички органи управе и органи јединице локалне самоуправе, привредна друштва и друга правна лица обезбјеђују и држе у исправном стању потребна средства и опрему за личну, узајамну и колективну заштиту и врше обуку запослених из области заштите и спасавања.

(2) Власници и корисници стамбених зграда обезбјеђују и држе у исправном стању потребна средства и опрему за личну, узајамну и колективну заштиту.

(3) Влада доноси пропис о обавезним средствима и опреми за личну, узајамну и колективну заштиту од елементарне непогоде и друге несреће.

Члан 59.

Субјекти цивилне заштите у систему заштите и спасавања у Републици припремају и спроводе мјере заштите и спасавања, а то су:

а) превентивне мјере,

б) мјере заштите у случају непосредне опасности од елементарне непогоде и друге несреће,

в) мјере заштите када наступе елементарне непогоде и друге несреће и

г) мјере ублажавања и отклањања непосредних последица елементарне непогоде и друге несреће.

Члан 60.

(1) Мјере и активности цивилне заштите у систему заштите и спасавања утврђују се плановима заштите и спасавања које доноси привредна друштва и друга правна лица, општина, односно град и Влада.

(2) Привредна друштва и друга правна лица дужна су да План заштите и спасавања усклађују са планом заштите и спасавања општине, односно града.

(3) План заштите и спасавања општине, односно града усклађује се са Планом заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће у Републици.

(4) Планови заштите и спасавања могу бити јединствени, збирни или појединачни за одређене врсте елементарне непогоде и друге несреће.

Члан 61.

(1) Привредна друштва и друга правна лица и други власници и корисници пословних објеката и стамбених зграда дужни су да:

а) спроводе мјере заштите и спасавања,

б) набаве и држе у исправном стању средства и опрему за заштиту и спасавање и

в) надлежној организационој јединици цивилне заштите општине, односно града достављају податке о објектима, њиховим власницима и корисницима и стању средстава и опреме.

(2) Министарство на приједлог Управе цивилне заштите доноси пропис којим се утврђују врста и количина средстава за личну, узајамну и колективну заштиту и рокови за њихову набавку.

Члан 62.

(1) Објекти од посебног значаја и утицаја на спровођење мјера и задатака заштите и спасавања планирају се и граде у складу са прописима о просторном уређењу и грађењу, прописима у области заштите и здравља на раду, као и одредбама овог закона.

(2) Објекте од посебног значаја и утицаја на спровођење мјера и задатака заштите и спасавања одређује Влада на приједлог Министарства.

Члан 63.

(1) У циљу заштите и спасавања људи и материјалних добара од опасности изазваних елементарном непогодом и другом несрећом, спроводе се следећи словци и задаци:

а) осматрање, обавјештавање и узбуђивање,

б) склањање људи и материјалних добара,

в) заштита од удеса,

г) евакуација,

д) збрињавање угрожених и настрадалих,

ђ) радиолошко-хемијска и биолошка заштита (у даљем тексту: РХБ заштита) и противепидемиолошка заштита,

е) заштита и спасавање из рушевина,

ж) заштита и спасавање на води и под водом,

- з) заштита и спасавање од пожара,
 - и) заштита од НУС и мина,
 - ј) прва медицинска помоћ,
 - к) заштита и спасавање животиња и намирница животињског поријекла,
 - л) асанација терена,
 - љ) заштита животне средине,
 - м) заштита и спасавање у рудницима,
 - н) заштита биља и биљних производа и
 - њ) опште обавезе.
- (2) Осим послова и задатака из става 1. овог члана, могу се планирати, припремати и спроводити и други послови и задаци у систему заштите и спасавања.

1. Осматрање, обавјештавање и узбуњивање

Члан 64.

Осматрање, обавјештавање и узбуњивање представља скуп организованих активности на прикупљању, обради и преношењу података о појавама у природи и догађајима у окружењу који могу испољити штетно и опасно дјеловање на људе и материјална добра, обавјештавању и анимирању надлежних органа, институција и грађана ради предузимања превентивних и оперативних мјера заштите и спасавања, те по потреби њиховом узбуњивању.

2. Склањање људи и материјалних добара

Члан 65.

(1) Склањање људи и материјалних добара обухвата планирање и изградњу склоништа и других заштитних објеката погодних за заштиту и склањање и организацију одржавања и коришћења склоништа ради заштите људи и материјалних добара.

(2) Материјалним добрима која подлијежу обавези склањања сматрају се материјална и друга добра која служе за животне потребе грађана, као и друга материјална и културна добра изузетне научне, историјске, културне и умјетничке вриједности погодне за преношење и склањање.

Члан 66.

(1) Под склоништем у смислу става 1. члана 65. овог закона подразумијева се двонамјенски или посебан објекат за заштиту људи и материјалних добара који пружа заштиту од ваздушног натпритиска, пожара и контаминације.

(2) Под другим заштитним објектима подразумијевају се подрумске и друге просторије у стамбеним и другим објектима прилагођене за склањање људи и материјалних добара, напуштени тунели, пећине и други природни и вјештачки објекти и изграђени закљони.

Члан 67.

(1) Одговарајућим спроведбеним документима просторног уређења уређују се питања изградње нових и прилагођавање постојећих склоништа и других заштитних објеката за заштиту и спасавање људи и материјалних добара.

(2) Јединица локалне самоуправе може јавна склоништа давати на коришћење грађанима, привредним друштвима и другим правним лицима у складу са прописима о закупу пословних просторија под сљедећим условима:

- а) да се не врши адаптација која утиче на промјену њихове основне намјене,
 - б) да се не нарушавају хигијенско-технички услови јавних склоништа,
 - в) да се у склоништу не чувају радиоактивне материје опасне по живот и здравље људи и животну средину и
 - г) да се у случају потребе морају одмах, а најкасније у року од 24 часа, испразнити и оспособити за заштиту.
- (3) Уговор који је закључен супротно условима наведеним у ставу 2. овог члана је ништаван.

Члан 68.

(1) Власници и корисници склоништа дужни су да их одржавају у исправном стању тако да увијек одговарају намјени склањања.

(2) У случају опасности склоништима мора бити омогућен нормалан прилаз и коришћење у складу са намјеном.

Члан 69.

(1) Општина, односно град доноси годишњи план одржавања јавних склоништа, односно прилагођавање других заштитних објеката на свом подручју.

(2) Средства остварена од накнаде закупнине за издата склоништа општина, односно град може користити искључиво за финансирање изградње нових и одржавања изграђених склоништа.

3. Заштита од удеса

Члан 70.

Заштита од удеса у којима су угрожени животи и здравље људи, материјална добра и животна средина обухвата неопходне мјере за спречавање и отклањање посљедица од удеса, у складу са законом и другим прописима.

Члан 71.

(1) Привредно друштво и друго правно лице које обавља дјелатност која се односи на једну или више опасних материја у прописаним количинама или специфичну дјелатност са аспекта повишеног ризика за живот и здравље људи од несрећа и терористичких активности дужно је да предузме све неопходне мјере за спречавање удеса и ограничавање утицаја удеса на живот и здравље људи и животну средину у складу са овим законом.

(2) Привредно друштво и друго правно лице које се бави активностима у рудницима и објектима у којима се користе или складиште и одлажу радиоактивни и нуклеарни материјали, чије посљедице у случају удеса угрожавају безбједност и животе људи, материјална добра и животну средину, организује и спроводи заштиту и спасавање људи и заштиту животне средине од посљедица удеса, у складу са посебним прописима.

4. Евакуација становништва

Члан 72.

Евакуација је мјера заштите и спасавања која представља планско, организовано и привремено премјештање становништва и материјалних добара са подручја за која се процјењује да могу бити захваћена елементарном непогодом и другом несрећом, односно са подручја захваћеним елементарном непогодом и другом несрећом на неугрожену или мање угрожена подручја исте, сусједне или друге општине, односно града под условом да другим мјерама заштите и спасавања није могуће заштитити људе и материјална добра.

Члан 73.

(1) Зависно од степена угрожености одређеног подручја општине, односно града, евакуација може бити по обиму потпуна или дјелимична, а по времену извођења правремена или накнадна.

(2) Потпуна евакуација обухвата евакуацију цјелокупног становништва са подручја општине, односно града које може бити захваћено елементарном непогодом и другом несрећом.

(3) Дјелимична евакуација обухвата евакуацију само одређених категорија становништва као што су:

- а) инвалиди и изнемогли грађани,
- б) труднице,
- в) мајке са дјецом до седам, односно двоје и више дјеце до десет година старости,
- г) дјеца и ученици основних школа,
- д) истакнути научни и културни радници и

ђ) друга лица за која се оцијени да немају услова за живот и ефикасну заштиту на угроженом подручју општине, односно града.

(4) Одлуку о категоријама становништва која се евакуишу доноси орган из члана 74. овог закона.

(5) Правовремена евакуација подразумијева потпуну или дјелимичну евакуацију која се изводи прије настанка елементарне непогоде и друге несреће.

(6) Накнадна евакуација подразумијева потпуну и дјелимичну евакуацију која се изводи по настанку елементарне непогоде и друге несреће или по њеном престанку.

Члан 74.

Евакуацију становништва и материјалних добара наређује начелник општине, односно градоначелник ако се ради о евакуацији са једног на друго подручје општине, односно града, а предсједник Владе ако се ради о евакуацији са подручја више општина, односно градова.

Члан 75.

(1) Припреме и спровођење евакуације врши штаб за ванредне ситуације општине, односно града који планира евакуацију и штаб за ванредне ситуације општине, односно града који прихвата евакуисано становништво.

(2) Поред штабова за ванредне ситуације у извршавању евакуације учествују и службе општине, односно града надлежне за просторно уређење и грађење, саобраћај, здравство и социјалну заштиту и друга правна лица на подручју општине, односно града.

(3) Приликом спровођења евакуације остварује се сарадња са Оружаним снагама Босне и Херцеговине, надлежним организационим јединицама Министарства, хуманитарним и другим организацијама и привредним друштвима која могу помоћи у ефикасном извршавању евакуације.

Члан 76.

Ради збрињавања угроженог и настрадалог становништва од елементарне непогоде и друге несреће, предузимају се хитне активности и мјере за смјештај, исхрану и обезбјеђују други потребни услови за живот угрожених, настрадалих и избјеглих грађана.

Члан 77.

(1) Штабови за ванредне ситуације и повјереници заштите и спасавања непосредно руководе поступком збрињавања док се не створе услови у којима даљу бригу о збрињавању преузима надлежна организациона јединица цивилне заштите општине, односно града или док се одлуком Владе за то не формирају посебне организације и службе.

(2) Власници и корисници објеката и просторија у јавној употреби (домови, школе, хотели и др.) који су погодни за смјештај дужни су привремено смјестити грађане и материјална добра са угрожених подручја општине, односно града, ако то наложи надлежна организациона јединица цивилне заштите општине, односно града, која руководи акцијама заштите и спасавања на одређеном подручју општине, односно града.

(3) У остваривању задатака збрињавања угрожених, настрадалих и избјеглих лица, помоћ и сарадњу пружају хуманитарне и друге организације и грађани.

Члан 78.

Трошкови збрињавања угрожених, настрадалих и избјеглих лица надокнађују се из буџета општина, односно града на чијем подручју је организовано збрињавање из буџета Републике и из средстава солидарне и хуманитарне помоћи.

5. РХБ заштита и противепидемиолошка заштита

Члан 79.

(1) РХБ заштита обухвата мјере и поступке који се организују и спроводе ради спречавања, ублажавања и

отклањања последица од РХБ дејстава на становништво, животињски и биљни свијет и материјална добра у ванредним ситуацијама, ублажавање и отклањање последица технолошких хаварија и других несрећа од РХБ агенаса.

(2) Противепидемиолошка заштита обухвата мјере и поступке који се организују и спроводе ради заштите становништва од заразних болести у ванредним ситуацијама у складу са законом којим се уређује област заштите становништва од заразних болести.

Члан 80.

(1) РХБ заштита обухвата РХБ контролу, личну и колективну РХБ заштиту и РХБ детекцију и деконтаминацију.

(2) У случају контаминираности становништва, животиња и материјалних добара већих размјера РХБ, деконтаминација организује се и врши у сарадњи са специјализованим и ватрогасним организацијама.

Члан 81.

(1) Лична заштита обухвата мјере и поступке које сваки грађанин предузима ради личне заштите, која се остварује употребом средстава за личну РХБ заштиту.

(2) Колективна заштита становништва представља основ заштите у урбаној средини, привредним друштвима и другим правним лицима којом се обезбјеђује колективна заштита људи и материјалних добара од последица РХБ дјеловања.

Члан 82.

(1) Ради обезбјеђења услова за заштиту од последица употребе РХБ средстава, користе се одговарајућа средства за личну РХБ заштиту.

(2) Под средствима за личну РХБ заштиту у смислу става 1. овог члана подразумијевају се заштитна маска, заштитни ортач, заштитне рукавице и први завој.

(3) Средства за колективну заштиту обезбјеђују:

- а) општина, односно град за јавна склоништа,
- б) привредна друштва за своје раднике,
- в) власници и други корисници пословних простора за своје раднике и
- г) власници стамбених објеката и станова за своје потребе.

Члан 83.

Власници и корисници објеката који су намијењени за јавно водоснабдијевање, производњу, превоз и складиштење хране, лијекова и хране за животиње, јавну здравствену и социјалну службу, бригу о дјечи и њихово образовање обавезни су обезбиједити средства заштите и примјењивати прописане мјере за РХБ заштиту.

6. Заштита и спасавање из рушевина, на води, под водом и од пожара

Члан 84.

(1) Ради заштите и спасавања становништва и материјалних добара из рушевина које могу настати услед земљотреса, диверзија, ратних разарања, удеса, одрона, клизања тла и других несрећа организују се и спроводе одговарајуће активности и мјере заштите и спасавања које обухватају мјере, радње и поступке на извиђању рушевина и проналажењу особа затрпаних у рушевинама, осигурање оштећених и помјерених дијелова конструкција зграда и објеката ради спречавања даљег рушења, спасавање затрпаних, односно њихово извлачење изван зоне рушења и предузимање мјера прве помоћи и друге мјере заштите којима се доприноси заштити и спасавању из рушевина.

(2) Заштита и спасавање из рушевина обавезно се планира и спроводи као превентивна мјера у поступку доношења грађевинско-техничких и других потребних мјера како би се смањило штетан утицај елементарне непогоде и друге несреће и омогућила ефикасна заштита и спасавање.

Члан 85.

Заштита и спасавање на води и под водом је мјера која садржи спровођење заштите и спасавања људи и материјалних добара на подручјима око ријека и језера, која могу бити угрожена поплавама, несрећама и опасностима изазваним оштећењем или рушењем високих брана, насипа или других водозаштитних објеката, те опасности од бујичних и подземних вода.

Члан 86.

(1) Заштита и спасавање од поплава и других несрећа на води и под водом обухвата планирање, изградњу нових, одржавање и ојачавање оштећених објеката за заштиту од поплава, осматрање и извиђање стања водостаја, узбуњивање, планирање и спровођење евакуације становништва и материјалних добара из угрожених подручја, планирање и обезбјеђење превоза и прелаза преко ријека и језера, одстрањивање воде из поплавлених објеката, проналажење и извлачење настрадалих и утопљених, збрињавање угроженог становништва и санирање посљедица изазваних поплавама.

(2) Општим и оперативним планом за одбрану од поплава утврђује се праћење, организација и спровођење одбране од поплава која је у надлежности водопривредних органа, привредних друштава и других правних лица чија је дјелатност заштита од штетног дејства вода и управљање водама и водопривредним објектима.

(3) Надлежна организациона јединица цивилне заштите општине, односно града израђује план заштите и спасавања од поплава за подручје јединице локалне самоуправе.

(4) План из става 3. овог члана мора бити усклађен са Планом заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће у Републици.

Члан 87.

(1) Републички хидрометеоролошки завод и надлежни републички орган за водопривреду и јавна водопривредна предузећа, сходно извјештајима и прогнозама, обавјештавају оперативнo-комуникативни центар и надлежне штабове за ванредне ситуације о нивоима водостаја, проглашеној фази одбране, развоју ситуације и мјерама које се предузимају.

(2) Уколико је одбрамбена линија угрожена дуготрајним високим водостајем или дође до превазилажења критичног водостаја за који је одбрамбени систем димензионисан, начелник општине, односно градоначелник предузима мјере непосредне одбране од поплава и проглашава ванредну ситуацију.

(3) Надлежни штаб за ванредне ситуације може се укључити у активности заштите од поплава и прије проглашења ванредне ситуације, ако је на основу процијењеног ризика то потребно.

(4) У заштити и спасавању људи, материјалних добара и животне средине од поплава учествују органи и организације надлежни за водопривреду, надлежне службе, надлежне организационе јединице Министарства, јединице и тимови цивилне заштите, овлашћена и оспособљена правна лица и друге оспособљене организације, јединице и тимови које формирају удружења грађана и друге невладине организације, грађани и други субјекти чија је имовина угрожена поплавом.

(5) Одбрану од поплава на неуређеним водотоковима ван система редовне одбране водопривредних предузећа, планирају и спроводе органи јединице локалне самоуправе, надлежни орган и штабови за ванредне ситуације и правна и физичка лица чија је имовина угрожена од ових поплава.

(6) Годишњим планом одбране од поплава који доноси Влада утврђују се задаци, носиоци, јединствен и усклађен начин поступања у припреми и спровођењу активности заштите и спасавања у случају ванредне одбране од поплава на територији Републике.

Члан 88.

(1) Организација и спровођење заштите и спасавања од несрећа на неприступачним теренима обухвата спасавање на планинама, из снијежних лавина, јама, пећина и сличних мјеста.

(2) Надлежни орган организује спровођење заштите и спасавања од несрећа на неприступачним теренима.

(3) У заштити и спасавању од несрећа на неприступачним теренима, на захтјев надлежног органа, учествују Горска служба спасавања у Републици и јединице и тимови које формирају удружења грађана и друге невладине организације.

(4) У случају несрећа у којима је угрожен већи број људи или је неопходна додатна помоћ у људству и материјалним средствима, у акцију спасавања укључују се надлежне организационе јединице Министарства и овлашћена и оспособљена правна лица.

Члан 89.

(1) Заштита и спасавање од пожара обухвата припрему и спровођење превентивних мјера у свим срединама, објектима, мјестима и просторима гдје постоји могућност настанка пожара, организовање и припремање снага за гашење пожара, организацију осматрања и обавјештавања о појавама пожара, гашење и локализовање пожара, спасавање људи, материјалних и других добара из објеката и подручја угрожених пожаром.

(2) Надлежни органи и службе које се баве заштитом од пожара као својом основном дјелатношћу, а посебно професионалне и добровољне ватрогасне јединице, као и други облици ватрогасног организовања планирају, припремају и спроводе заштиту од пожара, те поступају у складу са овим законом, прописима заштите од пожара и наредбама надлежних штабова за ванредне ситуације.

Члан 90.

Влада, начелник општине, односно градоначелник доноси годишњи план активности у припреми и спровођењу мјера заштите и спасавања од шумских и других пожара на отвореном простору.

7. Заштита од НУС и мина

Члан 91.

Послови деминирања и уклањања НУС и мина су послови од значаја за безбједност и заштиту живота и здравља људи и животне средине, а обухватају откривање, прикупљање, уклањање и уништавање НУС и мина, изузев:

а) неексплодираних диверзантско-терористичких направа које су предмет кривичног дјела или прекршаја и спадају у искључиву надлежност органа унутрашњих послова,

б) специфичних потреба Оружаних снага Босне и Херцеговине у поступку уклањања и уништавања употријебљених НУС за вријеме и послје обуке и вјежби њихових припадника, залиха којима је истекао рок употребе или су непоуздане, па их треба уништити и

в) уклањања шкарта у процесу производње наоружања и војне опреме привредних друштава која се баве тим послом.

Члан 92.

(1) Грађани, радници и одговорна лица у привредним друштвима и другим правним лицима дужни су о уоченим НУС и минама одмах обавјестити надлежну организациону јединицу јединице локалне самоуправе, надлежну организациону јединицу Министарства или оперативнo-комуникативни центар.

(2) По дојави о уоченом НУС и минама у насељеном или другом мјесту на коме су непосредно угрожени живот и здравље људи, надлежна организациона јединица Министарства је дужна обиљежити и обезбједити мјесто НУС и мине до доласка стручно-оперативног тима Управе цивилне заштите.

(3) Послове из члана 91. овог закона врши Управа цивилне заштите путем посебно организованих стручно-оперативних тимова на начин и под условима утврђеним прописима о деминирању у Босни и Херцеговини, Стандардима за уклањање мина и НУС у Босни и Херцеговини и стандардним оперативним процедурама Управе цивилне заштите.

(4) У извршавању послова из члана 91. овог закона органи јединице локалне самоуправе дужни су пружити подршку Управи цивилне заштите у складу са надлежностима Управе цивилне заштите.

8. Прва медицинска помоћ

Члан 93.

(1) Прва медицинска помоћ је мјера заштите и спасавања која обухвата превентивну заштиту, оперативну заштиту која се састоји од пружања прве помоћи, стандардним и приручним средствима на лицу мјеста, медицинске мјере помоћи рањеним, повријеђеним и обољелим грађанима, санитарске мјере евакуације и транспорт до најближе здравствене установе.

(2) У пружању помоћи из става 1. овог члана учествују здравствене установе, јединице и тимови цивилне заштите и грађани у оквиру личне заштите.

Члан 94.

(1) Здравствене установе и општина, односно град дужне су за потребе становништва на свом подручју обезбиједити одговарајуће резерве крви и крвних компоненти.

(2) Резерве крви и крвних компоненти прикупљају се од добровољних давалаца крви, извођењем акција добровољног даривања крви које организују здравствене установе, Црвени крст Републике Српске, хуманитарне и друге организације и јединице цивилне заштите општине, односно града.

(3) Министар надлежан за послове здравља и социјалне заштите доноси пропис о чувању и коришћењу резерви крви и крвних компоненти.

9. Заштита и спасавање животиња и намирница животињског поријекла и асанација терена

Члан 95.

(1) Заштита и спасавање животиња и намирница животињског поријекла је мјера која се састоји у склањању и премјештању, спречавању и локализовању појава паразитских, заразних и узгојних болести, контроли животиња, сировина, производа и отпадака животињског поријекла, контроли исправности сточне хране и воде, указивању прве ветеринарске помоћи обољелој стоци, уклањању лешева животиња и другог отпада анималног поријекла и предузимању других одговарајућих мјера.

(2) Заштиту, спасавање и збрињавање угрожених, страдалих, обољелих и затрованих животиња, као и заштиту и спасавање намирница животињског поријекла од опасности и посљедица елементарне непогоде и друге несреће, организује, усклађује, а по потреби непосредно и спроводи надлежна организациона јединица цивилне заштите општине, односно града у сарадњи са штабом за ванредне ситуације општине, односно града.

(3) Привредна друштва, ветеринарске установе и организације и комунална предузећа су дужни ставити на располагање људство и средства, пружити стручну и другу помоћ, те учествовати у активностима из става 2. овог члана које организује надлежна организациона јединица цивилне заштите општине, односно града.

Члан 96.

(1) Асанација терена је мјера заштите и спасавања која се састоји од предузимања санитарно-хигијенских и санитарно-техничких мјера на терену, у насељу и објектима у циљу спречавања ширења заразе, епидемије и других штетних посљедица по становништво и материјална добра.

(2) Мјера из става 1. овог члана обухвата и уклањање, идентификацију и сахрањивање настрадалих, уклањање лешева уинутих животиња, дезинфекцију и дератизацију објеката и терена и уклањање отпадних и штетних материја које угрожавају здравље и живот становништва и околине.

(3) Асанацију терена организује и спроводи општина, односно град на своме подручју и предузима друге потребне активности и мјере за ублажавање и отклањање насталих посљедица.

(4) У отклањању посљедица и спровођењу активности и мјера асанације из ст. 1. и 2. овог члана дужни су учествовати привредна друштва, здравствене и ветеринарске установе и организације, комунална предузећа, ватрогасне службе, надлежна организациона јединица цивилне заштите општине, односно града и друге надлежне службе.

10. Заштита животне средине

Члан 97.

Надлежни орган за заштиту и спасавање предузима мјере заштите животне средине у случајевима када нису предузете одговарајуће превентивне и санационе мјере и када се процијени да постоји опасност значајног угрожавања животне средине и здравља становништва услед:

а) техничко-технолошких хаварија у индустрији, саобраћају и других несрећа и катастрофа чије посљедице могу угрозити околину, а нарочито природне ресурсе,

б) испуштање токсичних и штетних хемијских и других материја у околину из индустријских постројења, саобраћајних моторних возила и индивидуалних ложишта у домаћинствима у количинама које узрокују концентрације у води, ваздуху и земљи изнад максимално дозвољених вриједности,

в) одлагање комуналног, индустријско-технолошког и другог чврстог и течног отпада и

г) дјеловање временских непогода на околину (снијегне падавине, поплаве, суша, клизишта) и других елементарних непогода.

Члан 98.

(1) Привредна друштва и друга правна лица из области производње и промета хемијских, токсичних, експлозивних, радиоактивних и других опасних материја, те привредна друштва и друга правна лица која превозе, складиште или користе се тим средствима обавезна су планирати, организовати и спроводити активности и мјере заштите ради спречавања настајања опасности, спасавања у случају несреће, отклањања посљедица технолошке и еколошке несреће и заштите околине од неконтролисаног ширења опасних материја.

(2) Привредна друштва и друга правна лица из става 1. овог члана обавезна су организовати и оспособити стручне екипе и осигурати потребну опрему и средства за хитне интервенције у заштити и спасавању од опасности и посљедица од технолошке и еколошке несреће у оквиру своје дјелатности.

Члан 99.

(1) Привредно друштво и друго правно лице из члана 71. овог закона дужно је, узимајући у обзир дјелатност којом се бави, као и врсту и количину опасних материја и објекте које користи, да сачини и Министарству достави план заштите од удеса и да у складу са тим документом предузме мјере за спречавање удеса и смањење посљедица удеса за живот и здравље људи, материјална добра и животну средину.

(2) Постојења у привредном друштву, односно другом правном лицу из члана 71. овог закона израђују планове заштите од удеса, у складу са прописима из области заштите животне средине.

(3) Министар доноси пропис о врсти и количини опасних материја, објектима и другим критеријумима на основу којих се сачињава план заштите од удеса, као и пропис

о мјерама за спречавање удеса и смањење посљедица удеса за живот и здравље људи, материјална добра и животну средину.

Члан 100.

(1) Привредно друштво и друго правно лице из члана 71. овог закона, прије израде плана заштите од удеса, дужно је да Министарство обавијести о промјенама, и то:

а) о организационој промјени, новом постројењу или објекту - најкасније три мјесеца прије промјене, односно почетка рада,

б) о повећању количине опасних материја од мање до количине утврђене прописом из члана 99. став 3. овог закона и о промјени намјене објекта - најкасније 30 дана од дана повећања количине, односно настале промјене и

в) о престанку рада друштва, постројења или објекта, као и о модификацији постројења, промјени количине, природе и физичког облика опасних материја, промјени поступка у начину коришћења опасних материја или другој промјени која може утицати на могућност настанка удеса - најкасније 30 дана од настале промјене.

(2) Привредно друштво и друго правно лице из члана 71. овог закона дужно је да о трајном престанку или конзервацији постројења због дужег прекида рада одмах обавијести Министарство.

Члан 101.

(1) Уколико Министарство, на основу обавјештења и података прикупљених у складу са овим и другим законом, као и сопствене процјене ризика од активности привредних друштава и других правних лица, закључи да могу представљати непосредну опасност од удеса са утицајем на другу државу, Министарство ће обавијестити о опасностима од удеса у што краћем року надлежни орган земље која може бити захваћена ефектима удеса када за то постоји обавеза на основу међународних уговора или споразума, начела реципроцитета или званичних политичких договора.

(2) Министарство, у складу са ставом 1. овог члана, даје надлежном органу друге земље из става 1. овог члана, на његов захтјев, и додатна обавјештења у вези са процијењеним прекограничним ефектима удеса, као и обавјештења о другим битним чињеницама.

(3) Ако Министарство закључи да су захтјеви надлежног органа друге земље неосновани, о томе обавјештава надлежни орган друге земље.

(4) О прикупљеним подацима од надлежних органа других земаља у вези са удесом са прекограничним ефектима Министарство обавјештава надлежне органе и службе Републике и јединица локалне самоуправе.

(5) Влада, на приједлог министра, доноси пропис о поступку обавјештавања и начину размјене података са другим земаљама које могу бити захваћене удесом са прекограничним ефектима.

11. Заштита и спасавање у рудницима

Члан 102.

Заштита и спасавање у рудницима је мјера заштите и спасавања људи и материјалних добара у случају рударских несрећа узрокованих експлозијом гасова или угљене прашине, јамских пожара и поплава, тровањем отровним гасовима, клизањем или обрушавањем земљишта на површинским или јамским коповима и других сличних несрећа које могу имати карактер природне несреће.

Члан 103.

(1) Заштита и спасавање у рудницима обухвата градњу, одржавање и коришћење рудника у складу са прописима, стандардима и нормативима из области рударства и надзор над њиховим спровођењем, уређење јама, површинских копова и других рударских објеката од значаја за заштиту од поплава, пожара, експлозија и тровања и досљедно спровођење свих прописа из области рударства, спасавање затрпаних и повријеђених радника, пружање прве меди-

цинске помоћи, рашчишћавање рушевина и асанацију јама, површинских копова и других објеката у којима је настала несрећа и друге мјере којима се може допринијети санирању посљедица изазваних овим несрећама.

(2) Заштиту и спасавање у рудницима спроводе: привредна друштва и инспекцијске службе из области рударства, грађевинарства, водопривреде и друга правна лица која врше планирање, изградњу и одржавање рудника, постројења и објеката у рударству; службе заштите и спасавања у рудницима; службе из области здравства, грађевинарства, ватрогасне, комуналне и друге службе заштите и спасавања; привредна друштва опремљена и оспособљена за ову врсту заштите и спасавања и специјализоване јединице заштите и спасавања.

12. Заштита биља и биљних производа

Члан 104.

(1) Заштита биља и биљних производа је мјера заштите и спасавања, којом се спроводи заштита и спасавање биља и биљних производа од РХБ контаминације и свих других облика загађивања.

(2) Под биљем и биљним производима у смислу става 1. овог члана подразумијевају се: поврће, воће, житарице, љековито, крмно, сточно и друге врсте биља и засада, шуме и шумске културе, биљне сировине, сјеме и готови производи од биља који се користе за исхрану и лијечење људи и стоке.

Члан 105.

(1) Заштита и спасавање биља и биљних производа обухвата: избор најоптималнијих сорти биља и правилан узгој; коришћење заштитних средстава у складу са стандардима и нормативима из области пољопривреде, индустријске производње хране и лијекова и сточарства; правилно сушење, силажу и складиштење сјеменског биља и готових производа; заштиту од пожара и друге мјере којима се обезбјеђује заштита биља и биљних производа од свих врста биљних болести и штеточина; сушење, конзервирање и прераду воћа и поврћа; убирање јестивог и љековитог биља, крмног, сточног и других врста биља и засада у случају опасности од елементарне непогоде и друге несреће.

(2) Заштиту биља и биљних производа организују и спроводе: општинске, односно градске службе надлежне за ове послове; привредна друштва из области пољопривреде и шумарства, пољопривредна газдинства; индивидуални пољопривредни произвођачи; друге стручне пољопривредне институције; узгајивачи биља; произвођачи хране и надлежни органи заштите и спасавања.

13. Опште обавезе

Члан 106.

(1) Јединице и тимови за заштиту и спасавање оснивају се у привредним друштвима и другим правним лицима чија је редовна дјелатност од непосредног значаја за заштиту и спасавање.

(2) Привредна друштва и друга правна лица из става 1. овог члана учествују у акцијама заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће по приједлогу штаба за ванредне ситуације општине, односно града или Републике и имају права, обавезе и одговорности у складу са законом, другим прописима и општим актима.

Члан 107.

(1) Јединице и тимови цивилне заштите у систему заштите и спасавања оснивају се, опремају и оспособљавају као оперативне снаге ради непосредног ангажовања на извршавању задатака заштите и спасавања.

(2) Јединице цивилне заштите оснивају се као јединице опште и специјализоване намјене.

(3) Јединице цивилне заштите опште намјене оснивају се према територијалном и производном принципу.

Члан 108.

Врсте, величина и број јединица и тимова цивилне заштите утврђују се на основу процјене угрожености људи и материјалних добара, које могу настати од елементарне непогоде и друге несреће и могућности којима располажу општина, односно град, привредна друштва и друга правна лица која оснивају те јединице и тимове.

Члан 109.

(1) Јединице цивилне заштите опште намјене се оснивају, опремају и обучавају за извршавање задатака заштите и спасавања, за чије извршење њихови припадници не морају имати посебна стручна знања нити користити сложенија техничка средства и опрему.

(2) О оснивању јединица цивилне заштите опште намјене у органима управе одлучује руководилац који руководи органом, а у привредном друштву и другом правном лицу орган одређен њиховим општим актом.

(3) О оснивању општинских, односно градских јединица цивилне заштите одлучује начелник општине, односно градоначелник.

Члан 110.

(1) Специјализоване јединице цивилне заштите оснива општина, односно град у складу са сопственим процјенама и потребама.

(2) Специјализоване јединице цивилне заштите се припремају, опремају и обучавају ради извршавања сложених задатака заштите и спасавања, а припадници тих јединица морају имати одговарајуће стручно знање и користити одговарајућа техничка средства и опрему при вршењу задатих послова.

Члан 111.

(1) О оснивању специјализованих јединица цивилне заштите у општини, односно граду одлучује начелник општине, односно градоначелник, на приједлог штаба за ванредне ситуације општине, односно града.

(2) Специјализоване јединице цивилне заштите могу се оснивати за:

- а) заштиту од пожара,
- б) заштиту од поплава и несрећа на води и под водом,
- в) заштиту и спасавање на неприступачним теренима,
- г) прву медицинску помоћ,
- д) заштиту и спасавање од НУС и мина,
- ђ) РХБ заштиту,
- е) заштиту и спасавање из рушевина и
- ж) асанацију терена.

(3) Према властитим процјенама, могу се оснивати и друге специјализоване јединице цивилне заштите.

Члан 112.

(1) Влада, на приједлог Министарства, оснива специјализоване јединице заштите и спасавања у Републици, које обављају сложене задатке заштите и спасавања на цијелој територији Републике у случају да нису довољне постојеће јединице и друге снаге за заштиту и спасавање општине, односно града.

(2) Према указаној потреби, на захтјев надлежних органа, снаге из става 1. овог члана могу се ангажовати за пружање помоћи Федерацији Босне и Херцеговине, сусједним и другим државама, а у складу са конвенцијама и посебним споразумима о сарадњи на заштити и спасавању од елементарне непогоде и друге несреће.

(3) Командире јединица заштите и спасавања које се оснивају на нивоу Републике именује и разрјешава министар, а на нивоу општине, односно града именује и разрјешава начелник општине, односно градоначелник.

14. Руковођење у систему заштите и спасавања

Члан 113.

(1) Руковођење у систему заштите и спасавања, у складу са плановима заштите и спасавања, обухвата одлучивање о питањима која се односе на:

- а) предузимање конкретних мјера, поступака, задатака и активности из области заштите и спасавања и
- б) организовање и координацију акција заштите и спасавања.

(2) Руковођење из става 1. овог члана врши се на основу претходно процијењене ситуације на одређеном подручју.

(3) У погледу вођења координације и усмјеравања акција заштите и спасавања штабови за ванредне ситуације општине, односно града су подређени Републичком штабу за ванредне ситуације.

Члан 114.

Руковођење у систему заштите и спасавања врше:

а) у Републици, граду, односно општини - штаб за ванредне ситуације, у оквиру својих овлашћења утврђених овим законом,

б) у републичком органу управе и другом органу - руководилац који руководи органом у оквиру својих овлашћења утврђених овим законом и

в) у привредном друштву и другом правном лицу - директор или орган одређен општим актом привредног друштва у оквиру својих овлашћења утврђених овим законом.

Члан 115.

У руковођењу акцијама заштите и спасавања, сагласно плановима заштите и спасавања, органи из члана 114. овог закона овлашћени су да:

а) одлучују о упућивању снага и средстава заштите и спасавања на подручја и мјеста гдје треба да се врши заштита и спасавање угрожених и настрадалих људи и материјалних добара,

б) наређују мјере заштите и спасавања које треба да се спроведе,

в) усмјеравају, координирају и руководе акцијама заштите и спасавања свих учесника ангажованих на заштити и спасавању и

г) рјешавају сва питања која се појаве у току спровођења активности на заштити и спасавању и ангажовања снага и средстава заштите и спасавања.

Члан 116.

Јединице и тимови цивилне заштите које оснива општина, односно град ангажују се на задацима заштите и спасавања на подручју општине, односно града које су их основале, с тим што се јединице и тимови цивилне заштите који су основани у општини, односно граду могу ангажовати и на подручју друге општине, односно града, о чему одлучује Републички штаб за ванредне ситуације у складу са планом употребе јединица и тимова за заштиту и спасавање.

Члан 117.

(1) У ситуацији када елементарна непогода и друга несрећа захвати више општина, односно градова, начелник Републичког штаба за ванредне ситуације може, ради успјешног руковођења акцијама заштите и спасавања, формирати координациони тим.

(2) Координациони тим из става 1. овог члана чине представници министарства, општине, односно града, привредних друштва и других правних лица која обављају дјелатности од значаја за заштиту и спасавање.

(3) Координациони тим из става 1. овог члана врши координацију активности заштите и спасавања на подручју за које се формира и предлаже начелнику Републичког штаба за ванредне ситуације предузимање потребних мјера.

Члан 118.

(1) Влада и општина, односно град могу са физичким лицима, организацијама, службама и удружењима грађана, привредним друштвима и другим правним лицима која поседују посебна и специјалистичка знања, способности или материјално-техничка средства и опрему од значаја за заштиту и спасавање, закључити уговор о ангажовању на спровођењу мјера и задатака заштите и спасавања.

(2) Ангажовање физичких и правних лица на начин прописан у ставу 1. овог члана не може имати штетне последице и промјене у вези са радно-правним статусом.

15. Осматрање, обавјештавање и узбуњивање

Члан 119.

(1) Основни задатак система осматрања, обавјештавања и узбуњивања је откривање, праћење и прикупљање података о свим врстама опасности које могу угрозити људе, животну средину, материјална и културна добра.

(2) Имаоци телекомуникационих система и средстава дужни су да оперативном-комуникативном центру омогуће приоритетно коришћење веза у ванредним ситуацијама.

(3) Субјекти система осматрања, обавјештавања и узбуњивања су: оперативном-комуникативни центар; републички органи управе; надлежне организационе јединице Министарства; привредна друштва и друга правна лица која се у оквиру своје редовне дјелатности баве осматрањем, евидентирањем, анализом и прогнозирањем одређених појава и стања у хидрометеорологији, сеизмологији, заштити од пожара, водопривреди, хемијској и радиолошкој заштити, здравству, пољопривреди, електропривреди, саобраћају и другим областима.

(4) Субјекти из става 3. овог члана који оперативном прикупљају податке, укључујући и податке из међународне размјене, дужни су да обавјештавају оперативном-комуникативни центар о опасностима из ваздушног простора, стању времена, климе и вода и да достављају анализе, прогнозе и упозорења о хидрометеоролошким и геолошким појавама, елементарним непогодама, техничко-технолошким и другим несрећама, као и о садржају опасних материја у ваздуху, земљишту и водама изнад дозвољених вриједности и све друге прикупљене податке о појавама које могу угрозити људе, материјална средства и животну средину.

(5) Субјекти из става 3. овог члана који врше аутоматско прикупљање података дужни су да обезбиједи њихово аутоматско просљеђивање оперативном-комуникативном центру.

Члан 120.

(1) У циљу откривања и праћења опасности од елементарне непогоде и друге несреће, обавјештавања и узбуњивања, Управа цивилне заштите организује јединствен систем осматрања, обавјештавања и узбуњивања.

(2) Основни задаци система из става 1. овог члана су:

а) пријем, прикупљање, обрада и пренос података од значаја за заштиту и спасавање и обављање других задатака у оквиру заштите и спасавања,

б) обавјештавање и упозоравање грађана на непосредну опасност и давање инструкција за личну, узајамну и колективну заштиту и

в) обавјештавање и активирање снага и других субјеката који спроводе заштиту и спасавање и пренос одлука надлежних органа за спровођење заштите и спасавања.

Члан 121.

(1) Систем осматрања, обавјештавања и узбуњивања обухвата:

- а) мрежу осматрања,
- б) оперативном-комуникативне центре и
- в) узбуњивање.

(2) До увођења јединственог европског броја за хитне ситуације 112 (у даљем тексту: број за хитне ситуације) у Републици се користи кратки број 121.

(3) Влада доноси пропис о организацији и начину функционисања система осматрања, обавјештавања и узбуњивања.

Члан 122.

(1) Мрежа осматрања заснива се на:

а) информацијама и подацима добијеним од грађана и организација,

б) информацијама и подацима добијеним од надлежне организационе јединице цивилне заштите општине, односно града, ватрогасаца, горских спасилаца, спелеолога, ронилаца, шумара, ловаца, удружења грађана, привредних друштава и других правних лица регистрованих за обављање послова у области електроенергетских система, хидро-система, грађевинарства, водопривреде, пољопривреде, шумарства, индустрије, саобраћаја, одржавања путева и комуналних дјелатности, здравства и ветеринарства, жељезнице, ауто-мото клубова и других служби које у оквиру своје дјелатности уоче настанак или опасност од настанка елементарне непогоде и друге несреће,

в) информацијама и подацима добијеним од служби праћења и осматрања које су успостављене у сврху праћења метеоролошких, хидролошких, сеизмолошких, радиолошких, еколошких и других услова,

г) информацијама и подацима добијеним од органа за контролу ваздушног простора и

д) међународној размјени информација и података.

(2) Субјекти из става 1. овог члана обавезни су без накнаде доставити информације и податке од значаја за заштиту и спасавање оперативном-комуникативном центру у најкраћем могућем року.

Члан 123.

У циљу формирања базе података и омогућавања благовременог превентивног и оперативног дјеловања, Управа цивилне заштите прикупља, обрађује и саопштава податке о:

а) природним и другим појавама које се односе на заштиту и спасавање,

б) изворима природне и друге опасности,

в) елементарној непогоди и другој несрећи и насталој штети,

г) снагама и средствима за заштиту и спасавање,

д) интервенцијама снага за заштиту и спасавање,

ђ) трошковима заштите и спасавања и

е) другим елементима од значаја за заштиту и спасавање.

Члан 124.

(1) Употреба електронских средстава комуникације у сврху чувања и преноса података у оквиру система осматрања, обавјештавања и узбуњивања има приоритет над употребом свих других средстава комуникације.

(2) У сврху управљања и спровођења задатака и мјера заштите и спасавања надлежно министарство успоставља јединствен аутономни електронски информационо-комуникациони систем.

Члан 125.

(1) У сврху спровођења задатака осматрања, обавјештавања и узбуњивања оснивају се:

а) републички оперативном-комуникативни центар,

б) подручни оперативном-комуникативни центри и

в) оперативном-комуникативни центри општине, односно града.

(2) Републички оперативно-комуникативни центар и подручни оперативно-комуникативни центри оснивају се у оквиру Управе цивилне заштите, а оперативно-комуникативни центар општине, односно града у оквиру штаба за ванредне ситуације општине, односно града.

(3) Оперативно-комуникативни центар општине, односно града обавезно се активира у случају елементарне непогоде и друге несреће, с тим да двије или више сусједних општина, односно градова могу основати заједнички оперативно-комуникативни центар, о чему споразумно одлучују начелници општина и градоначелници.

(4) Одлуку о активирању оперативно-комуникативног центра општине, односно града доноси начелник општине, односно градоначелник.

(5) Општина, односно град може, у складу са могућностима, основати оперативно-комуникативни центар који ради непрекидно.

(6) Начелник општине, односно градоначелник дужан је обезбиједити непрекидно обавјештавање грађана и везу са Управом цивилне заштите кад надлежни орган нареди приправност и прогласи стање елементарне непогоде и друге несреће.

(7) Оперативно-комуникативни центри из става 2. овог члана увезују се међусобно и са другим оперативно-комуникативним центрима у Републици, а Републички оперативно-комуникативни центар преузима и обрађује добијене податке из окружења и шире.

Члан 126.

(1) Републички оперативно-комуникативни центар и подручни оперативно-комуникативни центри раде непрекидно.

(2) Оперативно-комуникативни центар позиве прима на број за хитне ситуације 121, обрађује их и просљеђује професионалним, хитним и другим службама за заштиту и спасавање.

(3) Оперативно-комуникативни центар пружа информациону и комуникациону подршку управљању и спровођењу активности заштите и спасавања, у складу са планом заштите и спасавања.

(4) Оперативно-комуникативни центар обавјештава о несрећама и надлежне инспекцијске службе, у зависности од врсте елементарне непогоде и друге несреће.

(5) Јавна предузећа и друга привредна друштва за телекомуникације на територији Републике дужна су корисницима јавне телефонске мреже у Републици обезбиједити бесплатно позивање броја за хитне ситуације из става 2. овог члана.

(6) Медији су дужни, без одлагања и бесплатно, објавити хитна саопштења о опасностима од елементарне непогоде и друге несреће, као и захтјеве, апеле, прогласе, објашњења и упутства у случају упозорења које им достави надлежна организациона јединица цивилне заштите општине, односно града или други надлежни орган.

(7) Објављивање апела, обавјештења и других хитних порука има приоритет у медијима.

Члан 127.

(1) У случају појаве опасности или настанка одређене елементарне непогоде и друге несреће која може угрозити живот и здравље људи, материјална добра и животну средину спроводи се обавјештавање и узбуњивање становништва с циљем да се благовремено предузму мјере и задаци заштите и спасавања.

(2) Узбуњивање се спроводи у складу са јединственим знаковима за узбуњивање.

(3) Знакови за узбуњивање постављају се на видним мјестима у зградама и другим објектима у којима људи станују, бораве или раде.

(4) Одлуку о активирању система за узбуњивање у случају опасности од елементарне непогоде и друге несреће доноси начелник општине, односно градоначелник.

(5) Оперативно-комуникативни центар који даје знак опасности дужан је, путем електронских медија, непосредно након давања знака, упознати грађане и органе власти о разлозима давања знака опасности.

(6) Пропис о узбуњивању и поступању грађана у случају опасности доноси министар.

Члан 128.

(1) Узбуњивање се организује као јединствен систем на нивоу Републике, општине, односно града.

(2) Општина, односно град обезбјеђује техничка и друга средства за потребе узбуњивања и врши њихово текуће и инвестиционо одржавање.

Члан 129.

(1) Привредно друштво и друго правно лице чија дјелатност може угрозити живот и здравље људи и животну средину дужно је о потенцијалној или насталој несрећи благовремено обавијестити надлежне органе.

(2) Привредно друштво и друго правно лице из става 1. овог члана обезбјеђује техничка и друга средства за потребе узбуњивања и врши њихово текуће и инвестиционо одржавање.

Члан 130.

(1) Власници пословних, стамбених и других објеката дужни су бесплатно уступити дио простора за инсталирање уређаја и средстава за потребе оперативно-комуникативног центра уколико надлежни орган то не може ријешити на други начин.

(2) Рјешење о инсталирању уређаја и средстава из става 1. овог члана доноси надлежна организациона јединица цивилне заштите општине, односно града, на приједлог штаба за ванредне ситуације општине, односно града.

Члан 131.

(1) Овлашћена и оспособљена правна лица врше заштиту и спасавање грађана, материјалних и других добара у случају опасности и несрећа изазваних елементарном непогодом и другом несрећом, у складу са својом дјелатношћу и задацима које им нареду надлежни штабови за ванредне ситуације јединица локалне самоуправе и Републике.

(2) Овлашћена и оспособљена правна лица дужна су да прилагоде своје капацитете и организацију за извршавање задатака заштите и спасавања.

(3) Влада, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе привредним друштвима и другим правним лицима из става 1. овог члана уговором обезбјеђује накнаду стварних трошкова за спровођење припрема и ангажовање у извршавању мјера и задатака заштите и спасавања.

Члан 132.

(1) У складу са овим законом, обвезнике заштите и спасавања на њихове дужности распоређује надлежна организациона јединица цивилне заштите општине, односно града у сарадњи са штабом за ванредне ситуације општине, односно града.

(2) Надлежна организациона јединица цивилне заштите општине, односно града у сарадњи са штабом за ванредне ситуације општине, односно града дужна је, на захтев Министарства, извршити распоређивање обвезника заштите и спасавања у специјализоване јединице цивилне заштите.

(3) Јавне установе, републички органи управе, привредна друштва и друга правна лица дужни су, на захтев надлежног органа општине, односно града и Министарства, доставити личне податке о лицима из своје евиденције.

16. Средства и опрема заштите и спасавања

Члан 133.

(1) Штабови за ванредне ситуације, јединице и тимови цивилне заштите и повјереници заштите и спасавања опре-

мају се одговарајућом опремом и материјално-техничким средствима која су неопходна за њихову личну заштиту и за извршавање задатака.

(2) Врсту и количину средстава и опреме из става 1. овог члана обезбјеђују Влада, општина, односно град, привредно друштво и друго правно лице, у складу са бројем формираних штабова за ванредне ситуације, бројем јединица и тимова цивилне заштите и бројем повјереника заштите и спасавања.

(3) Пропис о врсти и количини опреме и материјално-техничким средствима које користе штабови за ванредне ситуације, јединице и тимови цивилне заштите и повјереници заштите и спасавања доноси министар.

Члан 134.

(1) Приликом извршавања задатака заштите и спасавања, припадници штабова за ванредне ситуације, јединица и тимова цивилне заштите и повјереници заштите и спасавања носе одјећу заштите и спасавања на којој је на видном мјесту истакнут знак заштите и спасавања, који је истовјетан међународном знаку цивилне заштите и идентификациони документ припадника заштите и спасавања.

(2) Министар доноси Упутство о одјећи и ознакама припадника јединица и тимова цивилне заштите у систему заштите и спасавања, Правилник о начину употребе знака заштите и спасавања у ванредним ситуацијама и Правилник о изгледу, садржају и употреби идентификационог документа за припаднике јединица и тимова цивилне заштите у систему заштите и спасавања.

Члан 135.

(1) Средства и опрема из чл. 133. и 134. овог закона обезбјеђују се:

- а) набавком нових средстава и опреме,
- б) од привредних друштава и других правних лица, а која их иначе користе у обављању редовне дјелатности и
- в) изузимањем материјалних средстава у складу са чланом 25. став 2. овог закона.

(2) Грађани, јавне установе, републички органи управе и други органи, привредна друштва и друга правна лица, односно корисници и власници материјално-техничких средстава дужни су, на захтјев надлежне организационе јединице цивилне заштите општине, односно града, доставити попис материјално-техничких средстава и опреме у свом власништву.

17. Обука и оспособљавање за заштиту и спасавање

Члан 136.

(1) Ради стицања потребних знања из области личне, узајамне и колективне заштите, грађани се обучавају и оспособљавају за заштиту и спасавање.

(2) Обучавање се врши у оквиру основног и средњег образовања ради стицања знања о опасностима од елементарне непогоде и друге несреће и заштити од њих, у складу са посебним законом и одговарајућим програмом.

(3) Пропис о обучавању из става 2. овог члана доноси министар надлежан за послове просвјете и културе у сарадњи са министром.

(4) Припадници штабова за ванредне ситуације, јединица и тимова цивилне заштите, као и повјереници заштите и спасавања дужни су да се обучавају и оспособљавају за извршавање задатака заштите и спасавања.

(5) Поред обавеза из става 2. овог члана, команданти, начелници и чланови штабова за ванредне ситуације, команданти јединица, руководиоци служби и руковођаци специјалним материјалним средствима дужни су да се обучавају на специјалистичким курсевима који се организују према потреби.

(6) Наставни план и програм за обучавање и оспособљавање руководиоца и припадника штабова за ванредне ситуације, јединица и тимова цивилне заштите из ст. 4. и 5. овог члана доноси министар.

(7) Министарство организује обуку за припаднике заштите и спасавања.

Члан 137.

(1) Обучавање и оспособљавање штабова за ванредне ситуације, јединица и тимова цивилне заштите и повјереника заштите и спасавања у општини, односно граду, као и грађана за личну и узајамну заштиту обавља надлежна организациона јединица цивилне заштите општине, односно града у сарадњи са штабом за ванредне ситуације општине, односно града.

(2) Припадници заштите и спасавања из члана 136. овог закона позивају се на обуку писменим позивом, који се уручује 15 дана прије почетка обуке.

Члан 138.

Након процјене да постоји опасност од елементарне непогоде и друге несреће, надлежни штабови за ванредне ситуације и други органи за заштиту и спасавање обавезни су предузети одговарајуће мјере приправности утврђене планом заштите.

Члан 139.

Грађани, припадници штабова за ванредне ситуације, јединица и других облика организовања заштите и спасавања, радници, привредна друштва, хуманитарне и друге организације и други носиоци заштите и спасавања дужни су, у складу са условима прописаним законом и без посебног позива, предузимати потребне мјере заштите спасавања и о предузетим мјерама одмах обавијестити службу за осматрање, обавјештавање и узбуђивање, односно надлежну организациону јединицу Министарства.

18. Мобилизација

Члан 140.

(1) Мобилизација обухвата поступке, задатке и активности које, по наређењу начелника општине, односно градоначелника, спроводе штабови за ванредне ситуације, јединице и тимови цивилне заштите и повјереници заштите и спасавања, руководиоци одређених привредних друштава и других правних лица, у складу са својим плановима, којима се осигурава организовано активирање и употреба снага заштите и спасавања.

(2) Мобилизација започиње од момента наређења мобилизације, а завршава се у времену одређеном планом мобилизације.

Члан 141.

Ангажовање грађана, штабова за ванредне ситуације, јединица и тимова цивилне заштите и повјереника заштите и спасавања и других органа и организација у спровођењу задатака заштите и спасавања, обавља се следећим редослиједом:

а) ако је елементарна непогода и друга несрећа захватила привредно друштво или друго правно лице, у заштиту и спасавање укључују се радници и одговарајуће службе заштите и спасавања, ватрогасци, јединице цивилне заштите и други облици заштите и спасавања, а према потреби, помоћ су дужни пружити привредна друштва и службе које се баве заштитом и спасавањем,

б) ако је елементарна непогода и друга несрећа захватила насеље или више насеља, општину, односно град или шире подручје, у заштиту и спасавање се укључују привредна друштва и надлежни органи за заштиту и спасавање, ватрогасне јединице, јединице цивилне заштите, остале јединице и други облици организовања заштите и спасавања, те одговарајуће хуманитарне и друге организације и грађани и

в) ако је елементарна непогода и друга несрећа захватила подручје више општина, у заштиту и спасавање се укључују сва привредна друштва, установе и организације чија је дјелатност заштита и спасавање, штабови за ванредне ситуације, јединице и тимови цивилне заштите и други облици организовања заштите спасавања, хуманитарне и друге организације и грађани.

Члан 142.

(1) Власници и корисници некретнина дужни су омогућити да се на њиховим некретностима спроводе радови неопходни за заштиту и спасавање од елементарне непогоде и друге несреће и опасности које нареди надлежна организациона јединица цивилне заштите општине, односно града, кад то захтијевају потребе заштите и спасавања.

(2) Власници и корисници опреме, односно материјално-техничких средстава дужни су ту опрему и средства, заједно са потребним људством, ставити на располагање надлежној организационој јединици цивилне заштите општине, односно града.

(3) Имаоци залиха хране, медицинске опреме и лијекова, одјеће, обуће, грађевинског и другог материјала неопходног за заштиту и спасавање дужни су средства и материјал ставити на располагање надлежној организационој јединици цивилне заштите општине, односно града.

VIII - ПЛАНИРАЊЕ СИСТЕМА ЗАШТИТЕ И СПАСАВАЊА

Члан 143.

У циљу изградње система заштите и спасавања у Републици, доносе се програми и планови у складу са Програмом заштите и спасавања у Републици, Програмом за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће у Републици, Процјеном угрожености од елементарне непогоде и друге несреће у Републици и Планом заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће.

Члан 144.

(1) Програмом заштите и спасавања у Републици одређују се циљеви и политика заштите и спасавања у Републици за период од најмање пет година.

(2) Републички програм из става 1. овог члана обавезно садржи:

- а) елементе за процјену угрожености,
- б) стање организовања и спровођења заштите од елементарне непогоде и друге несреће,
- в) утврђени степен заштите од поједине елементарне непогоде и друге несреће,
- г) основне циљеве, задатке и начин остваривања заштите и спасавања,
- д) дефинисање превентивних мјера,
- ђ) смјернице за организовање снага и средстава заштите и спасавања,
- е) смјернице за израду програма обучавања и оспособљавања структура заштите и спасавања становништва и
- ж) анализу очекиваних трошкова и резултата.

(3) Програмом за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће у Републици дефинишу се и одређују механизми координације и смјернице за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће и опасности од несрећа, заштита, поступање и санација посљедица.

(4) Програмом из става 3. овог члана обезбјеђује се успостављање институционалних, организационих и персоналних услова за спровођење заштите у ванредним ситуацијама, оспособљавање ватрогасних јединица, развијање способности за поступање на ефикасан начин у случајевима елементарне непогоде и друге несреће, оспособљавање грађана за дјеловање у ванредним ситуацијама, ефикасно управљање, јачање капацитета, промоција одговарајућих програмских политика, размјена информација и ефикасна координација механизма система заштите и спасавања кроз стратешке области које су усклађене са Хјого оквиром за дјеловање.

Члан 145.

Стратешке области из члана 144. став 4. овог закона су:

- а) област смањења ризика од катастрофа као приоритет на републичком и локалном нивоу,

- б) идентификација, процјена и праћење ризика од елементарне непогоде и друге несреће и унапређење система благовременог обавјештавања,

- в) коришћење знања, иновација и образовања за изградњу свијести о отпорности на свим нивоима,

- г) смањење постојећег ризика за настанак елементарне непогоде и друге несреће и

- д) јачање спремности за ефикасно поступање у случају елементарне непогоде и друге несреће и ванредних ситуација на свим нивоима.

Члан 146.

Програм за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће у Републици, на приједлог Министарства, доноси Влада за период од најмање десет година.

Члан 147.

Задаци заштите и спасавања Републике разрађују се у Плану заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће у Републици, који садржи:

- а) процјену угрожености од елементарне непогоде и друге несреће,
- б) планирање превентивног дјеловања,
- в) планирање приправности,
- г) планирање мобилизације и
- д) планирање хитног поступања.

Члан 148.

(1) Општина, односно град доносе своје програме и планове из области заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће.

(2) Програми и планови из става 1. овог члана морају бити усаглашени са Републичким планом из члана 147. овог закона и Програмом заштите и спасавања у Републици.

Члан 149.

(1) Процјену угрожености Републике од елементарне непогоде и друге несреће израђује Министарство у сарадњи са другим министарствима.

(2) Процјену угрожености општине, односно града израђује надлежна организациона јединица цивилне заштите општине, односно града у сарадњи са штабом за ванредне ситуације општине, односно града.

(3) Методологију за израду докумената из члана 147. овог закона на приједлог Министарства доноси Влада.

Члан 150.

Плановима заштите и спасавања обезбјеђује се организовано и усклађено дјеловање за спречавање несрећа, односно смањење посљедица и обезбјеђење основних услова за живот у случају елементарне непогоде и друге несреће.

Члан 151.

Планови заштите и спасавања усклађују се и допуњују сходно новим сазнањима и искуствима стеченим приликом дјеловања у случају елементарне непогоде и друге несреће.

Члан 152.

У циљу унапређења организовања и спровођења задатака из система заштите и спасавања, Република, општина, односно град у буџету обезбјеђује средства за финансирање истраживачких и развојних пројеката у овој области.

IX - ФИНАНСИРАЊЕ ЗАШТИТЕ И СПАСАВАЊА

Члан 153.

(1) Систем заштите и спасавања финансира се из:

- а) буџета Републике, општине, односно града,
- б) прилога, донација, поклона и међународне помоћи и

в) других извора у складу са законом.

(2) Општина, односно град у буџету планира и издваја 2% посебних средстава, од којих 50% користи за предузимање превентивних активности, а 50% за опремање и обуку структура заштите и спасавања и о издвојеним и утрошеним средствима информиче Министарство.

Члан 154.

Република финансира:

а) организовање, опремање и рад Управе цивилне заштите,

б) припремање, опремање, обуку и рад Републичког штаба за ванредне ситуације и специјализоване јединице заштите и спасавања у Републици и трошкове учешћа у спровођењу мјера заштите и спасавања,

в) пружање материјалне помоћи снагама из члана 8. овог закона у спровођењу мјера заштите и спасавања, набавке специјалне опреме путем Министарства у складу са могућностима и одлуком надлежног органа Републике, као и обуке њених чланова за употребу опреме,

г) пружање материјалне помоћи ради уклањања посљедица елементарне непогоде и друге несреће, спречавања настајања даљих штета и осигурања основних услова за живот на угроженом подручју у складу са могућностима и одлуком надлежног органа Републике и

д) друге потребе заштите и спасавања у складу са овим законом и другим прописима.

Члан 155.

Општина, односно град финансира:

а) припремање, опремање, обуку и рад штабова за ванредне ситуације, јединица и тимова цивилне заштите и повјереника заштите и спасавања општина, односно града и њихове трошкове учешћа у спровођењу мјера заштите и спасавања,

б) прилагођавање и одржавање склоништа и других заштитних објеката,

в) обуку становништва у области заштите и спасавања,

г) санирање дијела штета насталих од елементарне непогоде и друге несреће у складу са материјалним могућностима и одлуком надлежног органа општине, односно града и

д) друге потребе заштите и спасавања у складу са овим законом и другим прописима.

Члан 156.

Грађани, привредна друштва и друга правна лица чија су материјална средства узета ради збрињавања настрадалог и угроженог становништва имају право на накнаду у износу који се одређује према мјесним дневним тржишним цијенама у малопродаји на дан када су предата.

Члан 157.

Накнада из члана 156. овог закона исплаћује се на терет општине, односно града или Републике, зависно од тога чији је орган наредио ангажовање и изузимање материјалних средстава у извршавању задатака заштите и спасавања.

Члан 158.

(1) Физичко или правно лице које је намјерно или због непажње проузроковало опасности због којих су настали трошкови, односно проузроковало несрећу дужно је надокнадити трошкове:

- а) заштитних и спасилачких интервенција,
- б) санације и довођења у првобитно стање и
- в) штете физичким и правним лицима.

(2) Ако је више лица из става 1. овог члана проузроковало трошкове и не може се утврдити њихов појединачни удио, настале трошкове надокнађују сви починиоци солидарно.

X - НАДЗОР, НАГРАДЕ, ПРИЗНАЊА И МЕЂУНАРОДНА САРАДЊА

Члан 159.

(1) Министарство врши надзор над примјеном овог закона.

(2) Управа цивилне заштите, у оквиру своје надлежности, врши послове инспекцијског надзора организовања и функционисања система заштите и спасавања.

Члан 160.

(1) За нарочите успјехе у организовању и спровођењу мјера заштите и спасавања, привредним друштвима и другим правним лицима, надлежној организационој јединици цивилне заштите општине, односно града, другим службама и републичким органима управе и другим органима, штабовима за ванредне ситуације, јединицама и тимовима цивилне заштите и повјереницима заштите и спасавања и појединцима могу се додјелјивати признања и награде.

(2) Пропис о признањима и наградама за остварене резултате заштите и спасавања доноси министар.

Члан 161.

Међународна сарадња у области заштите и спасавања остварује се:

а) реализацијом закључених међународних уговора,

б) чланством и учешћем у раду у међународним организацијама,

в) међусобним обавјештавањем и размјеном информација са другим државама о опасностима и посљедицама катастрофа и о средствима за смањење ризика од катастрофа,

г) пружањем, прихватањем и тражењем помоћи у заштити и спасавању људи и материјалних добара и

д) усклађивањем дјеловања снага за заштиту и спасавање субјеката других држава на територији Републике.

Члан 162.

Министарство припрема и организује семинаре, курсеве, вјежбе и друге облике обучавања из области заштите и спасавања и учествује на међународним конференцијама у циљу ефикаснијег функционисања система заштите и спасавања.

XI - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 163.

(1) Новчаном казном у износу од 2.000 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај привредно друштво или правно лице:

а) ако не испуњава обавезе прописане чланом 33. став 2. овог закона,

б) ако не набави или не држи у исправном стању потребна средства и опрему за заштиту и спасавање, или надлежној организационој јединици цивилне заштите општине, односно града не доставе податке о објектима, њиховим корисницима и стању средстава и опреме (члан 61. став 1),

в) ако користи јавно склониште супротно уговору о закупу (члан 67. став 2),

г) ако не одржава склониште (члан 68. став 1),

д) ако не прими на привремени смјештај грађане и материјална добра са угрожених подручја (члан 77. став 2),

ђ) ако не обавјести надлежни орган о откривању НУС-а (члан 92. став 1),

е) ако не осигура одговарајуће резерве крви и крвних компоненти (члан 94. став 1),

ж) ако не достави податке оперативном-комуникативном центру (члан 122. став 2),

з) ако не омогући оперативном-комуникативном центру приоритетно коришћење веза (члан 124),

и) ако не обезбиједи бесплатно позивање броја за хитне ситуације (члан 126. став 5),

ј) ако одмах не објави хитна саопштења, захтјеве, апеле, прогласе, објашњења и упутства (члан 126. став 6),

к) ако не обезбиједи благовремено обавјештавање и, по потреби, узбуњивање грађана и ако не обезбиједи техничка и друга средства за потребе узбуњивања и не врши текуће и инвестиционо одржавање тих средстава (члан 129) и

л) ако не уступи дио простора за инсталирање уређаја и средстава за потребе оперативнo-комуникативног центра (члан 130).

(2) Новчаном казном од 500 КМ до 2.000 КМ за прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице привредног друштва и другог правног лица.

Члан 164.

Новчаном казном у износу од 1.000 КМ до 5.000 КМ казниће се за прекршај привредно друштво и друго правно лице:

а) ако не учествује у припреми и спровођењу заштите и спасавања и не остварује координацију и сарадњу са надлежним органима и службама, односно штабовима за ванредне ситуације или у својим програмима рада не утврди задатке и организацију дјеловања у заштити и спасавању (члан 23),

б) ако не да податке и обавјештења из својих истраживања која су од значаја за заштиту и спасавање (члан 27),

в) ако свој план заштите и спасавања не усклади са планом општине, односно града (члан 60. став 2) и

г) ако надлежном органу не да податке о објектима и корисницима и стању средстава и опреме за заштиту и спасавање (члан 61. став 1).

Члан 165.

Новчаном казном у износу од 100 КМ до 1.000 КМ казниће се за прекршај физичко лице:

а) ако се не одазове позиву надлежног органа заштите и спасавања за учешће у заштити и спасавању (чл. 28. и 34),

б) ако не испуни обавезу давања на коришћење возила, машина, опреме и других материјалних средстава за потребе заштите и спасавања (члан 33. став 1. и члан 34),

в) ако не држи у исправном стању потребна средства и опрему за личну, узајамну и колективну заштиту (члан 58. став 2),

г) ако не прими на привремени смјештај грађане и материјална добра (члан 77. став 2),

д) ако не обавјести надлежни орган о откривању НУС-а (члан 92. став 1),

ђ) ако се као припадник штаба за ванредне ситуације, службе, јединице или као повјереник заштите и спасавања не одазове позиву или не учествује у обуци (члан 136) и

е) ако не уступи материјално-техничка средства, храну, медицинску опрему, лијекове, одјећу, обућу, грађевински и други материјал кад то захтијевају потребе заштите и спасавања (члан 142).

ХП - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 166.

Влада ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети сљедеће прописе:

а) Уредбу о висини и поступку остваривања права на једнократну новчану помоћ (члан 37. став 4),

б) Уредбу о садржају и начину израде плана заштите од елементарне непогоде и друге несреће (члан 52. став 3),

в) Уредбу о начину утврђивања и евидентирања висине штете, врсти, висини и начину пружања и коришћења помоћи јединицама локалне самоуправе за отклањање штете већег обима изазване елементарном непогодом и другом несрећом (члан 56. став 3),

г) Уредбу о обавезним средствима и опреми за личну узајамну и колективну заштиту од елементарне непогоде и друге несреће (члан 58. став 3),

д) Уредбу о поступку обавјештавања и начину размјене података са другим земљама које могу бити захваћене уде-сом са прекограничним ефектима (члан 101. став 5) и

ђ) Уредбу о организацији и начину функционисања система осматрања, обавјештавања и узбуњивања (члан 121. став 3).

Члан 167.

Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети сљедеће прописе:

а) Упутство о тражењу, пружању и прихватању помоћи заштите и спасавања у ванредним ситуацијама (члан 10. став 2),

б) Правилник о врсти и количини средстава за личну, узајамну и колективну заштиту и роковима за њихову набавку (члан 61. став 2),

в) Правилник о врсти и количини опасних материја, објектима и другим критеријумима за планирање заштите од удеса (члан 99. став 3),

г) Правилник о мјерама за спречавање удеса и смањење посљедица удеса за живот и здравље људи, материјална добра и животну средину (члан 99. став 3),

д) Правилник о узбуњивању и поступању грађана у случају опасности (члан 127. став 6),

ђ) Правилник о врсти и количини опреме и материјално-техничким средствима које користе штабови за ванредне ситуације, јединице, тимови и повјереници заштите и спасавања (члан 133. став 3),

е) Правилник о начину употребе знака заштите и спасавања у ванредним ситуацијама (члан 134. став 2),

ж) Правилник о изгледу, садржају и употреби идентификационог документа за припаднике јединица и тимова цивилне заштите у систему заштите и спасавања (члан 134. став 2),

з) Упутство о одјећи и ознакама припадника јединица и тимова цивилне заштите у систему заштите и спасавања (члан 134. став 2) и

и) Правилник о признањима и наградама за остварене резултате заштите и спасавања (члан 160. став 2).

Члан 168.

Министар надлежан за послове здравља и социјалне заштите доноси сљедеће прописе:

а) Правилник о утврђивању здравствене способности грађана за учешће у заштити и спасавању (члан 30. став 2) и

б) Правилник о чувању и коришћењу резерви крви и крвних компоненти (члан 94. став 3).

Члан 169.

Министар надлежан за послове просвјете и културе, у сарадњи са министром, доноси пропис о обучавању лица у оквиру основног и средњег образовања о опасностима и заштити од елементарне непогоде и друге несреће (члан 136. став 3).

Члан 170.

Органи јединице локалне самоуправе, привредна друштва и друга правна лица дужни су да ускладе опште и друге акте са одредбама овог закона у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 171.

Подзаконски акти донесени на основу Закона о цивилној заштити ("Службени гласник Републике Српске", бр. 26/02, 39/03 и 29/10) примјењиваће се до доношења подзаконских аката на основу овог закона, уколико нису у супротности са овим законом.

Члан 172.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о цивилној заштити ("Службени гласник Републике Српске", бр. 26/02, 39/03 и 29/10).

Члан 173.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1892/12
13. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

2573

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О НАЦИОНАЛНОМ ПАРКУ "КОЗАРА"

Проглашавам Закон о Националном парку "Козара", који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двдесет трећој сједници, одржаној 13. децембра 2012. године, а Вијеће народа 24. децембра 2012. године констатовало да усвојеним Законом о Националном парку "Козара" није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-4107/12
25. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О НАЦИОНАЛНОМ ПАРКУ "КОЗАРА"

Члан 1.

Овим законом уређују се границе, режими заштите, питања управљања, заштите и развоја Националног парка "Козара" (у даљем тексту: Национални парк).

Члан 2.

Национални парк је подручје посебних природних вриједности и својстава од еколошког, научног, културног, историјског, образовног, здравствено-рекреативног и туристичког значаја које карактерише присуство репрезентативних биолошких, геоморфолошких, геолошких и хидролошких појава и процеса, станишта и врста од посебног значаја и припадајућих културно-историјских вриједности.

Члан 3.

На питања од значаја за заштиту, развој, унапређивање, управљање, финансирање, казнене одредбе и одрживо коришћење Националног парка која нису регулисана овим законом примјењује се закон којим се уређују питања националних паркова, закон којим се уређује област заштите природе и други закони и подзаконски акти којима се уређује ова област.

Члан 4.

(1) На подручју Националног парка налази се Спомен-комплекс "Козара" на Мраковици, који као културно добро од општег интереса ужива посебну бригу и заштиту, а која је регулисана посебним прописима заштите природног и културно-историјског наслеђа.

(2) На подручју Националног парка налазе се спомен-обилежја и спомен-гробља чији ће се статус, мјере и зоне заштите утврдити Просторним планом подручја посебне намјене Националног парка, а који уживају бригу и заштиту регулисану посебним прописима заштите природног и културно-историјског наслеђа.

Члан 5.

(1) Национални парк простире се на подручју града Приједор и општина Градишка и Козарска Дубица на укупној површини од 3907,54 хектара.

(2) Опис спољне границе Националног парка:

Почетна тачка описа границе Националног парка је најнижа тачка у Националном парку (кота 275 m. n. v.) која се налази на мосту ријеке Старенице преко које прелази регионални пут Козарац-Мраковица-Подградци. Са тригонометра 275 (мост) граница Националног парка се спушта низ корито ријеке Старенице (к.ч. 3.080; КО Козарац), средином корита у правцу запада, а потом излази из корита у правцу сјеверо-сјеверозапада и граничним линијама катастарских честица 925, 931, 930, 339/1, 936, 937, 938, 942, 941; КО Козарац (честице су у Парку) и излази на раскрсницу путева на локалитету Велико игралиште. Од раскрснице на Великом игралишту граница Националног парка се креће у правцу сјевера лијевим краком пута, шумским путем Велико игралиште - Козарачки камен - Јасик - Бешића пољана (к.ч. 3.065; КО Козарац - честица у Парку) до спајања са к.ч. 259; КО Козарац (координата - 6 409 887; 4 984 424) праволинијски на тригонометар 658 m. n. v. - Козарачки камен (координата - 6 409 748; 4 984 602), а даље праволинијски у правцу сјевера на границу катастарских честица к.ч. 259 и к.ч. 138; КО Козарац, дијелећи к.ч. 259; КО Козарац на два дијела. Граница се спушта у правцу сјевера између к.ч. 138 и 139; к.ч. 137 и 139; КО Козарац и излази поново на шумски пут Велико игралиште - Козарачки камен - Јасик - Бешића пољана к.ч. 3.065; КО Козарац и граничном линијом пута се креће у правцу сјевера преко гребена Јасик до Крчевина, односно до к.ч. 611; КО Козаруша и даље граничним линијама к.ч. 611 и 603 (честице су у Парку - КО Козаруша) до пута Бешића пољана - Мраковица, односно к.ч. 12; КО Козарац. Граничном линијом пута граница даље иде на исток до раскрснице са тзв. Махиним путем к.ч. 10; КО Козарац и граничном линијом пута граница даље иде према сјеверу (оба пута су у Парку) до тачке (координате - 6 411 231; 4 987 841) гдје пресијеца пут и између к.ч. 36/1 и 36/2; КО Козарац иде према истоку, пресијеца Црни поток и на ломној тачки тих честица даље иде према сјеверу до ушћа Црног потока у Мљечаницу (к.ч. 9 и к.ч. 8; КО Козарац). Даље граница иде низводно потоком Мљечаница у правцу сјеверозапада до ушћа малог поточића у Мљечаницу (координата - 6 411 233; 4 989 695). Потоком, односно западном границом шумских одјела 28, 29 и 31 б граница иде према сјеверу све до старе напуштене индустријске пруге, односно границе катастарске општине Козарац. Граничном линијом КО Козарац и КО Котурови (општина Козарска Дубица) граница иде на запад до тачке спајања са к.ч. 726/1 - КО Котурови. Даље граница иде на сјевер и граничном линијом катастарске честице 668/14 - КО Котурови катастарских честица 726/1, 726/2, 727, 729, 730 и 731/2 - КО Котурови до ломне тачке (координата тачке - 6 412 103; 4 990 557) и иде праволинијски до друге ломне тачке на Пашином потоку (координата тачке - 6 412 354; 4 990 378), те дијели к.ч. 668/14 - КО Котурови на два дијела. Потоком на сјевер граница иде све до границе КО Котурови, а онда на југ до тачке спајања са к.ч. 738 - КО Котурови. Граница даље иде граничном линијом к.ч. 738 и к.ч. 746/1 - КО Котурови (честице у Парку) до ломне тачке (координате - 6 412 716; 4 990 353), а даље границом шумских одјела 33 и 35 (припадају Националном парку) и шумског одјела 20 (припада ШГ Приједор) до ломне тачке (координате - 6 413 905; 4 990 672), односно до границе КО Козарац и КО Котурови на тој ломној тачки, дијелећи к.ч. 36/1 на два дијела. Границом КО Козарац граница иде на исток све до споја са КО Горњи Подградци, пресијеца пут за Горње Подградце и границом шумског одјела 36 иде даље на југоисток дијелећи к.ч. 3.000/1 - КО Горњи Подградци на два дијела све до Водичког потока. Затим граница иде узводно Водичким потоком (к.ч. 3.425 - КО Горњи Подградци) до спојне тач-

ке КО Козарац и КО Горњи Подградци (координате - 6 414 578; 4 989 179). Даље граница иде према југу граничном линијом КО Козарац и КО Горњи Подградци до ломне тачке на потоку Црна ријека (координате - 6 414 624; 4 988 748). Граница даље иде средином потока Црна ријека к.ч. 38 (КО Козарац) до тачке (координате - 6 414 824; 4 988 390), односно границом шумских одјела 38, 39, 42 (припадају Националном парку) и шумског одјела 154 (припада ШГ "Градишка") све до ломне тачке (координате - 6 415 111; 4 988 041) дијелећи к.ч. 37/1 на два дијела, а потом на југ границом КО Козарац до границе са КО Камичани. Наставља границом КО Камичани на југ до ломне тачке (координата тачке - 6 415 737; 4 986 812) и даље на југ границом шумских одјела 44, 131/1, 130/1а и 130/1 до к.ч. 44 - КО Камичани (координата тачке - 6 416 244; 4 985 109). Граница даље иде између катастарских честица к.ч. 44 и 01, к.ч. 01 и 46, к.ч. 46 и 47, к.ч. 48 и 47, к.ч. 53 и 49, к.ч. 52 и 49, к.ч. 54 и 49, к.ч. 54 и 51, к.ч. 51 и 57, к.ч. 56 и 51, к.ч. 56 и 55, к.ч. 01 и 56, к.ч. 01 и 57, к.ч. 57 и 58, к.ч. 59 и 40, к.ч. 59 и 39, к.ч. 17 и 59, к.ч. 16 и 59, к.ч. 16 и 18, к.ч. 31 и 18, к.ч. 31 и 33, к.ч. 31 и 32, к.ч. 30 и 26, к.ч. 22 и 24, к.ч. 23 и 24, к.ч. 01 и 23 (КО Камичани) до пута Мраковица - Разбој - Гола планина, односно к.ч. 82 - КО Камичани. Даље граница иде путем к.ч. 82 - КО Камичани, односно к.ч. 4.422 (источна граница КО Ламовита) према југоистоку, односно југу према Голој планини све до тачке (координата тачке - 6 416 860; 4 982 075) гдје пресијеца пут и даље на запад иде граничном линијом између катастарских честица к.ч. 171 и 168, к.ч. 172 и 169, к.ч. 172 и 167, к.ч. 173 и 167, к.ч. 174 и 167, к.ч. 174 и 175, к.ч. 177 и 176, к.ч. 198 и 319, к.ч. 199 и 200, к.ч. 199 и 201, к.ч. 202 и 201, к.ч. 203 и 201, к.ч. 203 и 204, к.ч. 203 и 319, к.ч. 203 и 205, к.ч. 206 и 207, к.ч. 214 и 207, к.ч. 214 и 213, к.ч. 212 и 213, к.ч. 209 и 207, к.ч. 210 и 208, к.ч. 210 и 207 (КО Ламовита) до потока Јоховача (координата - 6 416 455; 4 982 394), а даље низводно низ поток дијелећи к.ч. 319 - КО Ламовита на два дијела све до границе са КО Камичани, односно пута к.ч. 6.187 - КО Камичани. Јужном границом КО Камичани, односно путем граница иде на запад до тачке (координате - 6 414 511; 4 981 893) гдје пресијеца пут и даље иде између катастарских честица к.ч. 230 и 228, к.ч. 224 и 228, к.ч. 224 и 227, к.ч. 224 и 225 (КО Камичани) до пута гдје пресијеца пут, односно к.ч. 6.186 - КО Камичани (координате - 6 414 344; 4 981 943). Путем иде према сјеверу између к.ч. 6.186 - КО Камичани и катастарских честица 414, 416 и 415 (КО Камичани) до раскрснице са путем к.ч. 6.189/1 - КО Камичани. Даље иде на запад путем између к.ч. 6.189/1 и 579/1 (КО Камичани) до тачке лома (координате 6 414 127; 4 982 197) одакле иде праволинијски и пресијеца к.ч. 579/1 (КО Камичани) на два дијела и долази на рубну тачку к.ч. 543 - КО Камичани (координате - 6 413 772; 4 982 112). Граница даље иде према западу граничном линијом између катастарских честица к.ч. 579/1 и 543, 542, 541, 543, 536, 535; затим к.ч. 534 и 535; к.ч. 534 и 533; к.ч. 579/1 и 533, 438, 439, 440, 441, 443; затим к.ч. 456 и 469; к.ч. 457 и 469; затим пресијеца пут (к.ч. 468), иде између к.ч. 459 и 466; к.ч. 459 и 460; 459 и 462; 459 и 461; затим пресијеца пут к.ч. 6.189/1 (КО Камичани). Граница даље иде граничном линијом катастарских честица к.ч. 639 и 640; к.ч. 638 и 640; к.ч. 637 и 640; к.ч. 636 и 649; к.ч. 680 и 649; к.ч. 680 и 650; к.ч. 680 и к.ч. 652; к.ч. 680 и 654; к.ч. 680 и 640 (КО Козарац), а даље границом к.ч. 680 (КО Козарац) до тачке спајања катастарских честица 664, 680 (КО Козарац) и 6.189/1 (КО Камичани). Даље граница иде према западу јужном границом КО Козарац до спојне тачке катастарских честица 680 (КО Козарац) и 973 (КО Камичани), (координате - 6 411 077; 4 982 934), а даље границом катастарских честица (КО Козарац) к.ч. 680 и 973, 725, 724 (КО Козарац) пресијеца пут к.ч. 721 (КО Козарац), иде граничном линијом катастарских честица к.ч. 723 и 737; к.ч. 739 и 737; к.ч. 739 и 738; к.ч. 739 и 734; к.ч. 739 и 740; к.ч. 741 и 742; к.ч. 741 и 845; к.ч. 713 и 845; к.ч. 712 и 845; к.ч. 712 и 842; к.ч. 712 и 711; к.ч. 710 и 711; к.ч. 710 и 3.073; к.ч. 709 и 3.073;

к.ч. 708 и 3.073 (КО Козарац) до почетне тачке описа граница.

(3) Границе Националног парка приказане су на топографској карти у размјери 1 : 25.000, која ће се чувати у министарству надлежном за заштиту животне средине и Републичком заводу за заштиту културно-историјског и природног наслеђа Републике Српске (у даљем тексту: Завод) и у Националном парку.

(4) Попис катастарских честица по катастарским општинама, по новом премјеру, у обухвату граница Националног парка чуваће се у министарству надлежном за заштиту животне средине, Заводу и у Националном парку.

(5) Дигитална копија катастарског плана са уцртаном границом Националног парка чуваће се у министарству надлежном за заштиту животне средине, Заводу и у Националном парку.

Члан 6.

На подручју Националног парка режими заштите I, II и III степена одређују се зависно од степена очуваности природних вриједности.

Члан 7.

(1) Режим заштите I степена одређује се за дијелове Националног парка који се одликују изворним, неизмијењеним или мало измијењеним еко-системима изузетног научног и практичног значаја.

(2) На површинама на којима је утврђен режим заштите I степена спроводи се строга заштита, којом се омогућава спонтано одвијање природне сукцесије и других еколошких процеса, очување станишта, животних заједница и популација биљака и животиња, у условима дивљине, односно са незнатним утицајем и присуством човјека, а дозвољене су само оне активности које се предузимају у сврху научних истраживања и контролисане едукације и активности које су прописане чланом 11. став 2. Закона о националним парковима ("Службени гласник Републике Српске", број 75/10).

(3) У случају инцидентних ситуација, на површинама из става 1. овог члана, дозвољено је предузимање интервентних активности, уз претходну сагласност министарства надлежног за заштиту животне средине и Завода.

Члан 8.

(1) Режим заштите II степена одређује се за дијелове Националног парка који се одликују дјелимично измијењеним еко-системима великог научног и практичног значаја.

(2) На површинама на којима је утврђен режим заштите II степена спроводи се заштита којом се омогућава ограничено и контролисано коришћење природних богатстава и културног наслеђа, док се у простору могу обављати само активности у мјери која омогућава унапређивање стања и представљања Националног парка, без последица по његове примарне вриједности, као и активности које су прописане чланом 11. став 2. Закона о националним парковима.

Члан 9.

(1) Режим заштите III степена одређује се за дијелове Националног парка који се одликују дјелимично измијењеним или измијењеним еко-системима.

(2) На површинама на којима је утврђен режим заштите III степена спроводи се заштита којом се омогућава селективно и ограничено коришћење природних богатстава и дозвољавају контролисане интервенције и активности у простору, уколико су усклађене са циљевима управљања Националног парка или су у складу са наслијеђеним традиционалним облицима обављања привредних дјелатности и становања, укључујући и туристичку изградњу, као и активности које су прописане чланом 11. став 2. Закона о националним парковима.

Члан 10.

(1) Зоне и режими заштите I, II и III степена на територији Националног парка уредиће се Просторним планом подручја посебне намјене Националног парка.

(2) Просторни план подручја посебне намјене Националног парка израдиће се у складу са законом који уређује област заштите природе, законом којим се уређују питања националних паркова и другим прописима из посебних области којима се регулишу питања заштите животне средине, планирања и уређења простора и међународним стандардима.

Члан 11.

(1) На подручју Националног парка спроводе се мјере заштите и развоја у складу са чл. 9, 10. и 11. Закона о националним парковима.

(2) Просторним планом подручја посебне намјене Националног парка утврдиће се мјере заштите и развоја из става 1. овог члана, за сваку зону и режим заштите посебно.

Члан 12.

(1) Националним парком управља Јавна установа Национални парк "Козара" Приједор (у даљем тексту: ЈУНП "Козара"), у складу са одлуком којом се уређује промјена облика организовања Јавног предузећа Национални парк "Козара" Приједор у јавну установу.

(2) Послове управљања, заштите и развоја ЈУНП "Козара" обављаће у складу са овим законом, законом којим се уређују питања националних паркова, законом којим се уређује област заштите природе и подзаконским актима донесеним на основу ових закона.

Члан 13.

(1) Управљање, заштита и развој Националног парка спроводи се на основу Плана управљања Националним парком (у даљем тексту: План управљања), који доноси Влада Републике Српске, на приједлог ЈУНП "Козара".

(2) До доношења Плана из става 1. овог члана, заштита и развој Националног парка спроводи се на основу Програма за спровођење мјера управљања (у даљем тексту: Програм), који доноси ЈУНП "Козара", уз претходну сагласност министарства надлежног за заштиту животне средине и Завода.

(3) План управљања и Програм доносе се у складу са законом којим се уређује област заштите природе.

Члан 14.

(1) Влада ће најкасније у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијети План управљања из члана 13. став 1. овог закона.

(2) ЈУНП "Козара" ће најкасније у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона донијети Програм из члана 13. став 2. овог закона.

Члан 15.

(1) Надзор над примјеном одредаба овог закона врши министарство надлежно за заштиту животне средине.

(2) Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона и прописа и других аката донесених за његово спровођење врши Републичка управа за инспекцијске послове путем надлежних инспектора у складу са овлашћењима прописаним законима којима се уређују питања инспекцијског надзора, питања националних паркова, област заштите природе и другим прописима којима се уређују поједине области.

(3) Осим инспектора из става 2. овог члана, инспекцијски надзор на подручју Националног парка врше и надлежни инспектори у саставу јединица локалне самоуправе у складу са овлашћењима прописаним законом којим се уређују питања инспекцијског надзора и другим прописима којима се уређују поједине области.

Члан 16.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1894/12
13. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

2574

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О НАЦИОНАЛНОМ ПАРКУ "СУТЈЕСКА"

Проглашавам Закон о Националном парку "Сутјеска", који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет трећој сједници, одржаној 13. децембра 2012. године, а Вијеће народа 24. децембра 2012. године констатовало да усвојеним Законом о Националном парку "Сутјеска" није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-4108/12
25. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О НАЦИОНАЛНОМ ПАРКУ "СУТЈЕСКА"

Члан 1.

Овим законом уређују се границе, режими заштите, питања управљања, заштите и развоја Националног парка "Сутјеска" (у даљем тексту: Национални парк).

Члан 2.

Национални парк је подручје посебних природних вриједности и својстава од еколошког, научног, културног, историјског, образовног, здравствено-рекреативног и туристичког значаја које карактерише присуство репрезентативних биолошких, геоморфолошких, геолошких и хидролошких појава и процеса, станишта и врста од посебног значаја и припадајућих културно-историјских вриједности.

Члан 3.

На питања од значаја за заштиту, развој, унапређивање, управљање, финансирање, казнене одредбе и одрживо коришћење Националног парка која нису регулисана овим законом примјењује се закон којим се уређују питања националних паркова, закон којим се уређује област заштите природе и други закони и подзаконски акти којима се уређује ова област.

Члан 4.

(1) На подручју Националног парка налази се Спомен-комплекс "Сутјеска" на Тјентишту, који као културно добро од општег интереса ужива посебну бригу и заштиту, а која је регулисана посебним прописима заштите природног и културно-историјског наслеђа.

(2) На подручју Националног парка налазе се спомен-обилежја и спомен-гробља чији ће се статус, мјере и зоне заштите утврдити Просторним планом подручја посебне намјене Националног парка, а који уживају бригу и заштиту регулисану посебним прописима заштите природног и културно-историјског наслеђа.

(3) У саставу Националног парка налази се прашумски резерват "Перућица", који ужива посебну бригу и заштиту.

Члан 5.

(1) Национални парк простире се на подручју општина Фоча, Гацко и Калиновик у укупној површини од 16.052,34 хектара.

(2) Опис граница Националног парка:

Почетна тачка описа граница Националног парка "Сутјеска" је у мјесту Саставци на мосту гдје се ријека Јабушница улива у ријеку Сутјеску. Са моста граница силази у корито ријеке Јабушнице (к.ч. 3.689; КО Борач) и узводно коритом ријеке Јабушнице иде према сјеверозападу до састава Јабушнице са к.ч. 244 и к.ч. 243 (КО Тјентиште). Даље граничном линијом између катастарских честица к.ч. 244 и к.ч. 243 (КО Тјентиште) до регионалног пута за Гацко (к.ч. 313; КО Тјентиште). Граничном линијом уз пут, односно између к.ч. 244 и к.ч. 313; к.ч. 201 и к.ч. 313; КО Тјентиште граница иде до ломне тачке (координате - 6 543 522; 4 801 645) гдје скреће према сјеверу и граничног пута преко Боровног брда (кота 1.807,69 м. н. в.) и Стога (кота 1.821,22 м. н. в.) иде до пута к.ч. 210 КО Тјентиште, улази у КО Зеленгора и праволинијски иде до тачке (координате - 6 544 701; 4 803 907), ломи се и иде праволинијски на границу КО Тјентиште (координате - 6 544 843; 4 804 053). Даље иде граничном линијом између КО Тјентиште и КО Зеленгора; КО Тјентиште и КО Тођевац, односно прелазећи преко кота Стари Катун, Мала Кошута, Велика Кошута до Великог лакта, одакле коритом ријеке Хрчавке иде све до мјеста гдје се Хрчавка улива у Сутјеску. Граничном линијом КО Тјентиште и КО Ђурево граница иде све до тачке спајања катастарских честица к.ч. 1.478, к.ч. 497 (КО Ђурево) и к.ч. 264 (КО Тјентиште), (координате - 6 557 574; 4 801 509), одакле праволинијски иде на коту 1.399,68 цијепајући к.ч. 1478 (КО Ђурево) на два дијела. Даље иде граничном линијом између КО Тјентиште и КО Ђурево до границе са Републиком Црном Гором. Границом са Републиком Црном Гором, односно КО Тјентиште и КО Вучево (општина Плужине) преко Маглића (кота 2387 м. н. в.), а затим између КО Тјентиште и КО Стабана (општина Плужине) до тачке спајања КО Тјентиште, КО Дражљево (општина Гацко) и КО Стабана (општина Плужине), односно на коту Волујак (кота 2.294 м. н. в.). Граничном линијом између катастарских честица к.ч. 1.048 и к.ч. 1.411; к.ч. 1.048 и к.ч. 1.459; к.ч. 1.048 и к.ч. 1.411; к.ч. 1.048 и к.ч. 1.458; к.ч. 1.048 и к.ч. 1.411; к.ч. 1.049 и к.ч. 1.343; к.ч. 1.049 и к.ч. 1.416; к.ч. 1.049 и к.ч. 1.343; к.ч. 1.049 и к.ч. 1.312; к.ч. 1.049 и к.ч. 1.310; к.ч. 1.049 и к.ч. 1.309/2; к.ч. 1.049 и к.ч. 1.307; к.ч. 1.049 и к.ч. 1.295; к.ч. 1.049 и к.ч. 1.138; к.ч. 1.049 и к.ч. 1.137 (КО Дражљево) до ријеке Сутјеске. Десном обалом ријеке Сутјеске, односно граничном линијом к.ч. 3.265 КО Борач и к.ч. 1.137 КО Дражљево до мјеста гдје се ријека Јабушница улива у ријеку Сутјеску, односно до почетне тачке описа граница.

(3) Границе Националног парка приказане су на топографској карти у размјери 1 : 25.000, која ће се чувати у министарству надлежном за заштиту животне средине, Републичком заводу за заштиту културно-историјског и природног наслеђа Републике Српске (у даљем тексту: Завод) и у Националном парку.

(4) Попис катастарских честица по катастарским општинама, по новом премјеру, у обухвату граница Националног парка чуваће се у министарству надлежном за заштиту животне средине, Заводу и у Националном парку.

(5) Дигитална копија катастарског плана са уштаном границом Националног парка чуваће се у министарству надлежном за заштиту животне средине, Заводу и у Националном парку.

Члан 6.

На подручју Националног парка режими заштите I, II и III степена одређују се зависно од степена очуваности природних вриједности.

Члан 7.

(1) Режим заштите I степена одређује се за дијелове Националног парка који се одликују изворним, неизмијењеним или мало измијењеним еко-системима изузетног научног и практичног значаја.

(2) На површинама на којима је утврђен режим заштите I степена спроводи се строга заштита, којом се омогућа-

ва спонтано одвијање природне сукцесије и других еколошких процеса, очување станишта, животних заједница и популација биљака и животиња, у условима дивљине, односно са незнатним утицајем и присуством човјека, а дозвољене су само оне активности које се предузимају у сврху научних истраживања и контролисане едукације и активности које су прописане чланом 11. став 2. Закона о националним парковима ("Службени гласник Републике Српске", број 75/10).

(3) У случају инцидентних ситуација, на површинама из става 1. овог члана, дозвољено је предузимање интервентних активности, уз претходну сагласност министарства надлежног за заштиту животне средине и Завода.

Члан 8.

(1) Режим заштите II степена одређује се за дијелове Националног парка који се одликују дјелимично измијењеним еко-системима великог научног и практичног значаја.

(2) На површинама на којима је утврђен режим заштите II степена спроводи се заштита којом се омогућава ограничено и контролисано коришћење природних богатстава и културног наслеђа, док се у простору могу обављати само активности у мјери која омогућава унапређивање стања и представљања Националног парка, без последица по његове примарне вриједности, као и активности које су прописане чланом 11. став 2. Закона о националним парковима.

Члан 9.

(1) Режим заштите III степена одређује се за дијелове Националног парка који се одликују дјелимично измијењеним или измијењеним еко-системима.

(2) На површинама на којима је утврђен режим заштите III степена спроводи се заштита којом се омогућава селективно и ограничено коришћење природних богатстава и дозвољавају контролисане интервенције и активности у простору, уколико су усклађене са циљевима управљања Националног парка или су у складу са наслијеђеним традиционалним облицима обављања привредних дјелатности и становања, укључујући и туристичку изградњу, као и активности које су прописане чланом 11. став 2. Закона о националним парковима.

Члан 10.

(1) Зоне и режими заштите I, II и III степена на територији Националног парка уредиће се Просторним планом подручја посебне намјене Националног парка.

(2) Просторни план подручја посебне намјене Националног парка израдиће се у складу са законом који уређује област заштите природе, законом којим се уређују питања националних паркова и другим прописима из посебних области којима се регулишу питања заштите животне средине, планирања и уређења простора и међународним стандардима.

Члан 11.

(1) На подручју Националног парка спроводу се мјере заштите и развоја у складу са чл. 9, 10. и 11. Закона о националним парковима.

(2) Просторним планом подручја посебне намјене Националног парка утврдиће се мјере заштите и развоја из става 1. овог члана, за сваку зону и режим заштите посебно.

Члан 12.

(1) Националним парком управља Јавна установа Национални парк "Сутјеска" Тјентиште (у даљем тексту: ЈУНП "Сутјеска"), у складу са одлуком којом се уређује промјена облика организовања Јавног предузећа Национални парк "Сутјеска" Тјентиште у јавну установу.

(2) Послове управљања, заштите и развоја ЈУНП "Сутјеска" обављаће у складу са овим законом, законом којим се уређују питања националних паркова, законом којим се уређује област заштите природе и подзаконским актима донесеним на основу ових закона.

Члан 13.

(1) Управљање, заштита и развој Националног парка спроводи се на основу Плана управљања националним парком (у даљем тексту: План управљања), који доноси Влада Републике Српске, на приједлог ЈУНП "Сутјеска".

(2) До доношења Плана из става 1. овог члана, заштита и развој Националног парка спроводи се на основу Програма за спровођење мјера управљања (у даљем тексту: Програм), који доноси ЈУНП "Сутјеска", уз претходну сагласност министарства надлежног за заштиту животне средине и Завода.

(3) План управљања и Програм доносе се у складу са законом којим се уређује област заштите природе.

Члан 14.

(1) Влада ће најкасније у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијети План управљања из члана 13. став 1. овог закона.

(2) ЈУНП "Сутјеска" ће најкасније у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона донијети Програм из члана 13. став 2. овог закона.

Члан 15.

(1) Надзор над примјеном одредаба овог закона врши министарство надлежно за заштиту животне средине.

(2) Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона и прописа и других аката донесених за његово спровођење врши Републичка управа за инспекцијске послове путем надлежних инспектора у складу са овлашћењима прописаним законима којима се уређују питања инспекцијског надзора, питања националних паркова, област заштите природе и другим прописима којима се уређују поједине области.

(3) Осим инспектора из става 2. овог члана, инспекцијски надзор на подручју Националног парка врше и надлежни инспектори у саставу јединица локалне самоуправе у складу са овлашћењима прописаним законом којим се уређују питања инспекцијског надзора и другим прописима којима се уређују поједине области.

Члан 16.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1895/12
13. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

2575

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О БАЗИ ПОДАТАКА РЕЗУЛТАТА АНАЛИЗА ДЕЗОКСИРИБОНУКЛЕИНСКЕ КИСЕЛИНЕ**

Проглашавам Закон о бази података резултата анализа дезоксирибонуклеинске киселине, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет трећој сједници, одржаној 13. децембра 2012. године, а Вијеће народа 24. децембра 2012. године констатовало да усвојеним Законом о бази података резултата анализа дезоксирибонуклеинске киселине није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-4106/12
25. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН**О БАЗИ ПОДАТАКА РЕЗУЛТАТА АНАЛИЗА ДЕЗОКСИРИБОНУКЛЕИНСКЕ КИСЕЛИНЕ****I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ**

Члан 1.

Овим законом уређују се успостављање и садржај базе података резултата анализа дезоксирибонуклеинске киселине (у даљем тексту: база података) извршених за потребе кривичних и других судских поступака, услови и начин узимања узорак биолошког поријекла који се користе за анализу дезоксирибонуклеинске киселине (у даљем тексту: ДНК), начин и рокови чувања узорак, те рокови чувања и уклањања ДНК профила из базе података.

Члан 2.

(1) ДНК профили добијени ДНК анализом извршеном у сврху утврђивања спорног родитељства, који потичу од мајке, дјетета и оца, не похрањују се у базу података.

(2) Узорци биолошког материјала узети у сврху утврђивања спорног родитељства из става 1. овог члана не похрањују се у архиву ДНК узорак.

Члан 3.

Изрази употријебљени у овом закону имају сљедеће значење:

а) анализа ДНК је скуп биохемијских и молекуларно-биолошких метода помоћу којих се из одговарајућег биолошког материјала издвајају, потом умножавају ДНК фрагменти, након чега слиједи раздвајање умножених ДНК фрагмената, њихова детекција и утврђивање алелних варијанти које постоје у конкретном биолошком материјалу,

б) ДНК профил је уређени низ бројчаних ознака генских алела на посматраним генским локусима и представља идентификациону карактеристику лица чији је биолошки материјал предмет ДНК анализе,

в) генски локус је прецизно дефинисан одређен дио молекуле ДНК,

г) генски алел је варијанта генског локуса,

д) ДНК узорак је узорак биолошког материјала (крв, длака, сперма, букална слузокожа и томе слично) који се узима ради обављања ДНК анализе,

ђ) биолошки траг је биолошки материјал који се по било ком основу може довести у везу са неким догађајем и на основу којег се може извршити форензичка ДНК анализа,

е) идентификациона карактеристика је индивидуално својство на основу којег се неспорно може утврдити идентитет неког лица,

ж) идентификациони подаци су подаци у вези са ДНК профилем неког лица на основу којих се може утврдити од којег лица неки ДНК подаци потичу и

з) претпостављени сродник је лице за које постоји претпоставка да је у крвном сродству са испитиваним лицем.

Члан 4.

Грамматички изрази употријебљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумевају оба пола.

II - УСПОСТАВЉАЊЕ БАЗЕ И УЗИМАЊЕ УЗОРАКА ЗА ДНК АНАЛИЗУ

Члан 5.

(1) Завод за судску медицину (у даљем тексту: Завод) врши ДНК анализе, спроводи упоређивање резултата извршених ДНК анализа и врши статистичка израчунавања.

(2) Подаци о извршеним ДНК анализама из става 1. овог члана чувају се у евиденцији Завода.

(3) Министар здравља и социјалне заштите (у даљем тексту: министар) доноси Правилник о начину прикупљања, паковања, транспортовања, складиштења и заштите ДНК узорака.

Члан 6.

(1) Успостављање и одржавање базе података ДНК профила осумњичених и осуђених лица, несталих и неидентификованих лица и ДНК профила добијених из спорних биолошких трагова пронађених у вези са кривичним дјелом врши Министарство унутрашњих послова.

(2) Министарство унутрашњих послова врши упоређивање ДНК профила са профилима из одговарајућих ДНК регистара, те резултате претраживања базе података доставља надлежном органу на чији захтјев је претраживање базе података извршено.

(3) ДНК профили добијени ДНК анализом, подаци у нумеричком, дигиталном облику и подаци у писаном облику морају бити заштићени на одговарајући начин.

(4) Узорци биолошког материјала и ДНК профили добијени анализама биолошког материјала не могу бити употребљени за прикупљање информација о било каквим карактеристикама лица које се односе на физички изглед, болести, посебне склоности, понашање и слично.

(5) Министар унутрашњих послова доноси Правилник о начину одржавања базе података, врсти података, начину прикупљања, обради и чувању података у бази података.

Члан 7.

(1) У сврху обављања ДНК анализе узимају се доступни и употребљиви, спорни и неспорни узорци биолошког поријекла.

(2) Од осумњиченог или оптуженог лица узорци за обављање ДНК анализе узимају се на основу наредбе надлежног суда или надлежног тужиоца, у складу са законом.

(3) Од осуђених лица и лица лишених слободе узимање узорака за ДНК анализу врши се у складу са овим законом.

Члан 8.

(1) Узимање узорака за ДНК анализу од лица које нису у статусу осумњиченог, оптуженог, осуђеног или лица лишеног слободе врши се након што се обезбједи писмени пристанак лица од којег се узорак узима.

(2) Лице од којег се узима узорак за ДНК анализу информисе се о разлозима узимања узорака и о томе да резултати извршене ДНК анализе могу бити депоновани у бази података.

III - ДНК РЕГИСТРИ

Члан 9.

(1) У оквиру базе података Министарство унутрашњих послова води следеће ДНК регистре:

- а) Регистар ДНК узорака,
- б) Општи форензички ДНК регистар Републике Српске (у даљем тексту: Општи форензички регистар),
- в) ДНК регистре осумњичених и оптужених,
- г) ДНК регистар осуђених лица и
- д) ДНК регистар несталих и неидентификованих лица.

(2) Регистри из става 1. овог члана обухватају податке са ДНК профилима и идентификационе податке.

(3) ДНК профил има јединствени регистрациони број.

Члан 10.

Регистар ДНК узорака садржи суве крвне мрље или друге узорке биолошког поријекла, који су трајно фиксирани и као такви подобни за дуготрајно архивирање.

Члан 11.

(1) Општи форензички регистар садржи податке са ДНК профилима који су добијени анализом биолошких трагова:

а) пронађених на мјесту извршења кривичног дјела или на предметима који су доведени у везу са извршењем кривичног дјела,

б) пронађених на тијелу оштећеног, осумњиченог или оптуженог,

в) пронађених на одјећи, обући или личним предметима које је носио оштећени у моменту извршења кривичног дјела,

г) пронађених на одјећи, обући или личним предметима које је носио осумњичени или оптужени у моменту извршења кривичног дјела,

д) других лица која су могла своје трагове оставити на мјесту извршења кривичног дјела и

ђ) ДНК профила добијеног из материјала прикупљеног на мјесту догађаја, чије поријекло није утврђено (идентитет донатора тог биолошког трага није познат).

(2) Општи форензички регистар садржи и податке који се односе на:

а) број предмета, назив и сједиште правосудне институције, име судије или тужиоца по чијем налогу се врши ДНК анализа,

б) назив и сједиште ДНК лабораторије гдје је извршена ДНК анализа, назив установе, број лабораторијског протокола или другу ознаку на основу које се може утврдити мјесто обраде биолошког трага из којег је утврђен неки ДНК профил и

в) идентификационе податке и својство лица од којег је узет ДНК узорак.

Члан 12.

(1) ДНК регистар осумњичених и оптужених лица садржи податке са ДНК профилима који су добијени анализом ДНК узорака узетог од осумњичених и оптужених лица.

(2) ДНК регистар осумњичених и оптужених лица садржи и податке који се односе на:

а) број предмета, назив и сједиште правосудне институције, име судије или тужиоца по чијем налогу се врши ДНК анализа,

б) назив и сједиште ДНК лабораторије гдје је извршена ДНК анализа, назив установе, број лабораторијског протокола или другу ознаку на основу које се може утврдити мјесто обраде биолошког трага из којег је утврђен неки ДНК профил и

в) идентификационе податке и својство лица од којег је узет ДНК узорак.

Члан 13.

(1) ДНК регистар осуђених лица садржи податке са ДНК профилима добијеним анализом ДНК узорака узетог од:

а) пунољетног лица осуђеног на казну затвора од најмање једне године, а налази се на издржавању казне затвора или на условном отпусту,

б) пунољетног лица које је осуђивано два или више пута на казну затвора краћу од једне године или укупно три или више пута на било коју врсту кривичне санкције, а налази се на издржавању казне затвора или на условном отпусту,

в) пунољетног лица према којем су изречене мјере обавезно психијатријско лијечење и чување у здравственој установи, односно обавезно психијатријско лијечење на слободи, за кривично дјело за које је запријеђена казна затвора од најмање једне године,

г) пунољетног лица које је извршило кривично дјело као малолетник, а налази се на издржавању казне малолетничког затвора или на условном отпусту за кривично дјело за које је запријеђена казна затвора од најмање једне године,

д) пунољетног лица које се налази у васпитно-поправном дому или му је изречена васпитна мјера појачани надзор од стране органа старатељства због извршеног кривичног дјела које је починио као малолетник, из групе кривичних дјела против живота и тијела, полне слободе, брака и породице, имовине, јавног реда и мира, безбједности јавног саобраћаја, опште сигурности људи и имовине и здравља људи,

ђ) пунољетног лица осуђеног у иностранству на казну затвора од најмање једне године, који се налази на издржавању казне затвора на територији Републике Српске,

е) малолетника коме је изречена казна малолетничког затвора или васпитна мјера упућивање у васпитно-поправни дом или упућивање у посебну установу за лијечење и оспособљавање, а који се налази на издржавању казне, односно извршењу васпитне мјере или на условном отпусту, због извршеног кривичног дјела из групе кривичних дјела против живота и тијела, полног интегритета, имовине, здравља људи, уставног уређења Републике Српске, ако је за то дјело прописана казна затвора од најмање пет година.

(2) Управник надлежне казнено-поправне или васпитно-поправне установе, односно одговорна лица из психијатријских установа дужни су да обезбиједи узимање ДНК узорак од лица из става 1. овог члана.

(3) ДНК регистар осуђених лица садржи и личне податке осуђеног лица и податке о кривичном дјелу због којег је осуђен.

Члан 14.

(1) ДНК регистар несталих и неидентификованих лица садржи податке са ДНК профилима добијене анализом биолошког материјала узетог:

а) током обдукције непознатих посмртних остатака или форензичким прегледом непознатих дијелова тијела чији се идентитет не може поуздано утврдити било којом другом методом,

б) након ексхумације посмртних остатака који се не могу идентификовати на било који други начин и

в) од лица која су у блиском сродству са лицима која су проглашена несталим.

(2) ДНК регистар несталих и неидентификованих лица садржи и податке који се односе на:

а) број обдукционог записника, назив и сједиште установе у којој је извршена обдукција неидентификованог леша, форензички преглед непознатих дијелова тијела или форензичка анализа ексхумираних посмртних остатака,

б) број предмета у оквиру којег се врши анализа, назив и сједиште правосудне институције на чији захтјев се врши анализа, име и презиме надлежног судије или тужиоца и

в) личне податке и степен крвног сродства претпостављених сродника несталих лица од којих је узет компаративни узорак за ДНК анализу.

Члан 15.

(1) ДНК профили, идентификациони подаци и други подаци у бази података чувају се уз примјену одговарајућих метода физичког и техничког обезбјеђења.

(2) Посебно се заштићују дигитални подаци и резервне копије података.

(3) Сервери на којима је смјештена база података и радне станице које се користе за приступ бази налазе се у посебној мрежи и не могу имати приступ глобалној интернет мрежи.

(4) Архива ДНК узорак обезбјеђује се и заштићује од неовлашћеног приступа.

Члан 16.

(1) ДНК узорци преостали након анализе могу бити доступни овлашћеним ДНК лабораторијама у складу са наредбом надлежног суда, односно тужилаштва.

(2) ДНК профили који настају као резултат ДНК анализе могу бити доступни:

а) овлашћеним ДНК лабораторијама, у складу са одобрењем надлежног суда,

б) у кривичном поступку: суду, тужилаштву, окривљеном и његовом браниоцу по прибављеном одобрењу надлежног судије,

в) у ванпарничном поступку: суду у сврху проглашавања несталих лица умрлим, у сврху доказивања смрти неког лица, другим странкама у конкретном ванпарничном поступку у складу са законом,

г) у поступку идентификације посмртних остатака: суду и тужилаштву који воде тај поступак,

д) у парничном поступку у сврху утврђивања спорног очинства: суду и странкама које учествују у том поступку и

ђ) истраживачима, у научноистраживачке сврхе, у сврху прикупљања података за популационо-статистичка истраживања, усавршавања процедура у вези са контролом квалитета ДНК анализа, као и у сврху унапређења технологије ДНК анализа уопште.

(3) ДНК профили који се употребљавају у научноистраживачке сврхе морају бити анонимни, без идентификационих података лица од којих потиче ДНК профил.

Члан 17.

(1) Подаци који су садржани у бази података сматрају се повјерљивим подацима и могу се користити само у складу са законом.

(2) Приступ ДНК узорцима у архиви ДНК узорак имају лица овлашћена за обраду и чување узорак.

IV - УПОРЕЂИВАЊЕ ДНК ПРОФИЛА

Члан 18.

(1) Завод, односно ДНК лабораторија која врши форензичку ДНК анализу доставља резултате у базу података у року од седам дана од дана завршетка ДНК анализе.

(2) Достављање ДНК профила и идентификационих података који се односе на ДНК профиле врши се у електронском или писаном облику.

(3) У базу података достављају се резултати ДНК анализа који укључују нумеричке ознаке одговарајућих генских алела, заједно са идентификационим подацима узорка и називом и сједиштем ДНК лабораторије у којој је анализа извршена.

(4) Уколико се подаци достављају електронским путем, за електронски пренос података користи се обавезно криптована заштићена комуникациона линија, са контролисаним приступом на полазној и одредишној тачки.

(5) У базу података уносе се ДНК профили који су прибављени на основу међународне сарадње у овој области.

Члан 19.

(1) По пријему захтјева од суда, тужилаштва или другог надлежног органа, Министарство унутрашњих послова упоређује новопримљени ДНК профил са ДНК профилима који се налазе у бази података и без одлагања обавјештава надлежни орган о резултатима упоређивања.

(2) Унесени ДНК профил у бази података се аутоматски провјерава са неспорним и спорним профилима који се налазе у бази података ДНК профила.

(3) У случају поклапања ДНК профила са профилем који постоји у бази података, обавјештава се орган из става 1. овог члана ради даљег поступања.

Члан 20.

Министарство унутрашњих послова упоређује ДНК профиле достављене у оквиру међународне сарадње са ДНК профилима који се налазе у бази података и о резултатима упоређивања обавјештава надлежни орган посредством којег је затражена међународна помоћ.

V - УКЛАЊАЊЕ ДНК ПРОФИЛА ИЗ БАЗЕ ПОДАТАКА И УНИШТЕЊЕ УЗОРАКА

Члан 21.

Уклањање ДНК профила и идентификационих података који се односе на ДНК профил из Општег форензичког регистра врши се у случајевима:

- а) када ДНК профил припада оштећеном,
- б) када је ДНК профил добијен из биолошког узорка нађеног на мјесту догађаја, који припада другом лицу које се не доводи у везу са извршењем кривичног дјела,
- в) када је против лица обустављена истрага,
- г) када је против лица одбијена оптужница,
- д) када је лице правоснажном пресудом ослобођено од оптужбе,
- ђ) када је поступак обустављен по ванредном правном лијеку.

Члан 22.

ДНК профил и идентификациони подаци који се односе на ДНК профил из Општег форензичког регистра, а који су добијени анализом биолошких трагова за које није утврђено коме припадају, не уклањају се из базе података, већ се трајно чувају.

Члан 23.

(1) Уклањање ДНК профила и идентификационих података који се односе на ДНК регистар осуђених лица врши се након протекла времена од 30 година од момента узимања материјала за анализу.

(2) Уклањање ДНК профила и идентификационих података који се односе на ДНК регистар осуђених лица врши се и у случају када у поступку по ванредном правном лијеку буде укинута правоснажна пресуда, а осуђено лице у поновном поступку буде ослобођено или се поступак према њему обустави.

Члан 24.

(1) Уклањање ДНК профила и идентификационих података несталих лица и неидентификованих посмртних остатака извршиће се након што се утврди идентитет несталих лица, односно непознатог посмртног остатка.

(2) Ако се не утврди идентитет несталих лица, односно непознатог посмртног остатка, уклањање ДНК профила и идентификационих података који се односе на ДНК регистар несталих лица извршиће се након протекла времена од 30 година од момента узимања материјала за анализу.

Члан 25.

(1) Узорак биолошког материјала на основу којег је извршена ДНК анализа и добијен ДНК профил уништиће се након протекла три године од момента када је ДНК профил депонован у одговарајућу базу података.

(2) Уништавање узорака биолошког материјала на основу којих су обављене ДНК анализе и генерисан ДНК профил извршиће се у складу са правилником из члана 5. став 3. овог закона.

VI - НАДЗОР, ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 26.

Надзор над спровођењем овог закона врши Министарство здравља и социјалне заштите и Министарство унутрашњих послова.

Члан 27.

Све организације и установе на територији Републике Српске које имају податке о раније извршеним ДНК анализама дужне су да, у року од три мјесеца од дана успостављања базе података, доставе те податке у базу података, ради њиховог уношења у одговарајући регистар.

Члан 28.

База података успоставиће се у року од девет мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 29.

(1) Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети Правилник о начину прикупљања, паковања, транспортовања, складиштења и заштите ДНК узорака (члан 5. став 3).

(2) Министар унутрашњих послова ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети Правилник о начину одржавања базе података, врсти података, начину прикупљања, обради и чувању података у бази података (члан 6. став 5).

Члан 30.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1893/12
13. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

2576

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ

Проглашавам Закон о измјенама Закона о републичкој управи, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет трећој сједници, одржаној 13. децембра 2012. године, а Вијеће народа 24. децембра 2012. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама Закона о републичкој управи није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-4101/12
25. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ

Члан 1.

У Закону о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10 и 24/12) члан 28. мијења се и гласи:

"Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде обавља управне и друге стручне послове који се односе на: праћење реализације Стратегије развоја пољопривреде и Стратегије руралног развоја Републике, дефинисање, спровођење, праћење и оцјену мјера за подстицање развоја пољопривреде и сеоских подручја, усклађивање домаће пољопривредне политике и прописа са прописима ЕУ и са другим међународним стандардима, спровођење обавеза из трговинских споразума, организовање финансијске, рачуноводствене и извјештајне функције за плаћање из државних и међународних средстава подршке, организовање и спровођење активности из области земљишне политике, заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта, заштите и унапређивања здравља биља од штетних организама, спречавања уношења и ширења карантински и економски штетних организама, издавање рјешења и сагласности из области заштите здравља биља, регистрације средстава за заштиту и исхрану биља, издавање дозвола за увоз, производњу и промет средстава за заштиту здравља и заштиту биља, контролу производње биља, сјемена и садног материјала, издавање дозвола за увоз, производњу и промет биља, сјемена и садног материјала, давање стручних савјета, преношење нових знања и практичних вјештина пољопривредним произвођачима, увођење нових технологија и техника производње са циљем техничко-технолошког унапређивања пољопривреде

вредних газдинстава, заштиту животне средине, оспособљавање пољопривредних произвођача за управљање пољопривредним газдинством, учествовање у изради пословних планова, развојних и инвестиционих програма за различите начине управљања (конвенционална, органска, интегрална производња), информисање пољопривредника о мјерама усмјереним за реализацију пољопривредне политике и политике руралног развоја, прикупљање података о појави штетних организама у биљној производњи и давање препорука о начину заштите од биљних штеточина, вођење главне матичне евиденције домаћих животиња, евиденције произвођача квалитетно-приплодне стоке, новонасталих раса и крижанца стоке као и пчела, издавање увјерења о поријеклу и производним особинама квалитетно-приплодне стоке, изради стручних упутстава и методологије рада на спровођењу мјера селекције стоке и пријемни мјера за унапређивање сточарства, учествовање у спровођењу пројеката и програма из области пољопривреде и руралног развоја финансираних од владиних, невладиних и међународних организација и из других извора, пружање стручне помоћи у оквиру мјера за развој сеоских подручја и очување традиционалних вриједности у тим подручјима, учествовање у прикупљању информација за потребе пољопривредног информационог система, система пољопривредно-књиговодства података и других података из области пољопривреде, учествовање у организовању и извођењу стручних скупова, манифестација и конференција, сајмова, изложби и слично, учествовање у постављању и извођењу огледа у области пољопривреде, помоћ у оснивању и раду различитих облика удруживања пољопривредника и пољопривредних задруга, припрему писаних материјала за потребе пољопривредника, оглашавање у медијима и посредством интернета, израду записника на терену за остваривање права на новчане подстицаје, обављање и других послова у оквиру пољопривредно-саветодавне дјелатности, очување генетских ресурса, средстава за исхрану биља, пољопривредно задругарство, функционисање система противградне превентиве, праћење и оцјену свих активности, прехранбену индустрију, индустрију сточне хране и пића, прераду дувана, здравствену заштиту животиња, производа, сировина и отпадака животињског поријекла, сјемена за вјештачко осјеменавање и предмета којима се може пренијети заразна болест, храну за животиње и компоненте за производњу хране за животиње, регистрацију и рад ветеринарских организација, регистрацију фарми животиња и пијаца, безбједност хране, регистрацију и рад објеката за производњу намирница животињског поријекла, регистрацију и рад објеката за производњу хране за животиње, нешкодљиво уклањање лешева и отпадака животињског поријекла и објеката за њихову прераду, производњу и промет лијекова и биолошких средстава за употребу у ветеринарству, вођење регистара и базе података у ветеринарству и издавање ветеринарске документације, праћење, усклађивање и спровођење утврђене политике и смјерница и обезбјеђивање извршавања закона и других прописа у области ветеринарске дјелатности, едукацију ветеринара, унапређивање мјера здравствене заштите животиња, остваривање сарадње са надлежним органима и организацијама Федерације БиХ и БиХ, управљање и газдовање шумама и шумским земљиштем, заштиту шума, вршење општинских, регионалних шумско-развојних и ловних планирања, праћење спровођења планских докумената и вођење њиховог регистра, обезбјеђење информација о стању на тржишту дрвних и осталих шумских производа, утврђивање неопходног минимума шумских дрвних сортимената локалним предузећима за механичку прераду дрвета са подручја са којих ти сортименти потичу, инвентуру и праћење, информациони систем и одржавање базе података, припрему шумарске политике, прописа и стандарда у области шумарства и ловства, дефинисање стратегије развоја и програма у шумарству и ловству, дефинисање финансирања шумарства и ловства и израду приједлога буџета, праћење утрошка средстава посебних намјена за шуме, давање сагласности и мишљења на планове газдовања шумама и ловиштима, контролу извршених радова корисника шума и израду

годишње анализе активности које је предузео корисник шума са оцјеном рада корисника шума и приједлогом мјера у погледу даљег коришћења шуме и шумског земљишта у својини Републике, укључујући и обавезу одржавања, уређивање правних односа на шумама и шумском земљишту у својини Републике, уређивање односа и услова производње, промета и употребе шумског сјемена и шумских садница, шумарску екологију, заштиту шума од елементарних непогода и антропогених утицаја, очување шумског генофонда, међусекторску и међуресорну сарадњу, стручну координацију послова који су у вези са приватним шумама и мјере подршке власницима шума у приватној својини, сарадњу у применијеним истраживањима, спровођењу стандарда и преношењу знања у шумарству, промоцију интересних група у процесу планирања и одрживог газдовања шумским ресурсима свих облика својине, представљање сектора шумарства у односу на окружење, спровођење интегралног управљања водама у складу са законом, организовање управљања водама, доношење планова, програма и стратегија, организовање праћења и спровођење неопходних мјера да би се спријечила дерогација површинских и подземних вода у складу са законом и директивама, прописивање услова водоснабдијевања, прикупљање и пречишћавање комуналних отпадних вода, утврђивање постојања јавног интереса за коришћење јавног водног добра, утврђивање припадности водном добру и одлучивање о статусу поједине врсте водног добра, вођење интегралног информационог система Републике, утврђивање посебне мјере безбједности, расподјелу и координацију коришћења и намјенских утрошача водних накнада на подручју Републике, додјеливање обављања одређених дужности организацији из области вода које су прописане законом или другим прописом, израду законских и подзаконских аката из надлежности Министарства и друге послове у складу са законом.”.

Члан 2.

Члан 39. мијења се и гласи:

“Републичке управне организације су:

- а) Републички секретаријат за законодавство,
- б) Агенција за државну управу,
- в) Агенција за аграрна плаћања,
- г) Агенција за управљање одузетом имовином,
- д) Агенција за безбједност саобраћаја,
- ђ) Републички секретаријат за вјере,
- е) Републички завод за статистику,
- ж) Републички педагошки завод,
- з) Републички завод за стандардизацију и метрологију,
- и) Републички центар за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица,
- ј) Републичка дирекција за промет наоружања и војне опреме,
- к) Републичка дирекција за цивилну ваздушну пловидбу,
- л) Републичка дирекција за обнову и изградњу,
- љ) Републички завод за заштиту културно-историјског и природног наслеђа,
- м) Републички хидрометеоролошки завод,
- н) Архив Републике,
- њ) Републички завод за геолошка истраживања,
- о) Центар за пружање бесплатне правне помоћи и
- п) Завод за образовање одраслих.”.

Члан 3.

Члан 42. брише се.

Члан 4.

Члан 43. брише се.

Члан 5.

Члан 44. брише се.

Члан 6.
Члан 46. брише се.

Члан 7.
Члан 47. брише се.

Члан 8.
Члан 52. мијења се и гласи:
“(1) Републички центар за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица обавља стручне и друге послове који се односе на: прикупљање, обраду, класификацију и архивирање документационе и друге грађе о Одбрабено-отацбинском рату, ратним злочинима, злочинима почињеним против човјечности и вриједности заштићених међународним правом, као и другим догађајима на простору Босне и Херцеговине од 1991. до 1995. године, истраживање кључних догађаја и злочина из историјског, војног, правног и социолошког аспекта, као и из других аспеката значајних за објективно сагледавање ових догађаја, анализу почињених злочина и других релевантних догађаја, њихову обраду, верификацију и вредновање, формирање и развој базе података о догађајима и њиховим посљедицама и о кривичним предметима ратних злочина, припрему статистичких и других података о резултатима истраживања, сарадњу са другим сличним органима, органима правосуђа и организацијама и владиним и невладиним и другим организацијама и појединцима, публикавање резултата истраживања, одлучивање о појединачним захтјевима за увид у документацију, изузимање и коришћење појединих докумената, координацију активности сарадње органа Републике са Међународним судом у Хагу у складу са чланом II тачка 8. Устава БиХ и Статута Трибунала, предлагање Влади аката у вези са истраживањем злочина и сарадњом са Међународним судом у Хагу, пружање помоћи тимовима одбране лица оптужених за почињене ратне злочине, евидентирање, вођење и ажурирање базе података о несталим лицима и њиховим породицама, лоцирање мјеста страдања несталих лица, масовних, појединачних и измјештених гробница на територији БиХ, Републике Хрватске и Републике Србије, достављање података о потенцијалним гробницама надлежним тужилаштвима, вођење евиденције о члановима породица несталих лица који су/нису дали крв за ДНК анализу, праћење ексхумација гробница несталих лица према позиву надлежних органа, успостављање оперативне сарадње са свим институцијама, удружењима и породицама несталих, достављање информација надлежном тужилаштву о евентуално нађеним гробницама несталих лица која нису евидентирана у бази података; сарадња са свим породицама и удружењима несталих лица у Републици Српској и ван ње, организовање и позивање породица несталих лица на идентификације, организовање почасних испраћаја и предаја породицама идентификованих тијела, израда фото-документације мјеста на којем се налази гробница несталих лица и учешће у форензичкој обради пронађених тијела, проналажење свједока и рад са свједоцима; коришћење и одржавање објеката намијењених за обдукцију, смјештај и чување идентификованих и неидентификованих тијела несталих лица, као и вођење евиденције о њима, и друге послове у складу са законом и другим прописима.

(2) Републички центар за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица је у саставу Министарства правде.”

Члан 9.
Члан 60. брише се.

Члан 10.
Члан 61. брише се.

Члан 11.

Овај закон објављује се у “Службеном гласнику Републике Српске”, а ступа на снагу 1. јануара 2013. године.

Број: 01-1897/12
13. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

2577

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВОДАМА

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о водама, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет трећој сједници, одржаној 13. децембра 2012. године, а Вијеће народа 24. децембра 2012. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о водама није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-4102/12
25. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВОДАМА

Члан 1.

У Закону о водама (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 50/06 и 92/09) у члану 4. у ставу 1. подтачка 36. мијења се и гласи:

“36. Јавна установа ‘Воде Српске’ је јавна установа која управља водама, јавним водним добром, као и водним и хидротехничким објектима и системима, ријекама, потоцима, језерима, на начин прописан законом, на територији Републике Српске у складу са одредбама овог закона и других одговарајућих прописа”.

Члан 2.

У члану 5. у ставу 4. ријечи: “Министарство је одговорно” замјењују се ријечима: “Јавна установа ‘Воде Српске’ одговорна је”.

Члан 3.

У члану 6. у ставу 3. ријечи: “је одговорно” замјењују се ријечима: “и Јавна установа ‘Воде Српске’ одговорни су”.

Члан 4.

У члану 7. у ставу 1. ријечи: “Министарство је одговорно” замјењују се ријечима: “Јавна установа ‘Воде Српске’ одговорна је”.

Члан 5.

У члану 10. у ставу 3. ријечи: “управне организације” замјењују се ријечима: “јавна установа”.

Послије става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

“(4) Дијелови јавног водног добра: водни и хидротехнички објекти, ријеке, потоци, језера јесу објекти којима се управља спровођењем посебних мјера безбједности од организације која на територији Републике Српске интегрално управља водама.”

Члан 6.

У члану 16. у ставу 4. ријечи: “управљају републичке агенције за воде и јавна предузећа” замјењују се ријечима: “управља Јавна установа ‘Воде Српске’”, а ријеч: “брину” замјењује се ријечју: “брине”.

Члан 7.

У члану 17. у ставу 1. ријечи: “Републичке агенције за воде” замјењују се ријечима: “Јавне установе ‘Воде Српске’”, а ријеч: “јавних” замјењује се ријечју: “јавна”.

У ставу 3. ријечи: “Агенција за воде и републичко јавно предузеће” замјењују се ријечима: “Јавна установа ‘Воде Српске’, а ријечи: “Агенција за воде” замјењују се ријечима: “Јавна установа ‘Воде Српске’”.

Члан 8.

У члану 20. у ставу 6. ријечи: “Агенције за воде и јавна предузећа нису одговорне” замјењују се ријечима: “Јавна установа ‘Воде Српске’ није одговорна”.

Члан 9.

У члану 24. ријечи: “задужене су агенције за воде за обласне ријечне сливове ријеке Саве и ријеке Требишњице” замјењују се ријечима: “задужена је Јавна установа ‘Воде Српске’”.

Члан 10.

У члану 26. у ставу 4. ријечи: “републичкој Агенцији за воде” замјењују се ријечима: “Јавној установи ‘Воде Српске’”.

Члан 11.

У члану 28. ријечи: “Агенција за воде”, као и у цијелом тексту Закона, замјењују се ријечима: “Јавна установа ‘Воде Српске’”.

Члан 12.

У називу члана 30. и у ставу 2. овог члана ријечи: “Агенције за воде” и даље у називима чланова, као и у цијелом тексту Закона, замјењују се ријечима: “Јавне установе ‘Воде Српске’”, у одговарајућем падежу.

Члан 13.

У члану 33. у ставу 1. ријечи: “израђују агенције за воде и подносе” замјењују се ријечима: “израђује Јавна установа ‘Воде Српске’ и подноси”.

У ставу 5. ријечи: “надлежне Агенције за воде” замјењују се ријечима: “Јавне установе ‘Воде Српске’”.

Члан 14.

У члану 64. у ст. 1. и 2. ријечи: “Агенцију за воде” и даље у цијелом тексту Закона замјењују се ријечима: “Јавну установу ‘Воде Српске’”.

У ставу 3. ријечи: “мјесно надлежну Агенцију за воде” замјењују се ријечима: “Јавну установу ‘Воде Српске’”, а у ст. 4. и 5. ријеч: “Агенција” и даље у цијелом тексту Закона замјењују се ријечима: “Јавна установа ‘Воде Српске’”, у одговарајућем падежу.

Члан 15.

У члану 79. у ставу 2. ријечи: “ентитетских агенција” замјењују се ријечима: “Јавне установе ‘Воде Српске’”.

Члан 16.

Члан 96. мијења се и гласи:

“(1) План заштите од штетног дејства вода припрема Јавна установа ‘Воде Српске’, на основу података из члана 95. овог закона и доставља Министарству на мишљење.

(2) Након прибављеног мишљења Министарства, Јавна установа ‘Воде Српске’ доставља план заштите од штетног дејства вода Влади на усвајање.”.

Члан 17.

У члану 99. став 3. мијења се и гласи:

“(3) Влада на приједлог Министарства доноси уредбу о врстама и садржају планова из става 1. овог члана.”.

Члан 18.

У члану 100. у ставу 2. ријечи: “Агенција надлежна за обласни ријечни слив” замјењују се ријечима: “Јавна установа ‘Воде Српске’”.

Члан 19.

У члану 114. у ставу 4. ријечи: “Агенцији за воде која је мјесно надлежна на њеном подручју” замјењују се ријечима: “Јавној установи ‘Воде Српске’”.

Члан 20.

У члану 117. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Јавна установа ‘Воде Српске’ обавезна је да организује, успостави и управља Информационим системом за обласне ријечне сливове Републике Српске.”.

Члан 21.

У члану 118. ријечи: “мјесној надлежној агенцији за воде” замјењују се ријечима: “Јавној установи ‘Воде Српске’”.

Члан 22.

У члану 125. у ставу 3. ријечи: “надлежне Агенције за воде” замјењују се ријечима: “Јавне установе ‘Воде Српске’”.

Члан 23.

У поглављу “Х - ОРГАНИЗАЦИЈА УПРАВЉАЊА ВОДАМА” назив одјелка “1. Агенције за воде”, назив члана “Организација агенција за воде” и члан 176. мијењају се и гласе:

“1. Јавна установа ‘Воде Српске’

Организација Јавне установе ‘Воде Српске’

Члан 176.

(1) За послове који су прописани овим законом и подзаконским прописима донесеним на основу њега, оснива се Јавна установа ‘Воде Српске’, као организација која интегрално управља водама у складу са овим законом.

(2) Сједиште Јавне установе ‘Воде Српске’ је у Бијелини.

(3) Територија на којој Јавна установа ‘Воде Српске’ обавља послове у складу са овим законом и другим одговарајућим прописима јесте територија Републике Српске.

(4) У циљу обезбјеђења ефикасног извршења задатака и промовисања принципа приближавања кориснику, Јавна установа ‘Воде Српске’ посебним актом оснива сектор за Обласни ријечни слив Требишњице у Требињу и подручне канцеларије за подслив ријеке Уне (Сана), у Приједору, за подслив ријеке Врбас у Бањој Луци, за подслив ријеке Босне у Добоју и за подслив ријеке Дрине у Вишеграду и Зворнику.”.

Члан 24.

У члану 178. у ставу 1. ријечи: “Агенција за воде, на подручју” замјењују се ријечима: “Јавна установа ‘Воде Српске’ на територији Републике Српске”, а у тачки к) ријечи: “Републике Српске и” бришу се.

У тачки к) последије ријечи: “члана” додају се запета и нове т. л) и љ), које гласе:

“л) прати наплату водних накнада и предузима радње за њихов обрачун и прикупљање у складу са важећим прописима и

љ) одбрану од поплава, уређење ријечних корита и обала, управљање водним објектима и системима од интереса за Републику Српску, те врши друге сличне послове који су прописани овим законом”.

У ставу 3. ријечи: “надлежна Агенција” замјењују се ријечима: “Јавна установа ‘Воде Српске’”.

Члан 25.

Назив члана и члан 179. бришу се.

Члан 26.

Назив члана и члан 180. бришу се.

Члан 27.

Назив члана и члан 182. мијењају се и гласе:

“Планови које припрема Јавна установа ‘Воде Српске’

Члан 182.

Јавна установа ‘Воде Српске’ припрема годишњи план рада, финансијски план, извјештај о раду за претходну годину, финансијски извјештај и дугорочне и средњорочне планове.”.

Члан 28.

Назив члана и члан 183. бришу се.

Члан 29.

У члану 184. у ставу 2. ријечи: “одредиће се посебним подзаконским актом који доноси Министарство” замјењују се ријечима: “прописује се актом који доноси Јавна установа ‘Воде Српске’.

Члан 30.

Послије члана 186. назив одјељка “3. Јавна предузећа у области вода” брише се, а назив члана 187. и члан 187. мијењају се и гласе:

“Послови и дјелатности од општег интереса

Члан 187.

Послови и дјелатности од општег интереса су: припрема и спровођење одбране од поплава, уређење ријечних корита и обала, управљање водним објектима и системима од интереса за Републику Српску, процјена и управљање ризиком од поплава, као и други послови који су прописани овим законом.”.

Члан 31.

У члану 202. у ставу 2. последије ријечи: “Министарству” додају се запета и ријечи: “Јавној установи ‘Воде Српске’”.

Члан 32.

У члану 207. у ставу 3. ријечи: “мјесно надлежне Агенције” замјењују се ријечима: “Јавне установе ‘Воде Српске’”.

Члан 33.

Назив члана 208. мијења се гласи:

“Сарадња са Јавном установом ‘Воде Српске’”.

У ставу 1. ријечи: “Надлежна Агенција за воде” замјењују се ријечима: “Јавна установа ‘Воде Српске’”.

Члан 34.

Назив члана и члан 209. бришу се.

Члан 35.

Назив члана и члан 216. мијењају се и гласе:

“Почетак рада Јавне установе ‘Воде Српске’

Члан 216.

Влада ће у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети одлуку о оснивању и почетку рада Јавне установе ‘Воде Српске’, у складу са законом којим се уређује систем јавних служби у Републици Српској.”.

Члан 36.

Назив члана и члан 217. бришу се.

Члан 37.

Назив члана и члан 218. бришу се.

Члан 38.

Назив члана и члан 219. мијењају се и гласе:

“Статус запослених

Члан 219.

(1) Статус државних службеника и намјештеника који су на дан ступања на снагу овог закона запослени у Агенцији за воде обласног ријечног слива Саве и Агенцији за воде обласног ријечног слива Требишњице биће ријешен на основу прописа којим се уређује радно-правни статус државних службеника и намјештеника у републичким органима управе.

(2) Раднике предузећа из области вода са већинским или 100% државним капиталом, који раде на објектима Републике Српске (црпне станице, насипи, уставе и слично), а којима управља Јавна установа ‘Воде Српске’, предузеће Јавна установа ‘Воде Српске’, у складу са прописима о раду.”.

Члан 39.

У члану 221. ријечи: “Агенције за воде успостављају” замјењују се ријечима: “Јавна установа ‘Воде Српске’ успоставља.”

Члан 40.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-1919/12
13. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

2578

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНИ ЗАКОНА О ЗАНАТСКО-ПРЕДУЗЕТНИЧКОЈ ДЈЕЛАТНОСТИ**

Проглашавам Закон о измјени Закона о занатско-предузетничкој дјелатности, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет трећој сједници, одржаној 13. децембра 2012. године, а Вијеће народа 24. децембра 2012. године констатовало да усвојеним Законом о измјени Закона о занатско-предузетничкој дјелатности није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-4103/12
25. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНИ ЗАКОНА О ЗАНАТСКО-ПРЕДУЗЕТНИЧКОЈ ДЈЕЛАТНОСТИ**

Члан 1.

У Закону о занатско-предузетничкој дјелатности (“Службени гласник Републике Српске”, број 117/11) у члану 57. у ставу 1. ријечи: “у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона” замјењују се ријечима: “до 31. децембра 2013. године”.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-1920/12
13. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

2579

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ГАСУ**

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о гасу, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет трећој сједници, одржаној 13. децембра 2012. године, а Вијеће народа 24. децембра 2012. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о гасу није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-4109/12
25. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ГАСУ****Члан 1.**

У Закону о гасу ("Службени гласник Републике Српске", број 86/07) у члану 1. у ставу 1. ријечи: "производње, транспорта, дистрибуције, снабдијевања и складиштења" замјењују се ријечима: "из сектора".

У ставу 3. и у цијелом тексту Закона ријеч: "мрежу" замјењује се ријечју: "систем" у одговарајућем падежу.

Члан 2.

У члану 2. у ставу 1. ријеч: "производња" брише се, а после ријечи: "гасом" додају се ријечи: "као и управљање системима".

Члан 3.

Члан 3. мијења се и гласи:

"Изрази који се употребљавају у овом закону имају следеће значење:

а) енергетски субјект за природни гас је правно лице или предузетник који у сектору природног гаса обавља једну од следећих дјелатности: транспорт, дистрибуцију, снабдијевање, трговину или складиштење природног гаса, укључујући ТПГ и управљање системима, које је одговорно за комерцијалне, техничке и/или задатке одржавања који се односе на те дјелатности, али не укључује крајње купце,

б) транспорт гаса је транспорт природног гаса кроз цјевоводни систем под високим притиском, осим дијела цјевовода који се примарно користи за дистрибуцију да би се испоручио купцима природног гаса, али не укључује снабдијевање,

в) оператер транспортног система је правно лице или предузетник који обавља дјелатност управљања транспортним системом на територији Републике Српске, одговорно је за развој и интерконекције и за осигурање дугорочне способности система да одговоре потребама за транспортом гаса на територији Републике Српске,

г) транспортер је правно лице или предузетник који обавља дјелатност транспорта, које је одговорно за рад, одржавање и, у сарадњи са оператером транспортног система, развој транспортног система на одређеном подручју,

д) дистрибуција гаса је транспорт природног гаса кроз локалне или регионалне цјевоводне системе ради испоруке купцима, али не укључује снабдијевање,

ђ) оператер дистрибутивног система је правно лице или предузетник који обавља дјелатност дистрибуције, које је одговорно за рад, одржавање и, ако је неопходно, развој дистрибутивног система на одређеном подручју и евентуалних њених интерконекција са другим системима и за осигурање дугорочне способности система да одговори потребама за дистрибуцијом гаса,

е) снабдијевање је набавка, продаја и трговина природног гаса и ТПГ купцима,

ж) снабдјевач је правно лице или предузетник који обавља дјелатност снабдијевања,

з) трговина је куповина ради даље продаје и продаја природног гаса на слободном тржишту енергетским субјектима и квалификованим купцима,

и) складиште је постројење које се користи за складиштење природног гаса, које је у власништву или којим управља енергетски субјект, који укључује и дио постројења за ТПГ, али који не обухвата постројења која се користе за производњу или која користе искључиво оператери транспортних система за обављање своје дјелатности,

ј) оператер складишта је правно лице или предузетник који обавља дјелатност складиштења и које је одговорно за рад складишта,

к) систем је транспортна или дистрибутивна мрежа, ТПГ објекат или складиште, чији је власник или којим управља енергетски субјект у складу са овим законом, укључујући количину гаса у гасоводу и постројења за пружање помоћних услуга и услуге повезаних предузећа које су неопходне за обезбјеђење приступа транспортним и дистрибутивним мрежама и ТПГ-у,

л) помоћне услуге су услуге које су неопходне за приступ систему и складишту и услуге неопходне за рад система, укључујући постројења за балансирање, оптерећење и мијешање, али које не обухвата постројења која су резервисана искључиво за оператере транспортних система који обављају своје дјелатности,

љ) количина гаса у гасоводу - line pack је складиштење гаса компресијом у транспортним и дистрибутивним системима, али које не обухвата објекте које користе искључиво оператери транспортног система који обављају своје дјелатности,

м) интерконективни систем означава међусобно повезане системе,

н) интерконектор је транспортни гасовод који се укршта или прелази преко границе између држава са искључивим циљем да повеже националне транспортне системе тих држава,

њ) међусобно повезани системи је низ система који су повезани једни са другим,

о) директни гасовод је гасовод квалификованог купца природног гаса, који је прикључен на систем, нема улогу система коју користе трећа лица и, сходно својој природи, није предмет надлежности Регулаторне комисије, али у случају прикључења трећег лица мијења своју правну природу и постаје систем,

п) интегрисани енергетски субјект је вертикално или хоризонтално интегрисан енергетски субјект,

р) вертикално интегрисан енергетски субјект је енергетски субјект који обавља дјелатности у вези са природним гасом или представља повезана привредна друштва (група), у којем исто лице или више њих има право да директно или индиректно управља и у којем енергетски субјект или група предузећа обављају бар једну од дјелатности транспорта, дистрибуције или складиштења и бар једну од дјелатности производње или снабдијевања природним гасом,

с) хоризонтално интегрисан енергетски субјект је енергетски субјект који обавља најмање једну дјелатност производње, транспорта, дистрибуције, складиштења, снабдијевања и трговине природним гасом и неку активност која није у вези са сектором гаса,

т) корисник система је правно лице или предузетник који снабдијева систем или систем снабдијева њих,

ђ) купац означава купаца на велико или крајњег купаца или енергетски субјект који купује природни гас,

у) тарифни купац је купац природног гаса који купује природни гас за потрошњу у свом домаћинству,

ф) остали купци су купци који купују природни гас који није намијењен за коришћење у њиховом властитом домаћинству,

х) крајњи купац је купац који купује природни гас за властиту употребу,

ц) квалификовани купац је крајњи купац који је стекао право да природни гас купује по свом избору, у складу са прописима којима се уређује тржиште природног гаса,

ч) купци на велико су правно лице или предузетник који није оператер дистрибутивног система, а купују природни гас ради даљег промета унутар или изван система у којем се налази,

џ) план развоја за изградњу и реконструкцију система је планирање снабдијевања транспортних, дистрибутивних и складишних капацитета од стране енергетског субјекта

на дугорочном основу ради задовољења потражње система за природним гасом, диверзификације извора и обезбјеђења снабдијевања за купце,

ш) сигурно снабдијевање је снабдијевање природним гасом тако да се њиме обезбједе неопходне количине природног гаса и технички услови функционисања система и

аа) нова инфраструктура је систем који није завршен до ступања на снагу овог закона.”

Члан 4.

У члану 4. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Регулаторна комисија из става 1. овог члана има сљедеће надлежности:

а) утврђује методологије за обрачун трошкова: транспорта и управљања системом за транспорт, дистрибуције и управљања системом за дистрибуцију, складиштења и управљања системом за складиштење и снабдијевања тарифних купаца природним гасом,

б) утврђује методологију за обрачун трошкова прикључења на транспортни и дистрибутивни систем и складиште природног гаса,

в) доноси тарифни систем за обрачун цијене за приступ и коришћење система за транспорт, дистрибуцију и складиштење природног гаса и тарифни систем за обрачун цијене природног гаса за снабдијевање тарифних купаца,

г) утврђује критеријуме и прописује услове и рјешава у поступку за издавање, продужење, измјену и допуна, пренос, поништење и одузимање дозволе за обављање дјелатности и води регистар издатих и привремено одузетих дозвола за обављање дјелатности у сектору природног гаса,

д) рјешава у другом степену по жалби на рјешење оператора транспортног, дистрибутивног или складишног система у поступку давања одобрења за приступ и коришћење транспортног или дистрибутивног система или складишта, као и у поступку давања одобрења за прикључење на транспортни или дистрибутивни систем или складиште природног гаса,

ђ) даје сагласност на правила рада оператора транспортног, дистрибутивног и складишног система и на опште услове снабдијевања купаца природним гасом,

е) даје сагласност енергетским субјектима на цијене услуга и цијене снабдијевања природним гасом, у складу са Законом и

ж) обавља и друге послове у складу са Законом.”

Члан 5.

У члану 5. у ставу 1. у тачки г) послјије ријечи: “приступ” ријеч: “и” брише се и додаје се запета, а ријечи: “мрежа у сектору природног гаса” замјењују се ријечима: “и прикључење на транспортни или дистрибутивни систем или складиште природног гаса”.

У ставу 1. тачка д) мијења се и гласи:

“д) надзор над примјеном правила рада оператора система, посебно у погледу приступа и коришћења система, рјешавања питања загушења система, времена потребног операторима система за извођење спајања и поправки, објављивања информација у вези са интерконективним водовима, коришћења система и додјели капацитета.”

У ставу 1. у тачки љ) послјије ријечи: “транспортног” ријеч: “односно” брише се, а послјије ријечи: “дистрибутивног” додају се ријечи: “односно складишног”, а ријечи: “дистрибутивном мрежом” замјењују се ријечима: “дистрибутивним или складишним системом”.

У ставу 1. у тачки е) тачка се замјењује запетом и додају се нове т. ж) и з), које гласе:

“ж) објављује годишње извјештаје о регулаторним активностима и

з) надзор над правилима за управљање и распоједу капацитета интерконекције заједно са регулаторним тијелом или тијелима држава са којима постоји интерконекција”.

Члан 6.

У члану 8. послјије става 2. додаје се нови став 2а, који гласи:

“(2а) Дозволу за обављање дјелатности обавезни су да посједују енергетски субјекти који у сектору природног гаса обављају једну од сљедећих дјелатности:

а) управљање системом за транспорт природног гаса,

б) транспорт природног гаса,

в) дистрибуција и управљање системом за дистрибуцију природног гаса,

г) складиштење и управљање системом за складиштење природног гаса,

д) снабдијевање тарифних купаца природним гасом и

ђ) трговина и снабдијевање природним гасом.”

Члан 7.

У члану 9. у ставу 2. ријечи: “од пет” замјењују се ријечима: “до десет”.

У ставу 3. ријечи: “за исти период” бришу се.

Члан 8.

Члан 14. мијења се и гласи:

“Регулаторна комисија прописује критеријуме и услове за издавање дозволе, поступак издавања, продужења, измјена и допуна, преноса и поништавања дозвола, поступак привременог одузимања дозволе и садржај регистра о издатим и привремено одузетим дозволама.”

Члан 9.

У члану 15. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Стручна оспособљеност за обављање послова пројектовања гасних инсталација, ревизије пројектне документације, надзора при изградњи гасних инсталација, техничког руковођења гасоводним системима, руковања и одржавања гасних уређаја, постројења и инсталација доказује се положеним стручним испитом из области гасне технике.”

Члан 10.

У члану 17. на почетку става 1. додаје се број један у обостраној загради, а у ставу 1. послјије ријечи: “гаса” брише се ријеч: “или” и додаје се запета, а послјије ријечи: “објеката” додају се ријечи: “као и измјена којима се омогућава развој нових извора снабдијевања природним гасом”.

Послјије става 1. додају се нови ст. 2, 3, 4. и 5, који гласе:

“(2) Регулаторна комисија доноси рјешење о изузећу инфраструктуре из става 1. овог члана и о томе обавјештава министарство надлежно за област енергетике.

(3) Приликом одлучивања о изузећу, Регулаторна комисија дужна је узети у обзир:

а) недискриминаторски приступ интерконектору,

б) повећање капацитета,

в) утицај на тржишну конкуренцију и ефикасно функционисање тржишта гаса,

г) разлоге за одређивање периода трајања изузећа и

д) допринос инфраструктуре разноврсности снабдијевања природним гасом.

(4) У случају интерконективног вода, акт о изузећу може се донијети након извршених консултација са релевантним тијелима држава на које та инфраструктура има утицаја.

(5) Рјешење о изузећу са детаљним образложењем разлога из става 3. овог члана објављује се у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Члан 11.

У члану 18. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Дјелатности у сектору природног гаса из члана 8. став 2а. т. а) до д) Закона су дјелатности од општег интереса и обављају се као обавеза пружања јавне услуге у складу са законом и дозволом за обављање дјелатности и сматрају се регулисаним дјелатностима.”.

Члан 12.

У члану 19. последије ријечи: “Трговина” додају се ријечи: “и снабдијевање квалификованих купаца”, а ријечи: “је дјелатност која се обавља” замјењују се ријечима: “су дјелатности које се обављају”.

Члан 13.

Назив главе VI и чл. 21. и 22. мијењају се и гласе:

“VI - УПРАВЉАЊЕ ТРАНСПОРТНИМ СИСТЕМОМ И ТРАНСПОРТ ПРИРОДНОГ ГАСА

Члан 21.

(1) Дјелатност управљања транспортним системом за природни гас у Републици Српској обавља оператер транспортног система.

(2) Влада доноси одлуку којом одређује оператера транспортног система.

(3) Оператер транспортног система одговоран је за:

а) управљање и развијање транспортних система на економским принципима и у складу са прописима и стандардима,

б) сигурно, поуздано и ефикасно управљање транспортним системом природног гаса од улаза у транспортни систем до мјеста гдје се врши испорука гаса субјекту чији је објекат или дистрибутивни систем прикључен на транспортни систем,

в) обезбјеђење приступа, прикључења и коришћења транспортног система свим трећим лицима под једнаким и јавно објављеним условима, на принципу недискриминације и чувања пословне тајне корисника система,

г) доступност података транспортних система да би се обезбиједило ефикасно и безбједно функционисање међусобно повезаних система,

д) пружање информација које су потребне за ефикасан приступ систему, корисницима транспортног система и

ђ) успостављање ефикасног система евидентирања транспортних количина гаса на свим улазима и излазима из система и извршавање других обавеза дефинисаних условима из дозволе за обављање дјелатности.

(4) Дјелатност транспорта природног гаса обавља транспортер.

(5) Транспортер природног гаса одговоран је за:

а) одржавање транспортних система на економским принципима и у складу са прописима и стандардима,

б) сигуран, поуздан и ефикасан рад и функционисање транспортног система од улаза у транспортни систем до мјеста гдје се врши испорука гаса субјекту чији је објекат или дистрибутивни систем прикључен на транспортни систем,

в) прикључење, приступ и коришћење транспортног система, уз сагласност оператера транспортног система, трећих лица под једнаким и јавно објављеним условима, на принципу недискриминације и чувања пословне тајне корисника система и

г) спровођење и континуирано надзирање усвојених мјера заштите на раду, заштите од пожара, експлозије, заштите животне средине у складу са прописима и стандардима из ових области и друге обавезе дефинисане условима дозволе за обављање дјелатности.

Члан 22.

(1) Оператер транспортног система, по претходно прибављеној сагласности Регулаторне комисије, доноси правила рада транспортног система за природни гас, која обавезно садрже:

а) приступ и коришћење транспортног система,

б) развој транспортног система, повезивање транспортних система, правила о прикључењу на транспортни систем,

в) безбједно функционисање, управљање и одржавање транспортног система и начин рјешавања спорова у случају загушења транспортних капацитета,

г) начин поступања у случају редовног и ванредног одржавања система,

д) услове обуставе, ограничења и прекида испоруке природног гаса у случају хаварија и опште несташице гаса,

ђ) начин пружања помоћних услуга,

е) последице неуредног извршавања или неизвршавања уговорних обавеза од купца и

ж) функционалне захтјеве и класу тачности мјерних уређаја и начин мјерења природног гаса.

(2) Правила рада транспортног система из става 1. овог члана примјењују се на основу јавно и унапријед објављених тарифа за приступ и коришћење транспортног система и на принципу недискриминације, једнаког положаја корисника транспортног система и чувања пословне тајне корисника транспортног система.

(3) Правила рада транспортног система из става 1. овог члана објављују се у ‘Службеном гласнику Републике Српске’.”.

Члан 14.

Члан 24. мијења се и гласи:

“(1) У случају када је управљање транспортним системом природног гаса дјелатност интегрисаног енергетског субјекта, оператер транспортног система дужан је да правно, функционално и рачуноводствено раздвоји дјелатности управљања системом за транспорт природног гаса од дјелатности снабдијевања и изврши рачуноводствено раздвајање од осталих дјелатности које обавља, при чему не може да покрива губитке за дјелатности које се обављају у оквиру интегрисаног енергетског субјекта.

(2) Независност оператера транспортног система обезбјеђује се тако што:

а) лицима која су одговорна за управљање оператером транспортног система није дозвољено да буду именована за члана органа управљања интегрисаног привредног друштва за природни гас надлежног, директно или индиректно, за свакодневни рад дистрибуције и снабдијевања природним гасом,

б) лица одговорна за управљање оператером транспортног система морају имати ефикасне механизме и овлашћења за доношење одлука независно од интегрисаног привредног друштва,

в) самостално одлучивање, независно од интегрисаног енергетског субјекта, у погледу средстава која су неопходна за рад, одржавање или развој система којим управља у складу са одобреним финансијским планом, што не искључује право матичног друштва да одобрава годишње финансијске планове и одређује границе његове задужености и

г) доношење програма усклађености, којим се прописују мјере ради осигурања непристрасног управљања, укључујући и посебне обавезе запослених у том циљу, те спровођење надзора над примјеном прописаних мјера.

(3) Оператер транспортног система је дужан сваке године до 31. марта доставити Регулаторној комисији годишњи извјештај о спровођењу програма из става 2. тачка г) овог члана, израђен од стране лица које је одговорно за надзирање програма усклађености.

(4) Оператер транспортног система ће на својој интернет страници или на други начин објавити програм мјера и извјештај о спровођењу програма мјера.

(5) У случају када је транспорт природног гаса дјелатност интегрисаног енергетског субјекта, транспортер природног гаса дужан је да рачуноводствено раздвоји дјелат-

ност транспорта природног гаса од осталих дјелатности и не може да покрива губитке за дјелатности које се обављају у оквиру интегрисаног енергетског субјекта.”.

Члан 15.

У члану 28. у ставу 1. ријечи: “транспортне мреже” замјењују се ријечју: “складишта”.

Члан 16.

У члану 31. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Оператер дистрибутивног система, по претходно прибављеној сагласности Регулаторне комисије, доноси правила рада дистрибутивног система за природни гас, која обавезно садрже:

а) правила о пројектовању, градњи, раду и одржавању дистрибутивног система,

б) права и обавезе оператера дистрибутивног система и корисника система,

в) правила о приступу треће стране дистрибутивном систему (предаја и преузимање гаса, потребне количине, утврђивање и расподјела количина, границе уравнотежења, комуницирање и обавјештавање),

г) правила о прикључењу и поновном прикључењу на дистрибутивни систем за природни гас,

д) начин рјешавања спорова у случају загушења дистрибутивних капацитета,

ђ) начин поступања у случајевима редовног и ванредног одржавања система,

е) услове обуставе, ограничења и прекида испоруке природног гаса у случају непредвиђених околности и хаварија,

ж) услове обуставе, ограничења и прекида испоруке природног гаса у случају недозвољених радњи и пропуста корисника,

з) начин пружања помоћних услуга,

и) последице неуредног извршавања или неизвршавања уговорних обавеза купаца,

ј) функционалне захтјеве и класу тачности мјерних уређаја, начин мјерења природног гаса, одржавање, баждарење и поступке у случају оштећења пломбе и/или мјерног мјеста,

к) очитавање мјерног мјеста, корекцију обрачуна због грешке у мјерењу и поступке у случају немогућности приступа мјерном мјесту ради очитавања, корекције обрачуна потрошње због грешке у мјерењу и обрачуну неовлашћене потрошње и

л) начин закључивања уговора између оператера дистрибутивног система и корисника и начин рјешавања спорова.”.

Члан 17.

Члан 33. мијења се и гласи:

“(1) У случају када је дистрибуција природног гаса дјелатност интегрисаног енергетског субјекта, оператер дистрибутивног система дужан је да правно, функционално и рачуноводствено раздвоји дјелатности дистрибуције природног гаса од дјелатности снабдијевања и да их рачуноводствено раздвоји од осталих дјелатности које обавља, при чему не може да покрива губитке у вршењу различитих дјелатности које се обављају у оквиру енергетског субјекта.

(2) На независност оператера дистрибутивног система сходно се примјењују мјере из члана 24. ст. 2, 3. и 4. овог закона.

(3) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана неће се примјењивати за интегрисане енергетске субјекте за природни гас која опслужују мање од 100.000 прикључених купаца.”.

Члан 18.

Члан 36. мијења се и гласи:

“(1) Управљање транспортним, дистрибутивним и складишним системом за природни гас може обављати један оператер, као комбиновани оператер система.

(2) Комбиновани оператер система из става 1. овог члана дужан је да дјелатности управљања транспортним, дистрибутивним и складишним системом обавља у складу са одредбама овог закона које се односе на оператера транспортног, дистрибутивног и складишног система, укључујући обавезу, правног, функционалног и рачуноводственог раздвајања дјелатности, као и функционалне независности од других дјелатности које нису повезане са транспортом, дистрибуцијом и складиштењем природног гаса.

(3) На независност комбинованог оператера система сходно се примјењују мјере из члана 24. ст. 2, 3. и 4. овог закона.”.

Члан 19.

Послије члана 36. додаје се нова глава “IXа - РАЧУНОВОДСТВЕНО РАЗДВАЈАЊЕ ДЈЕЛАТНОСТИ” и чл. 36а. и 36б, који гласе:

“Члан 36а.

(1) Енергетски субјекти за природни гас дужни су издати, дати на ревизију и објавити финансијске извјештаје у складу са законом којим се уређују рачуноводство и ревизија и овим законом.

(2) Финансијски извјештаји обавезно садрже све податке о трансакцијама с повезаним енергетским субјектима.

(3) Енергетски субјекти, осим обавезе припреме и презентације финансијских извјештаја у складу са законом којим се уређује рачуноводство и ревизија, обавезни су да податке из тих извјештаја учине доступним јавности у сједишту енергетског субјекта.

(4) Енергетски субјекти за природни гас дужни су у својим пословним књигама, по правилима управљачког рачуноводства, водити засебне рачуне за дјелатност транспорта природног гаса, дистрибуције природног гаса, складиштења природног гаса и да сачине одговарајуће интерне билансе на годишњем нивоу за сваку дјелатност појединачно, а у циљу избегавања дискриминације корисника гасног система, међусобног покривања губитака, тржишних дјелатности и нарушавања тржишне конкуренције.

(5) Ревизор финансијског извјештаја треба да изврши, осим ревизије у складу са законом којим се уређују рачуноводство и ревизија, и контролу поштовања начела избегавања дискриминације корисника гасног система и међусобног покривања губитака регулисаних и тржишних дјелатности у сектору природног гаса.

(6) Енергетски субјекти за природни гас дужни су у својим пословним књигама, по правилима управљачког рачуноводства, одвојено водити податке који се односе на дјелатност снабдијевања квалификованих купаца и дјелатност снабдијевања тарифних купаца.

(7) У оквиру правила управљачког рачуноводства, енергетски субјекти за гас дужни су утврдити правила за распоређивање имовине, обавеза, прихода, трошкова, амортизације и других трошкова које се односе на дјелатности транспорта, дистрибуције и складиштења природног гаса, те остале дјелатности у сектору природног гаса.

Члан 36б.

Енергетски субјект за природни гас дужан је омогућити Регулаторној комисији приступ пословним књигама, што укључује право Регулаторне комисије да захтијева сва потребна обавјештења, те достављање потребних података, непосредан увид у пословне књиге, књиговодствене исправе, финансијске извјештаје и другу документацију енергетског субјекта и предузимање других радњи потребних за обављање послова из надлежности Регулаторне комисије.”.

Члан 20.

Члан 37. мијења се и гласи:

“(1) Снабдјевач је дужан да набави потребне количине природног гаса за купце који се снабдијевају по регулисаним условима.

(2) Снабдјевач је дужан да гарантује сигурност испоруке уговорених количина природног гаса, те закуп транспортних и дистрибутивних капацитета и приступ и коришћење система природног гаса тарифним купцима природног гаса.”.

Члан 21.

Члан 40. мијења се и гласи:

“(1) Цијене природног гаса за снабдијевање тарифних купаца су регулисане и јавне.

(2) Сагласност на цијену природног гаса из става 1. овог члана, на захтјев снабдјевача, даје Регулаторна комисија, у складу са тарифном методологијом у систему транспорта, дистрибуције, складиштења и снабдијевања природним гасом.

(3) У случају неусклађености захтјева снабдјевача тарифних купаца за давање сагласности на цијене са тарифном методологијом у систему транспорта, дистрибуције, складиштења и снабдијевања природним гасом, Регулаторна комисија може извршити неопходна усклађивања и утврдити цијене из става 1. овог члана.

(4) Акт о одређивању цијене из става 2. овог члана објављује се у ‘Службеном гласнику Републике Српске’.”.

Члан 22.

У члану 41. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Општим условима снабдијевања природним гасом из става 1. овог члана утврђују се:

а) права и обавезе снабдјевача, права и обавезе купаца природног гаса, квалитет природног гаса, начин мјерења, читања, обрачуна и наплате утрошених количина природног гаса,

б) посљедице у случајевима неуредног извршавања или неизвршавања уговорних обавеза купца,

в) услови и начин под којима може бити обустављена и ограничена испорука природног гаса купцу,

г) начин информисања купаца у случају обуставе и ограничења у испоруци природног гаса,

д) услови и начин обрачуна и исплате штете проузроковане неоснованом обуставом испоруке, испоруке природног гаса смањеног квалитета или ограничењем испоруке,

ђ) у случају опште несташице природног гаса, услови, начин, мјере и редослијед ограничења испоруке,

е) неовлашћена потрошња и

ж) закључивање уговора о снабдијевању природним гасом.”.

Члан 23.

Члан 43. мијења се и гласи:

“(1) Оператер транспортног или дистрибутивног система или складишта дужан је да омогући приступ треће стране систему сваком лицу које захтијева приступ систему, на принципу јавности и недискриминације и чувања пословне тајне корисника, а складу са техничким могућностима и у зависности од степена оптерећености транспортне или дистрибутивне мреже или складишта.

(2) Цијене приступа, коришћења и управљања система су регулисане и јавне.

(3) Сагласност на цијене приступа и коришћења система из става 2. овог члана, на захтјев оператера транспортног или дистрибутивног система, односно оператера складишта или транспортера, даје Регулаторна комисија, у складу са тарифном методологијом у систему транспорта, дистрибуције, складиштења и снабдијевања природним гасом.

(4) У случају неусклађености захтјева енергетског субјекта из става 3. овог члана за давање сагласности на цијене са тарифном методологијом у систему транспорта, дистрибуције, складиштења и снабдијевања природним гасом, Регулаторна комисија може извршити неопходна усклађивања и утврдити цијене из става 2. овог члана.

(5) Акт о одређивању цијене приступа и коришћења система из става 3. овог члана објављује се у ‘Службеном гласнику Републике Српске’.”.

Члан 24.

У члану 48. ст. 2. и 5. бришу се.

Ст. 3. и 4. мијењају се и гласе:

“(3) Сви купци природног гаса су квалификовани купци, осим купаца из категорије домаћинства, који су тарифни купци и природни гас купују према регулисаним цијенама.

(4) Тарифни купци природног гаса из става 3. овог члана стижу статус квалификованог купца почев од 1. јануара 2015. године.”.

Члан 25.

У члану 52. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Рјешење о одобрењу за извођење радова из става 1. овог члана прибавља се у складу са одредбама закона којим се уређује цјевоводни транспорт гасовитих и течних угљоводоника и дистрибуција гасовитих угљоводоника.”.

Став 3. брише се.

Члан 26.

У члану 54. у ставу 1. послје ријечи: “закона” додају се ријечи: “и прописа донесених на основу њега”.

Став 2. мијења се и гласи:

“(2) Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона и прописа донесених на основу њега обављају Републичка управа за инспекцијске послове и одговарајуће инспекције у јединицама локалне самоуправе.”.

Члан 27.

Послије члана 54. додаје се нови члан 54а, који гласи:

“Члан 54а.

(1) Надлежни инспектор, поред овлашћења утврђених прописом којим се уређује рад инспекција у Републици Српској, има овлашћења и да:

а) наложи отклањање неправилности и недостатака у вези са изградњом, техничком исправношћу, коришћењем, одржавањем и мјерама заштите објеката и постројења из сектора гаса,

б) забрани транспорт, односно дистрибуцију природног гаса ако утврди повреду овог закона и прописа донесених на основу њега, а утврђене неправилности и недостаци нису отклоњени у року који је одредио или ако утврди да утврђене неправилности и недостаци представљају непосредну опасност за сигурност живота и здравља људи, животну средину и материјална добра и

в) поднесе пријаву надлежном органу за учињено кривично дјело или захтјев за покретање прекршајног поступка за учињени прекршај.

(2) Надлежни инспектор Републичке управе за инспекцијске послове врши и друге послове утврђене законом или прописом донесеним на основу овог закона.”.

Члан 28.

Послије члана 59. додаје се нови члан 59а, који гласи:

“Члан 59а.

Министар надлежан за област енергетике ће, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, донијети сљедеће подзаконске акте:

а) Правилник о техничким нормативима за пројектовање, грађење, погон и одржавање гасних котловница,

б) Правилник о техничким нормативима за унутрашње гасне инсталације,

в) Правилник о техничким нормативима за пројектовање и изградњу дистрибутивних гасовода од полиетилена радног притиска до 10 бара,

г) Правилник о техничким нормативима за кућни гасни прикључак за радни притисак до четири бара,

д) Правилник о техничким нормативима за безбједан транспорт природног гаса магистралним гасоводима и гасоводима за међународни транспорт,

ђ) Правилник о техничким нормативима за детекцију експлозивних гасова и паре,

е) Правилник о станицама за пуњење возила на природни гас,

ж) Правилник о полагању стручног испита из области гасне технике,

з) Правилник о техничким условима и нормативима за одоризацију природног гаса,

и) Правилник о утврђивању испуњености услова за обављање дјелатности на енергетским постројењима, уређајима и посудама под притиском.”.

Члан 29.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-1897/12
13. децембра 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

САДРЖАЈ

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ	2576	Закон о измјенама Закона о републичкој управи	38
2571 Закон о буџетском систему Републике Српске	1		
2572 Закон о заштити и спасавању у ванредним ситуацијама	9	2577 Закон о измјенама и допунама Закона о водама	40
2573 Закон о Националном парку “Козара”	31	2578 Закон о измјени Закона о занатско-предузетничкој дјелатности	42
2574 Закон о Националном парку “Сутјеска”	33	2579 Закон о измјенама и допунама Закона о гасу	42
2575 Закон о бази података резултата анализа дезоксирибонуклеинске киселине	35		

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб.
Телефон/факс: (051) 456-350
E-mail: sgrs.stamparija@slglasnik.org

ОБАВЈЕШТЕЊЕ

ЈУ Службени гласник Републике Српске, располаже модерно опремљеном штампаријом, у којој штампамо властита издања и разноврсне графичке производе, од којих издавајмо:

- Штампање вриједносних папира на специјалним заштићеним папирима и са могућношћу заштите наношењем **ХОЛОГРАМА**, (једини у Републици Српској).

У оквиру ове групе послова радимо:

- За Министарство финансија мјенице, томболске листиће, сертификате, специјалне наљепнице,
- За Министарство управе и локалне самоуправе матичне књиге и изводе из матичних књига,
- За Бањалучки универзитет дипломе, индексе и друге обрасце са заштитом,
- За Ауто-мото савез Републике Српске радимо међународне возачке дозволе и обрасце са холограмском заштитом.

Оснивач: Влада Републике Српске. Издавач: Јавна установа Службени гласник Републике Српске, Бања Лука, поштански фах 88. Жиро-рачуни: 555-007-00001332-44 код Нове банке а.д. Бања Лука, 562-099-00004292-34 код НЛБ Развојне банке а.д. Бања Лука, 567-162-10000010-81 код Volksbank а.д. Бања Лука, 551-001-00029639-61 код UniCredit Bank а.д. Бања Лука, 571-010-00001043-39 код Комерцијалне банке а.д. Бања Лука и 552-030-00026976-18 код Нуро-Алре-Адриа Банк а.д. Бања Лука. Директор и главни и одговорни уредник Проко Драгосављевић. Уредник Вишња Бајић-Прерадовић. Технички уредник Горан Зеленбаба. Телефон: (051) 456-330, факс (051) 456-331, 456-341 и 456-349, редакција: (051) 456-357, рачуноводство: (051) 456-337, претплата: (051) 456-339. Интернет: (051) 456-346, <http://www.slglasnik.org>, e-mail: slglasnikrs@blic.net Рјешењем Министарства информација Републике Српске број 01-411/93 лист је уписан у регистар јавних гласила под бројем 37. Штампана ЈУ Службени гласник Републике Српске Бања Лука.